

การศึกษาวเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การ
อาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะก๊อตฟาเธอร์”

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Analyzing leadership of the character, Don Vito Corleone, in the context of criminal organization in the United States of America from 1945 to 1955 through the movie

“The Godfather”

Mr. Dechaphon Ouanphakdee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration in Public Administration

Department of Public Administration

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์	การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศ สหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะก๊อตฟาเธอร์”
โดย	นายเดชาพล อ้วนภักดี
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร.ศิริมา ทองสว่าง

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.ศิริมา ทองสว่าง)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จักรกริช สังขมณี)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วันชัย มีชาติ)	

เดชาพล อ้วนภักดี : การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะ ก๊อตฟาเธอร์” . (Analyzing leadership of the character, Don Vito Corleone, in the context of criminal organization in the United States of America from 1945 to 1955 through the movie “The Godfather”) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ. ดร.ศิริมา ทองสว่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 จากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยผ่านสื่อร่วมสมัยโดยการวิเคราะห์ภาพยนตร์ การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 โดย “สภาพทางการเมือง” สมัยนั้นเน้นการให้ความเสมอภาคและเสรีภาพตามหลักสิทธิมนุษยชนแก่ทั้งคนผิวขาวและผิวดำ การสืบทอดอุดมการณ์ การตรากฎหมายว่าด้วยสิทธิของพลเมือง (สิทธิมนุษยชน) การยกเลิกรัฐบัญญัติแรงงานทั้งนี้สภาพการเมืองขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองของผู้หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาซึ่งมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อระบบการเมืองของสหรัฐอเมริกาโดยมีพรรคที่สำคัญ 2 พรรคคือ พรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครต ส่วน “สภาพทางเศรษฐกิจ” คือ การเร่งจัดงบประมาณการเงินให้สมดุล การยกเลิกกฎหมายการควบคุมค่าเช่า ค่าจ้างและราคาสินค้า ปรับปรุงแบบแผนการทำงานของรัฐบาลกลางให้ประหยัด ยกเลิกธุรกิจของรัฐที่ต้องแข่งขันกับเอกชน การลดงบประมาณด้านการป้องกันประเทศและที่สำคัญคือ การลดภาษีรายได้ให้ประชาชนและ “สภาพสังคมและวัฒนธรรม” สืบเนื่องจากมาจากกระบวนเศรษฐกิจที่ดีทำให้สหรัฐอเมริกาในสมัยนั้นได้สมยามานามที่ว่า “สังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ (The Affluent Society)” และความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ พบว่า ความเป็นผู้นำของ ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน มีภาวะความเป็นผู้นำหลากหลายด้านประกอบด้วย ความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ วิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษาคำพูดและการบริหารคน

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6181058524 : MAJOR PUBLIC ADMINISTRATION

KEYWORD: Leadership, Don Vito Corleone, Organized Crime, The Godfather

Dechaphon Ouanphakdee : Analyzing leadership of the character, Don Vito Corleone, in the context of criminal organization in the United States of America from 1945 to 1955 through the movie “The Godfather”. Advisor: SIRIMA THONGSAWANG, Ph.D.

This research aims at 1) studying political, economic, and social conditions of the United States Of America from 1945 to 1955 in the movie, The Godfather 2) analyzing leadership of Don Vito Corleone in the context of organized crime in the United States Of America from 1945 to 1955 through the movie, The Godfather. This study is qualitative research by analyzing contemporary media, together with studying the document and in-depth interviewing the key informants. According to research finding, it indicated that: concerning political, economic, and social conditions of the United States of America from 1945 to 1955, “politics” during that time focused on equality and freedom based on human right to both white and black people, ideological succession, enactment of civil rights (human right), and cancellation of labor statute. Nevertheless, politics depended on political policies of US presidential candidate, which greatly influenced political system of America, composing of two influential political parties-Republican Party and Democrat Party. Meanwhile, “economic condition” was to facilitate the balanced financial budget, repeal of the law for controlling rental fee, wages, and commodity prices, improvement of work plans of central government to be economical, repeal of businesses of the state that competed with private counterparts, reduction on the budgets for defending the country, and more importantly, reduction on income tax for people. Furthermore, “social and cultural conditions” due to good economic condition rendered America during that time dubbed “The Affluent Society” and the leadership of Don Vito Corleone in the context of criminal organization in the film, The Godfather, indicated that his leadership is versatile, composing of courage, decisiveness, and discretion, vision of business, efficient negotiation, faithfulness, and people management.

Field of Study: Public Administration Student's Signature

Academic Year: 2020 Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร. ศิริมา ทองสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาสละเวลาให้ความเอาใจใส่ในการให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่อง รวมทั้งให้กำลังใจเพื่อให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้มีความสมบูรณ์ด้วยความเมตตา กรุณาที่มีต่อศิษย์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร. จักรกริช สังขมณี และ รศ. วันชัย มีชาติ คณะกรรมการ ที่กรุณาเสียสละเวลา อันมีค่า เพื่อให้คำแนะนำ พร้อมทั้งข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ มาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่เคียงข้างฉันทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองครั้งนี้ขึ้น รวมทั้งเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษาและเป็นกำลังใจที่สำคัญ และ ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกตลอดมา

เดชาพล อ้วนภักดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	1
บทที่ 1	3
บทนำ.....	3
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.3 คำถามการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2	8
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	8
2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ (Motive).....	8
2.1.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	9
2.1.3 ทฤษฎีการจูงใจ ERG	11
2.1.4 ทฤษฎี X และทฤษฎี Y	12

2.1.5 ทฤษฎีแรงจูงใจไฟส์ัมฤทธิ์.....	13
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำ	15
2.2.1 ความหมายของผู้นำ.....	16
2.2.2 ความหมายของภาวะผู้นำ.....	17
2.2.3 การเกิดภาวะผู้นำ	19
2.2.4 บทบาทหน้าที่ของผู้นำ.....	20
2.2.5 รูปแบบภาวะผู้นำ	21
2.2.6 พฤติกรรมผู้นำ.....	22
2.2.7 ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงหรือประสิทธิผลต่ำ	24
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับองค์การอาชญากรรม	28
2.3.1 องค์การอาชญากรรม.....	28
2.3.2 ลักษณะขององค์การอาชญากรรม.....	29
2.3.3 การกำหนดถ้อยคำและนิยามความหมาย.....	30
2.3.4 ความแตกต่างระหว่างแก๊งอาชญากรรมและองค์การอาชญากรรม	31
2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาช่วง ค.ศ.1945-1955	33
2.4.1 สภาพทางการเมือง.....	33
2.4.2 สภาพทางเศรษฐกิจ	39
2.4.3 สภาพสังคมและวัฒนธรรม	42
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์.....	45
2.5.1 เดอะ ก๊อดฟาเธอร์ (The Godfather).....	45
2.5.2 ลักษณะของตัวละคร Don Vito Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)”	48
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
บทที่ 3	56

วิธีการดำเนินวิจัย	56
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	56
3.2 การวิเคราะห์ภาพยนตร์	56
3.3 การศึกษาเอกสาร.....	57
3.4 การสัมภาษณ์เชิงลึก	58
3.4.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	58
3.4.2 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	59
3.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	59
3.4.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
3.4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 4	61
ผลการวิจัย	61
4.1 สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์ เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์.....	61
4.2 ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิ โต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์	70
บทที่ 5	74
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.1.1 สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ใน ภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์	74
5.1.2 ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละคร ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ .	76
5.1.3 องค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน)	77

5.2 อภิปรายผลการวิจัย	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม.....	87
ประวัติผู้เขียน.....	91

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2. 1 ตารางการเปรียบเทียบลักษณะคนตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y	12
ตารางที่ 2. 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทฤษฎีในกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจ	15
ตารางที่ 2. 3 ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงหรือประสิทธิผลต่ำ	24
ตารางที่ 2. 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทฤษฎีในกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจ	27
ตารางที่ 3. 1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก	58

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 1. 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
รูปที่ 2. 1 ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์.....	10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

The Godfather เป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดย Francis Ford Coppola ซึ่งฉายครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1972 ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวมาเฟียชาวอิตาลีชื่อ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ที่อพยพจากประเทศอิตาลีไปอยู่ที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเนื้อเรื่องครอบคลุมช่วงทศวรรษที่ 1945-1955 สร้างจากนวนิยายที่เขียนโดย Mario Puzo โดยตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1969 Don Vito Corleone รับบทโดย Marlon Brando เป็นตัวละครเอกของภาพยนตร์โดยเขามีตำแหน่งเป็นผู้นำขององค์กรอาชญากรรมอิตาลีตระกูลหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงเป็นพ่อของลูกทั้ง 5 คน บทบาทของ Corleone ในภาพยนตร์จึงเป็นบทบาทผู้นำองค์กรอาชญากรรมและพ่อของลูกไปพร้อมกันซึ่งเขาเป็นตัวละครสำคัญหลักในการขับเคลื่อนองค์กรอาชญากรรมและครอบครัวภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำและบทบาทอื่น ๆ ของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จากการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่อง The Godfather พบว่า เป็นกลุ่มอิทธิพลที่มีบทบาทโดดเด่นทั้งในภาคการเมือง ราชการและเศรษฐกิจ เนื่องจากสภาวะทางการเมืองและเศรษฐกิจของทั้ง 2 ประเทศคือ รวมถึงสภาพสังคมของสหรัฐอเมริกาที่มีปัญหาการเหยียดเชื้อชาติและผู้อพยพชาวอิตาลีซึ่งส่งผลให้คนกลุ่มนี้ต้องรวมตัวกันเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนในรูปแบบของมาเฟียและมาเฟียกลุ่มนี้มีบทบาททางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาดังกล่าว (เชาวนะ ไตรมาส, 2537; ศรีศักดิ์ พจน์พานิช, 2561) Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในฐานะตัวละครเอกและในฐานะเจ้าพ่อมาเฟียที่มีหน้าที่เสมือนที่พึ่งพิงของผู้คนภายใต้สมญานาม “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)” เพราะเขาต้องได้รับการยอมรับจากคนอื่นในสังคม รวมถึงต้องรักษาครอบครัวให้อยู่รอดในชีวิตที่ยากลำบาก นอกจากนี้เขาต้องการที่จะไปสู่จุดสูงสุดเพื่อให้คนอื่นเคารพและภักดี รวมถึงการต้องการอำนาจเพื่อที่จะได้ควบคุมทุกอย่างเพราะเมื่อมีอำนาจทุกอย่างในโลกใบนี้อยู่ภายใต้ผู้มีอำนาจเช่นเดียวกับ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) (Hamidah, 2007)

นวนิยายเรื่อง The Godfather ทำให้เห็นสภาพสังคม เศรษฐกิจและสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาดังกล่าวทำให้เห็นบทบาทของหัวหน้ากลุ่มมาเฟียอิตาลีซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ภาพยนตร์ของปรีชา สากร (2560: หน้า 71) ที่วิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง The Godfather ได้กล่าวว่า “ภาพยนตร์เล่าเรื่องการพยายามดำรงอยู่ซึ่งความเป็นเจ้าพ่อของตระกูลคอร์ลีโอเนที่ตกอยู่ภายใต้การช่วงชิงด้วยอำนาจเพื่อดำเนินธุรกิจมืดของแก๊งค์เจ้าพ่อ ความขัดแย้งดังกล่าวส่งผลให้ต้องตัดสินใจพิพาทนั้นด้วยความรุนแรงจนกระทั่งสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สิน เพียงเพื่อจะดำรงอยู่ด้วยต้นตระกูลเจ้าพ่อในการดำเนินธุรกิจต่อไป ภาพยนตร์ได้สะท้อนถึงภาพความรุนแรงของการดำรงอยู่ในสังคมเจ้าพ่อผ่านภาวะผู้นำของผู้ที่เป็นเจ้าพ่อที่มีบุคลิก สุขุม ลุ่มลึก กล้าได้กล้าเสียและมีภาวะการเป็นผู้นำสูงในการควบคุมลูกน้องในแก๊งค์และตระกูลเจ้าพ่อกลุ่มอื่น ๆ ให้อยู่ในความปกครองของตน”

เนื่องจากนวนิยายเรื่อง The Godfather เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลออสการ์ถึง 3 รางวัล ประกอบด้วยสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยม สาขาบทภาพยนตร์ดัดแปลงยอดเยี่ยมและสาขานักแสดงนำชายยอดเยี่ยมและเป็นภาพยนตร์ที่แสดงถึงภาวะผู้นำได้อย่างชัดเจนของตัวหลักอย่าง Don Vito Corleone รวมทั้งองค์การอาชญากรรมของ Corleone ซึ่งเป็นกลุ่มอิทธิพลที่มีบทบาทโดดเด่นและสามารถควบคุมภาคการเมือง ราชการ เศรษฐกิจ ตลอดจนสังคมและส่งผลต่อสถาบันต่าง ๆ ในสังคม จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะก๊อตฟาเธอร์” ว่าลักษณะผู้นำที่ดีเป็นอย่างไรและทำไม Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จึงสามารถควบคุมภาคการเมือง ราชการ เศรษฐกิจและสังคมได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์

1.3 คำถามการวิจัย

ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ เป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะก๊อตฟาเธอร์” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ประเด็นคือ

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์และวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ โดยรายละเอียด เนื้อหาหรือข้อมูลจะครอบคลุมเนื้อหาจากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ซึ่งออกฉายใน ค.ศ.1972 กำกับภาพยนตร์โดยฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา (Francis Ford Coppola) โดยดัดแปลงมาจากนวนิยายของมาริโอ พูโซ (Mario Puzo) ในชื่อเดียวกัน

2) ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาการศึกษาวิจัยนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2563 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2563

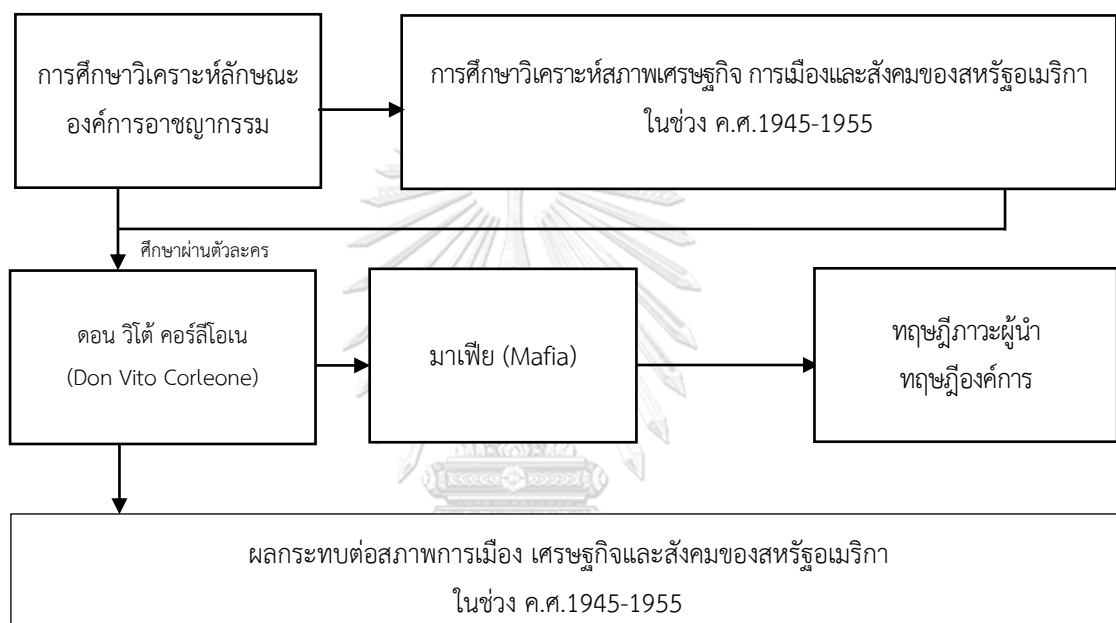
3) ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลสำคัญจึงประกอบด้วยนักวิชาการที่มีความรู้และความเข้าใจถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกา ในช่วง ค.ศ.1945-1955 รวมถึงผู้ที่อยู่ในวงการภาพยนตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955

4) ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะพื้นที่ในมลรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่รัฐนิวยอร์ก

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะก๊อต

ฟาเธอร์” ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมถึงลักษณะองค์การอาชญากรรมโดยผ่านตัวละคร Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ซึ่ง Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เป็นมาเพียที่มีความสำคัญต่อสภาพการเมือง เศรษฐกิจและการเมืองของสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้นซึ่งจะพิจารณาศึกษาผ่านลักษณะความเป็นผู้นำ คุณสมบัติภาวะผู้นำของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) โดยวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีภาวะผู้นำและทฤษฎีองค์การโดยผู้วิจัยกำหนดแนวคิดดังต่อไปนี้

รูปที่ 1. 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ลูกศร หมายถึง การวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงของเนื้อเรื่องโดยเรียงลำดับจากการวิเคราะห์ลักษณะองค์การอาชญากรรม สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ. 1945-1955 ผ่านตัวละครและวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีภาวะผู้นำ ทฤษฎีองค์การ รวมถึงวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

1.6 นิยามศัพท์

ก๊อตฟาเธอร์ (Godfather) หมายถึง สถานะทางสังคมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ออกฉายเมื่อ ค.ศ.1972 กำกับภาพยนตร์โดย ฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา (Francis Ford Coppola) โดยดัดแปลงมาจากนวนิยายของมาริโอ พูโซ ในชื่อเดียวกัน

Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) หมายถึง ตัวละครหลักของภาพยนตร์เรื่อง เดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ออกฉายเมื่อ ค.ศ.1972 โดยใช้ชื่อว่าดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน แสดงโดยมาร์ลอน แบรินโด (Marlon Brando)

ภาวะผู้นำ หมายถึง ความเป็นผู้นำของตัวละคร Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ เพียงอย่างเดียว

องค์การอาชญากรรม หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตามสายการบังคับบัญชาในรูปองค์การ โดยวางแผนและดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจผิดกฎหมายประเภทต่าง ๆ มีลักษณะการดำเนินงานที่เป็นทางการมากกว่าแก๊งอาชญากรรม (สุนทวิทย์ จิตสว่าง, 2559)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 มีความรู้ความเข้าใจถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955

1.7.2 ทราบถึงคุณสมบัติของภาวะผู้นำ (Leader Traits) ผ่านตัวละคร Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์และลักษณะแรงจูงใจของภาวะผู้นำ (Leadership Motives) ของตัวละคร Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จากภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อต ฟาเธอร์

1.7.3 มีความรู้ความเข้าใจในองค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อต ฟาเธอร์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะ ก๊อตฟาเธอร์” ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำ แนวคิดที่เกี่ยวกับองค์การอาชญากรรม ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วง ค.ศ.1945-1955 ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจนั้นเป็นการศึกษาจากพื้นฐานความต้องการของมนุษย์เป็นสำคัญโดยพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการและแสดงการกระทำปฏิบัติออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและตรงตามวัตถุประสงค์ โดยมุ่งหวังที่จะให้ความต้องการได้รับการตอบสนอง

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ (Motive)

ศิริพร จันทศรี (2550) ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระตุ้น ชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ โดยจะมีทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอก บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความสุขเนื่องจากมีความพึงพอใจโดยตนเอง ไม่ได้ต้องการรางวัลหรือคำชมเชย ส่วนบุคคลมีแรงจูงใจจากภายนอกจะกระทำการโดยความต้องการการยอมรับจากผู้อื่นหรือรางวัล

ปรียาพร วงศ์บุตรโรจน์ (2544) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจว่าแรงจูงใจทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งเร้าที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

- 1) หากบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดก็จะเลือกแสดงพฤติกรรมและมีความพอใจที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ รวมทั้งพยายามทำให้เกิดผลที่ดีที่สุด
- 2) ความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการนั้น
- 3) ค่านิยมที่เป็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เช่น ค่านิยมทางเศรษฐกิจ สังคม ความงามจริยธรรม วิชาการเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมค่านิยมนั้น
- 4) ทักษะที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็มีผลต่อพฤติกรรมนั้น เช่น หากมีทักษะที่ดีต่อการทำงานก็จะทำงานด้วยความทุ่มเท
- 5) ความมุ่งหวังที่ต่างระดับกันก็เกิดแรงกระตุ้นที่ต่างระดับกันด้วย คนที่ตั้งระดับความมุ่งหวังสูงจะพยายามมากกว่าผู้ที่ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ต่ำ
- 6) การแสดงออกของความต้องการในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันไปตามประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม บางครั้งสังคมเดียวกันอาจจะแสดงพฤติกรรมที่ต่างกัน เนื่องจากเกิดการเรียนรู้
- 7) ความต้องการอย่างเดียวกันอาจทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้
- 8) แรงผลักดันที่แตกต่างกันแต่การแสดงออกของพฤติกรรมอาจเหมือนกันได้
- 9) พฤติกรรมอาจสนองความต้องการได้หลาย ๆ ทางและมากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น ตั้งใจทำงานเพื่อไว้เงินเดือนและได้ชื่อเสียงเกียรติยศ ความยกย่องและยอมรับจากผู้อื่น

จากความหมายของแรงจูงสรุปลงได้ว่าสิ่งใด ๆ ที่เข้ามากระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลนั้นต้องการที่จะประสบความสำเร็จซึ่งอาจจะเป็นความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกและยังรวมถึงการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1.2 ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์

ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ (Theory of Hierarchy of Needs) โดยอับราฮัม มาสโลว์ เป็นนักจิตวิทยาได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการเป็นไปตามลำดับชั้น 5 ชั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy & Needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันแพร่หลาย ในทฤษฎีอธิบายว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตัวเองทั้งสิ้น มีความต้องการตลอดเวลาหลากหลายและมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งต้องได้รับความต้องการพื้นฐานอยู่ข้างล่างก่อนถึงจึงจะผ่านไปยังความพึงพอใจขั้นสูงขึ้นตามลำดับความสมบูรณ์ของชีวิตจะอยู่บนสุดประกอบไปด้วย

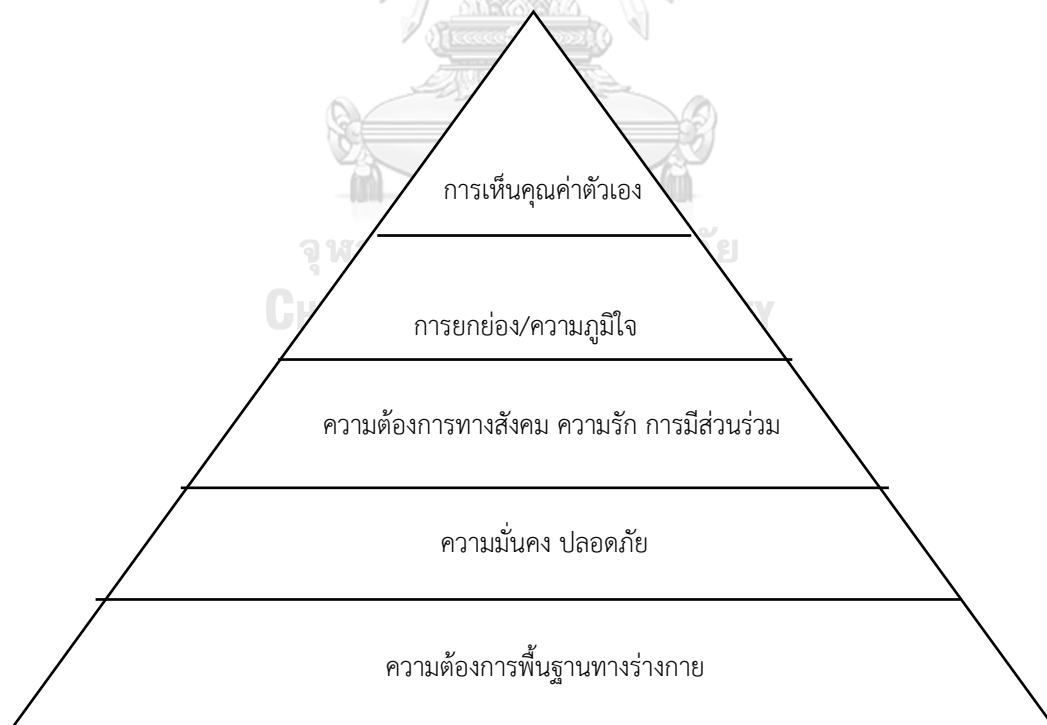
1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ความต้องการปัจจัย 4 เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) หลังจากที่ได้ความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองชีวิตสามารถดำรงอยู่ได้ในขั้นแรกแล้วจะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นต่อไป ทั้งทางด้านเศรษฐกิจความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ความมั่นคงในหน้าที่การงาน

3) ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social Needs) หลังจากที่ได้ได้รับการตอบสนองขั้นดังกล่าวแล้ว มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์และมีความผูกพันกับบุคคลอื่นตลอดจนการได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มที่ตนอยู่

4) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการสถานะจากสังคม ต้องการความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การยอมรับนับถือ ชื่อเสียงเกียรติยศและการชื่นชมจากสังคม

5) ความต้องการบรรลุในสิ่งที่หวังและตั้งใจ (Self-actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของแต่ละบุคคล ความทะเยอทะยานใฝ่ฝัน ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง (ยลดา สุพร, 2559)

รูปที่ 2. 1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ที่มา: Maslow (1960: อ้างถึงในยุท เกษสาคร, 2541: หน้า 68)

จากทฤษฎีสรุปได้ว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไปซึ่งความต้องการในขั้นนี้ประกอบด้วยความต้องการทางกายภาพ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางสังคมและความรัก ความต้องการการยอมรับนับถือ ความต้องการบรรลุในสิ่งที่หวังและตั้งใจเช่นเดียวกับคอน วิโต้ คอลิโอะเน ที่มีความต้องการเหมือนมนุษย์ทั่วไปโดยเฉพาะการได้รับความยอมรับและการประสบความสำเร็จและบรรลุในสิ่งที่ตนเองหวัง

2.1.3 ทฤษฎีการจูงใจ ERG

ทฤษฎีแรงจูงใจของแอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกาได้เสนอทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ที่พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของมาสโลว์ โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 กลุ่มคือ

- 1) ความต้องการดำรงอยู่ (Existence Needs: E) เป็นความต้องการดำรงชีวิตได้แก่ ปัจจัย 4 ความต้องการทางด้านร่างกาย ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน
- 2) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs: R) เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์และมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม
- 3) ความต้องการด้านความก้าวหน้า (Growth Needs: G) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดเป็นความต้องการที่จะเจริญเติบโตก้าวหน้าและได้ประสบความสำเร็จในชีวิต (โชติกา ระโส, 2555)

ทฤษฎี E.R.G เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) ชี้ให้เห็นถึงความต้องการของมนุษย์ซึ่งสร้างจุดเด่นที่ต่างจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ แต่อธิบายในขอบเขตที่กว้างกว่า (โชติกา ระโส, 2555)

จากทฤษฎีแรงจูงใจ ERG Theory) สรุปได้ว่ามนุษย์มีความต้องการในด้านความต้องการดำรงอยู่ ความต้องการด้านความสัมพันธ์และความต้องการด้านความก้าวหน้าซึ่งมนุษย์ทุกคนล้วนมีจุดมุ่งหมายที่จะประสบความสำเร็จทุกคนเช่นเดียวกับคอน วิโต้ คอลิโอะเน ที่ต้องการดำรงอยู่จากรุ่นสู่รุ่นและมีความสัมพันธ์ต่าง ๆ กับบุคคลหลายวงการ เช่น การเมือง กระบวนการยุติธรรม (โชติกา ระโส, 2555)

2.1.4 ทฤษฎี X และทฤษฎี Y

ทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของ (McGregor, 1960) แมคเกรเกอร์กล่าวว่าโอกาสที่พนักงานจะได้รับการตอบสนองสิ่งจูงใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผู้บริหารเป็นสำคัญเพราะการที่ผู้บริหารจะเปิดโอกาสให้พนักงานมีโอกาสตอบสนองสิ่งจูงใจมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการบริหาร 2 แบบคือ ทฤษฎี X ซึ่งมีลักษณะเป็นเผด็จการและทฤษฎี Y หรือการมีส่วนร่วม แต่ละแบบเกี่ยวข้องกับสมมุติฐานที่มีต่อลักษณะของมนุษย์ดังนี้

1) ความเชื่อของผู้บริหารแบบทฤษฎี X

- 1.1) มนุษย์โดยทั่วไปไม่ชอบการทำงานและพยายามหลีกเลี่ยงงาน
- 1.2) เนื่องจากการไม่ชอบทำงานของมนุษย์มนุษย์จึงถูกควบคุม บังคับหรือข่มขู่ให้ทำงาน ชอบให้สั่งการและใช้วิธีการลงโทษเพื่อให้ใช้ความพยายามได้เพียงพอและบรรลุวัตถุประสงค์
- 1.3) มนุษย์โดยทั่วไปพอใจกับการชี้แนะสั่งการหรือการถูกบังคับต้องการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีความทะเยอทะยานน้อยและต้องการความมั่นคงมากที่สุด ผู้บริหารตามทฤษฎี X จึงต้องสร้างแรงจูงใจโดยการข่มขู่และลงโทษเพื่อให้ลูกน้องใช้ความพยายามให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

2) ความเชื่อของผู้บริหารแบบทฤษฎี Y

- 2.1) การทำงานเป็นการตอบสนองความพอใจ
- 2.2) การข่มขู่ด้วยวิธีการลงโทษไม่ได้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการจูงใจให้คนทำงาน บุคคลที่ผูกพันกับการบรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การจะมีแรงจูงใจด้วยตนเองและควบคุมตนเอง
- 2.3) ความผูกพันของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายขึ้นอยู่กับรางวัลและผลตอบแทนที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเป้าหมายบรรลุถึงความสำเร็จ
- 2.4) ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานเป็นการจูงใจให้บุคคลยอมรับและแสวงหาความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

ตารางที่ 2. 1 ตารางการเปรียบเทียบลักษณะคนตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y

ทฤษฎี X	ทฤษฎี Y
1. คนส่วนมากโดยธรรมชาติแล้วขี้เกียจ	1. คนงานโดยมากมีความสุขกับการทำงาน
2. คนงานสนใจเฉพาะงานที่เป็นของตน	2. คนงานชอบที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในงานต่าง ๆ
3. คนงานชอบให้ถูกลงโทษเพื่อเพิ่มผลงาน	3. การลงโทษไม่ได้ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่ม
4. คนงานไม่สนใจในงานที่ตนทำเท่าไร	4. คนงานสนใจในงานที่ตนทำ

5. โดยพื้นฐานคนงานขี้โกง	5. โดยพื้นฐานแล้วคนงานจริงจังกับงาน
6. ระเบียบวินัยสามารถช่วยเพิ่มผลผลิต	6. คนงานจะมีความรับผิดชอบต่องานเอง
7. คนงานไม่สนใจเป้าหมายขององค์กร	7. คนงานสนใจในเป้าหมายขององค์กร
8. คนงานไม่มีความรับผิดชอบต่องาน	8. คนงานมีความรับผิดชอบต่องาน

ที่มา: Walker (1992)

จากทฤษฎีสรุปได้ว่าการบริหารจัดการล้วนมีสาเหตุรากฐานมาจากทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งเป็นไปตามกรอบทฤษฎี X และทฤษฎี Y คือ ทฤษฎี X คือ คนประเภทเกียจคร้าน ในการบริหารจึงควรใช้มาตรการบังคับมีระเบียบกฎเกณฑ์คอยกำกับมีการควบคุมการทำงานอย่างใกล้ชิดและมีการลงโทษเป็นหลัก ส่วนทฤษฎี Y คือ คนประเภทขยัน ควรมีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่เหมาะสมท้าทายความสามารถ สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเชิงบวกและควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานจะเห็นว่าคนมี 2 ประเภทและในการบริหารคนทั้ง 2 ประเภทต้องใช้วิธีการบริหารที่แตกต่างกันเช่นเดียวกับดอน วิโต้ คอลิโอะเน่ที่ต้องมีการบริหารจัดการลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาในองค์กรแต่ละคนให้เหมาะสม

2.1.5 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนดในช่วง ค.ศ.1940s นักจิตวิทยาชื่อ David I. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ โดยทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จมีได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงาน หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดจนทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์กรใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว (McClelland, 1940)

โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่าง ๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นจากการศึกษาของแมคคลีแลนดได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการ 3 ประการที่ได้จากแบบทดสอบ TAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลได้ดังนี้

1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement (nAch)) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จจะหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้าใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ จากการศึกษาของ McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทายและต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูงและกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

2) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation (nAff)) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการความรักความผูกพันสูงจะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงานมากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

3) ความต้องการอำนาจ (Need for Power (nPower)) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูงจะแสวงหาวิถีทางเพื่อทำให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่นและจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการดังนี้

3.1) งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเขาและเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3.2) ต้องการงานที่มีระดับยากพอดีไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา

3.3) ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้มีความก้าวหน้าในงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

จากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงสรุปได้ว่ามนุษย์มีความต้องการความสำเร็จ ต้องการความผูกพัน ต้องการอำนาจเช่นเดียวกับ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอลิโอเน) ที่มีความต้องการทั้งในด้านความสำเร็จในชีวิต ความผูกพันกับบุคคลอื่นในสังคมและอำนาจทุกอย่างที่จนทำให้เขาสามารถควบคุมภาคราชการ เศรษฐกิจและการเมืองได้

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบแต่ละทฤษฎีได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2. 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทฤษฎีในกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎี	นักคิด	ลักษณะสำคัญของทฤษฎี
ทฤษฎีทฤษฎีการจูงใจ ERG	Alderfer	<ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการดำรงอยู่ - ความต้องการด้านความสัมพันธ์ - ความต้องการด้านความก้าวหน้า
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	Maslow (1960)	<ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการทางกายภาพ - ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย - ความต้องการทางสังคมและความรัก - ความต้องการการยอมรับนับถือ - ความต้องการบรรลุในสิ่งที่หวังและตั้งใจ
ทฤษฎี X และทฤษฎี Y	McGregor (1960)	<p>รากฐานมาจากทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎี X คือ คนประเภทเกียจคร้าน ในการบริหารควรมีมาตรการบังคับมีระเบียบ กฎเกณฑ์คอยกำกับการทำงาน - ทฤษฎี Y คือ คนประเภทขยัน การกำหนดหน้าที่การทำงานที่เหมาะสม
ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	McClelland (1940)	<p>ทฤษฎีเน้นการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จ แต่ไม่ได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการความสำเร็จ - ความต้องการความผูกพัน - ความต้องการอำนาจ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำ

ปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้นั้นคือ หากผู้นำมีความสามารถในการเป็นผู้นำ เช่น มีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถรอบด้านหรือมีภาวะผู้นำที่เหมาะสมแล้วย่อมทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้นำนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง

ศึกษาทักษะในการเป็นผู้นำเนื่องจากการที่จะเป็นผู้นำที่ดีได้นั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็ไม่ใช่เรื่องยาก หากผู้นำมีคุณธรรม มีความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์

2.2.1 ความหมายของผู้นำ

เมื่อกล่าวถึงผู้นำมักได้ยินคำพูดที่ใช้เรียกแทนผู้นำไปในทิศทางที่ต่างกันและมีขอบเขตที่กว้างขวางตามทัศนะของผู้พบเห็น ดังนั้นเพื่อความเข้าใจความหมายเกี่ยวกับผู้นำให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงรวบรวมความหมายของผู้นำจากนักวิชาการดังต่อไปนี้

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534) ได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ 5 ประการได้แก่ ผู้ที่มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่น มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่นมากกว่าคนอื่น ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มเพื่อเป็นหัวหน้า ผู้ที่ใช้อิทธิพลในการกำหนดเป้าหมายให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มและผู้ซึ่งได้รับตำแหน่งในสำนักงานและมีอิทธิพลในตัวสูง

ทวี ทิมขำ (2528) ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอันเป็นที่ต้องการในการดำเนินงานของกลุ่มและสามารถใช้ความรู้ที่ช่วยให้กลุ่มบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

สมพงษ์ เกษมสิน(2526) ให้ความหมายว่า ผู้นำ คือ หัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาสูงสุดในหน่วยงานแล้วจะประจักษ์ชัดว่า ผู้นำของหน่วยงานคือ ผู้บริหารของกลุ่มโดยทำหน้าที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก การจูงใจ การริเริ่มการประนีประนอมและการประสานงาน (ยงยุทธ เกษมสาคร, 2541)

ภิญโญ สาร (2526) กล่าวว่าผู้นำมีความหมาย 3 ประการคือ

1) ผู้นำคือ บุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มคน โดยเป็นคนที่มีความน่าเชื่อถือ มีอิทธิพลหรือมีความจูงใจให้ปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการหรือคำสั่งของเขาได้ ผู้นำมีอิทธิพลเหนือการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมของผู้อื่น ภาวะผู้นำจะเกี่ยวข้องกับความเป็นผู้นำมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความมากน้อยของอิทธิพลหรือความสามารถในการจูงใจคน

2) ผู้นำคือ บุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอื่นในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3) ผู้นำแตกต่างจากหัวหน้าหรือผู้บริหาร คนสองคนนี้อาจเป็นคนเดียวกันก็ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องเสมอไปหัวหน้าหรือผู้บริหารหลายคนมีอำนาจหน้าที่โดยตำแหน่ง แต่อาจไม่ใช่ผู้นำที่แท้จริงของกลุ่ม

ผู้นำที่แท้จริงอาจเป็นคนอื่นซึ่งไม่ใช่หัวหน้าหรือผู้บริหาร แต่มีอำนาจ มีอิทธิพลและมีความสามารถจูงใจคนให้ประพฤติปฏิบัติตาม ความคิดเห็นความต้องการหรือคำสั่งของตนได้ทั้งที่ไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตำแหน่งใด

ธรรมรส โชติกุญชร (2519) ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งถูกแต่งตั้งขึ้นมาได้รับการยกย่องขึ้นมาให้เป็นหัวหน้า มีความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชาและอาจชักพาผู้ใต้บังคับบัญชาหรือหมู่ชนไปในทางดีหรือชั่วได้

ถวิล ธาราโกชน (2532) ให้ความหมายว่า ผู้นำ หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความสามารถในการนำพาการดำเนินงาน การแก้ไขปรับปรุง การรักษาขวัญและกำลังใจของกลุ่มทำให้กลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการให้มากที่สุด

จากความหมายของผู้นำจึงสรุปได้ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้ง การแต่งตั้ง การยกย่องจากกลุ่มชนเพื่อให้เป็นหัวหน้าเนื่องจากเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ รวมถึงมีอิทธิพลในการนำหรือการจูงใจผู้อื่นให้กระทำหรือดำเนินกิจกรรมของกลุ่มหรือของตนเองให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

2.2.2 ความหมายของภาวะผู้นำ

ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำสำหรับบุคคลโดยทั่วไปจะมองเห็นภาพของการกระทำและอำนาจของผู้นำในกระบวนการทางสังคม เช่น ผู้นำทางทหาร ผู้นำทางการเมืองหรือบุคลิกที่พิเศษของบุคคลที่ตนได้พบเห็น แต่ความเป็นจริงแล้วภาวะผู้นำไม่ใช่บุคคลจะมีลักษณะเช่นนี้เสมอไป ดังนั้นเพื่อความเข้าใจอันถูกต้องผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมความหมายของภาวะผู้นำจากนักวิชาการ โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

พระธรรมปิฎก (ประยูรธรรมาธิบดี) (2546) กล่าวว่า ภาวะผู้นำคือ คุณสมบัติ เช่น สติ ปัญญา ความดีงาม ความรู้หรือความสามารถของบุคคลที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม โดยพุทธองค์ตรัสไว้ในโคปาลสูตร โดยการเปรียบเทียบฝูงโคและโคจ่าฝูงเกี่ยวกับผู้นำและผู้ตาม กล่าวคือ เหมือนโคหัวหน้าฝูงว่ายนน้ำไปสู่ฝั่งตรงกันข้าม หากโคหัวหน้าฝูงว่ายไปตรง ฝูงโคทั้งหลายก็ไปตรงตามกันและประสพกับความปลอดภัย หากโคหัวหน้าฝูงว่ายไปคดโคทั้งหลาย

ที่ติดตามย่อมจะดำเนินไปคิดและประสบกับความลำบากฉันทใดในหมู่มนุษย์ก็ฉันทนั้น บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นใหญ่หรือเป็นผู้นำหากมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้วผู้ตามย่อมจะเดินตามแบบของผู้นำด้วยดีและประสบกับความปลอดภัยหากว่าผู้นำหรือหัวหน้าไม่ประกอบด้วยคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมดำเนินไปตามและประสบกับความลำบากฉันทนั้น ซึ่งพุทธพจน์นี้แสดงให้เห็นความสำคัญของภาวะผู้นำที่มีต่อความอยู่รอดมีสวัสดิภาพและสันติสุขของผู้ตามหรือสังคมและประเทศชาติทั้งหมดโดยเปรียบเทียบเช่นจ่าโคและฝูงโค

กวี วงศ์พุด (2536) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ คือ การที่ผู้นำใช้อิทธิพลในความสัมพันธ์ซึ่งมีอยู่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์เพื่อปฏิบัติการและอำนาจการ โดยใช้กระบวนการติดต่อซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

กิติ ตยัคคานนท์ (2543) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ศิลปะหรือความสามารถของบุคคลหนึ่งที่สูงใจหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนาจการโดยใช้กระบวนการสื่อความหมายหรือติดต่อกันและกัน ให้ร่วมใจกันกับตนเพื่อดำเนินการจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการดำเนินจะเป็นไปในทางที่ดีหรือชั่วก็ได้

สุรศักดิ์ ม่วงทอง (2543) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำใช้อิทธิพลอำนาจหรือหน้าที่ในความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในหมู่คณะเพื่อความสมหวังตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ร่วมกันที่ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2530) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาที่มีความสามารถมีเทคนิคในการบริหารมีคุณลักษณะที่ดีและใช้ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ย่อมสามารถกระตุ้นแรงจูงใจให้บุคคลในหน่วยงานได้

วิฑูรย์ สิมะโชคติ (2538) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เป็นความสามารถในการจัดการให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม คอยปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มและยังหมายความรวมถึงอำนาจหน้าที่ที่ติดมากับตำแหน่งผู้บังคับบัญชาด้วยซึ่งภาวะผู้นำจะมีค่าเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเคารพและเชื่อถือในตัวผู้บังคับบัญชา

จากรายละเอียดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำนั้นใช้ความรู้ความสามารถ ใช้สติปัญญาหรืออำนาจอิทธิพลต่าง ๆ ของผู้นำในการจูงใจโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นหรือชักนำพาผู้อื่นให้ร่วมปฏิบัติงานหรือร่วมทำกิจกรรมของกลุ่มให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้เช่นเดียวกับดอน วิโต้ คอลิโอเน ที่มีภาวะผู้นำหลากหลายด้านที่สามารถนำองค์การของตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายและประสบความสำเร็จได้

2.2.3 การเกิดภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำมีกำเนิดหรือที่มาจากหลายระดับตามแต่สถานการณ์ ซึ่งค่านิยมในแต่ละยุคสมัยเป็นตัวกำหนดหรือบ่งชี้ว่าจะสามารถนำพาสมาชิกหรือสังคมให้ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดดังนั้นผู้วิจัยจึงได้รวบรวมเรื่องนี้จากทัศนะของนักวิชาการทั้งหลายดังต่อไปนี้

สุวิน สุขสมกิจ (2523) ได้กล่าวถึง กำเนิดภาวะผู้นำหรือผู้ปกครองในทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในอัครคัมภีร์ โดยกล่าวถึงความเป็นอยู่ของสังคมนมนุษย์ที่มาอยู่รวมกันเป็นสังคมที่สงบสุข ไม่มีการแก่งแย่ง เอาเปรียบซึ่งกันและกันเพราะมีความอุดมสมบูรณ์ แต่ต่อมาเกิดความขัดแย้งเนื่องจากการกระทำความชั่วโดยการลักขโมยของบุคคลในสังคม ซึ่งในขั้นแรกจะเป็นการกล่าวตักเตือนกันเอง แต่เมื่อมีการประทุพติข้าอีกจึงมีการลงโทษแก่ผู้กระทำ แต่ผู้จะลงโทษหรือกล่าวเตือนได้จะต้องเป็นหัวหน้าหรือผู้นำ ดังปรากฏข้อความว่า “ครั้งนั้นเหล่ามนุษย์ทั้งหลายจึงประชุมกันครั้นแล้ว ต่างก็ประทุพทักกันว่า พ่อเอ๋ย การถือเอาสิ่งของของผู้อื่นไม่ได้ให้ จักเกิดขึ้นเพราะความชั่วจากการกระทำเหล่าใด การกระทำเหล่านั้นจักเกิดขึ้นแก่พวกเรา อย่างกระนั้นเราจักสมมุติให้มนุษย์ที่มีศีลธรรมผู้หนึ่งเป็นผู้กล่าวโดยธรรม ให้เป็นผู้ตีเตือนลงโทษโดยชอบธรรม ให้เป็นผู้ที่ขับไล่บุคคลผู้ที่ควรถูกขับไล่ ส่วนพวกเราจักแบ่งข้าวสาทิให้แก่ผู้นั้น ครั้นแล้วจึงแสวงหาบุคคลผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีศีลธรรมและคุณธรรมให้เป็นผู้นำ ส่วนพวกตนก็แบ่งข้าวสาทิให้แก่ผู้นั้น” จากข้อความที่ยกมาดังกล่าวนี้ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีคุณธรรม มีศีลธรรมจึงจะกล่าวตักเตือน และลงโทษบุคคลอื่นได้

พรนพ พุกกะพันธ์ (2544) กล่าวถึง กำเนิดภาวะของผู้นำไว้ 4 ประการกล่าวคือ ผู้นำโดยกำเนิด ผู้นำที่มีความอัจฉริยะ ผู้นำที่เกิดขึ้นตามสายงานและผู้นำตามสถานการณ์

จากการศึกษากำเนิดผู้นำหรือภาวะผู้นำจากนักวิชาการทั้งหลายสามารถสรุปได้ว่า ผู้นำมีกำเนิดมาจาก 2 ส่วนได้แก่ ผู้นำโดยกำเนิด โดยผู้นำประเภทนี้ได้มาจากการสืบทอดจากบรรพบุรุษ เช่น การได้รับแต่งตั้งสืบทอดเป็นรัชทายาทหรือราชวงศ์และผู้นำเกิดจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความกล้าหาญหรือบุคคลนั้นมีคุณสมบัติในความเป็นผู้นำในตัวของเขาเองเช่นเดียวกับตัวละครดอน วิโต คอลิโอเน ที่มีบทบาทหรือภาวะผู้นำโดยเกิดความสามารถของตนเอง รวมถึงความกล้าหาญในชีวิตของเขาในการควบคุมทั้งลูกน้อง ผู้ใต้บังคับบัญชาและองค์การ

2.2.4 บทบาทหน้าที่ของผู้นำ

บุคคลที่อยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตามย่อมมีหน้าที่ต้องกระทำหรือรับผิดชอบตามวุฒิภาวะความรู้ความสามารถผู้นำเช่นเดียวกันเมื่อดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำของกลุ่มแล้วย่อมมีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบตามฐานะ ซึ่งผู้วิจัยสามารถได้รวบรวมบทบาทหน้าที่ของผู้นำตามแนวความคิดของนักวิชาการหลายได้ดังต่อไปนี้

ณรงค์ เส็งประชา (2541) กล่าวว่า บทบาท คือ พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลกระทำตามหน้าที่ เช่น หน้าที่การสอนของอาชีพครูหรือหน้าที่การรักษาความสงบของตำรวจ รวมไปถึงหน้าที่ทางสังคม เช่น หน้าที่การดูแลบุตรของบิดาและมารดา

ฉลอง มาปรีดา (2537) ให้ความหมายของคำว่า บทบาท หมายถึง การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู ซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือการแสดงออกตามความคาดหวังของตนหรือผู้อื่นซึ่งหน้าที่ดังกล่าว หมายถึง กิจที่จะต้องทำหรือวางแห่งกิจการซึ่งอาจเป็นการกระทำด้วยจริยธรรม ทำตามกฎหมายหรือทำด้วยความสำนึกของบุคคลนั้นก็ได

กวี วงศ์พุด (2536) ให้ความหมาย หน้าที่ของผู้นำ หมายถึง งานที่ผู้นำต้องรับผิดชอบตามท้องที่การกำหนดไว้มีลักษณะประเภทงานที่ผู้นำจะต้องทำและต้องใช้ผู้อื่นคือ งานที่ผู้นำจะต้องทำด้วยตนเอง งานประเภทนี้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำไม่ได้เพราะขาดข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ยังไม่สมบูรณ์ รวมถึงขาดการยอมรับ เป็นต้น งานที่ต้องใช้ผู้อื่นทำแทนเพราะหากผู้นำทำเองก็จะไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนดถือว่าเป็นการมอบหมายงานแต่ยังคงต้องรับผิดชอบอยู่

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้นำไว้ 3 ประการคือ เป็นผู้รักษาหรือประสานให้สมาชิกในกลุ่มอยู่ร่วมกัน เป็นผู้ปฏิบัติภารกิจของกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์ในกลุ่ม

จิรพรรณ กาญจนะจิตรา (2528) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้นำ 10 ประการประกอบด้วยเป็นผู้วางแผนในการดำเนินงาน เป็นผู้จัดการของกลุ่ม เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นนักการศึกษา เป็นผู้ตัดสิน เป็นผู้เลือกวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นผู้สนับสนุนบุคคลให้บรรลุในการปฏิบัติงาน เป็นนิเทศงานและเป็นผู้ประเมินงาน

สมพงศ์ เกษมสิน (2526) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้นำ 5 ประการประกอบด้วยเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ช่วยเสริมสร้างให้ปริมาณและคุณภาพของงานได้รับผลสูงสุด แนะนำการปฏิบัติงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ติดต่อประสานงานในองค์กรเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพและรวมถึงการสั่งงานและควบคุมงาน

จากการศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้นำสามารถสรุปได้ว่า ผู้นำมีบทบาทในการวางแผนงาน การสั่งการ การตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย การควบคุมดูแลงาน สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการผลักดันงานให้สำเร็จลุล่วงและเป็นไปตามจุดหมายที่ตั้งไว้เช่นเดียวกับดอน วิโต้ คอลิโอเน ที่มีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ อย่างครอบคลุมจนนำไปสู่ห้องศกการอาชญากรรมของเขาประสบความสำเร็จและสามารถจัดการดูแลทุกอย่างดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.2.5 รูปแบบภาวะผู้นำ

Reddin กล่าวว่ามนุษย์มีลักษณะผู้นำพื้นฐานอยู่ในตัวเอง 4 รูปแบบคือ

1) แบบเอาเกณฑ์ (Separated) เป็นแบบของนักอนุรักษ์นิยมชอบของเก่า ยึดตนเองเป็นที่ตั้งจึงไม่เอาใคร อดทน เก็บตัว เจ้าระเบียบส่งผลให้เป็นคนยึดถือและต้องทำอะไรตามกฎเกณฑ์ มีความระมัดระวังในการปฏิบัติงานมาก เนื่องจากกลัวความผิดพลาดและไม่อยากปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เพราะกลัวว่าหากผู้อื่นทำผิด ตนเองจะต้องผิดด้วยเพื่อไม่ให้เกิดความผิดจึงหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติงานให้น้อยที่สุดโดยจะทำเฉพาะเท่าที่จะจำเป็นเท่านั้น

2) แบบเอางาน (Dedicated) เป็นแบบของคนที่เอางานเอาการ ยึดถืองานเป็นหลักใหญ่ สนใจ มุ่งมั่นในงานมาก ขยัน มั่นใจ กล้าทำ มีความคิดริเริ่ม ชอบกำหนดงานให้ผู้อื่นแต่กลับไม่คิดถึงจิตใจของผู้อื่นจึงไม่มีมนุษยสัมพันธ์เนื่องจากเน้นที่งานมากกว่าคน

3) แบบสัมพันธ์ (Related) เป็นลักษณะกลุ่มที่เน้นมนุษยสัมพันธ์เป็นหลักในการปฏิบัติงาน จึงเอาใจสมาชิกทุกระดับ ไม่ต้องการให้ใครเกลียด จึงมีนิสัยเป็นกันเองและเป็นมิตรกับคนทุกคน ยอมรับผู้อื่น เห็นใจผู้อื่น ไม่อวดตัว ไม่อยากให้การปฏิบัติงานกระทบกระเทือนใจใครให้ความสำคัญ เรื่องสัมพันธ์ภาพกับบุคคลมากกว่าเรื่องการงานนั่นคือ บุคคลประเภทที่เน้นที่คนมากกว่างาน ถ้าจะต้องเลือกระหว่างคนกับงาน

4) แบบประสาน (Integrated) เป็นลักษณะของคนให้ความสำคัญแก่งานและคนไปพร้อมกัน โดยถือว่าคนเรามีมิตรสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานก็จะได้ผลงานที่ดี มีประสิทธิผลสูง ผู้นำประเภทนี้จึงมีศิลปะการจูงใจสูง พยายามให้ทุกคนมีส่วนร่วมในงานทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารักและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจัดเป็นผู้นำแบบอุดมคติ (กิติ ตย์คานนท์, 2543)

จากรูปแบบภาวะผู้นำสรุปได้ว่าลักษณะผู้นำที่สำคัญมี 4 แบบคือ แบบเอาเกณฑ์ แบบเอางาน แบบสัมพันธ์และแบบประสาน โดยเฉพาะตัวละครดอน วิโต้ คอลิโอเน่ ที่มีความเป็นผู้นำแบบสัมพันธ์ที่เน้นมนุษยสัมพันธ์เป็นหลักในการปฏิบัติงานจึงเอาใจสมาชิกทุกระดับ ไม่ต้องการให้ใครเกลียด มีนิสัยเป็นกันเองและเป็นมิตรกับคนทุกคน ยอมรับ เห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

2.2.6 พฤติกรรมผู้นำ

ผู้นำหรือผู้บริหารย่อมมีความแตกต่างกันไปตามฐานะบทบาทหน้าที่ของตนที่ได้รับผิดชอบ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้นำมีพฤติกรรมที่แสดงออกในการปฏิบัติงานโดยยึดหลักการที่แตกต่างกันอันมีพฤติกรรมเป็นตัวกำหนด

Lippitt and White (Lippitt, 1943; กิติ ตย์คานนท์, 2543) ได้แบ่งพฤติกรรมของผู้นำไว้ดังต่อไปนี้

1) ผู้นำแบบอัตตาริปไตยหรือเป็นผู้นำแบบเผด็จการซึ่งมีรายละเอียดของลักษณะดังต่อไปนี้

1.1) ใช้อำนาจตลอดเวลา

1.2) ยึดถือตัวเองเป็นสำคัญ เช่น รู้ข้อเท็จจริงแต่ผู้เดียว ฉะนั้นทุกอย่างจะออกจากตนเองเท่านั้นจึงส่งผลให้การตัดสินใจแก้ปัญหาหรือการวินิจฉัยสั่งการก็มักจะเป็นไปหรือเปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์หรือมุงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าคนอื่นหรือส่วนรวม

1.3) นโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย เป้าประสงค์ การจัดระบบงาน มาตรฐาน การปฏิบัติงานจะมีลักษณะการสั่งลงมาจากบนลงล่าง

1.4) ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากสมาชิกหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องผ่านหลายขั้นตอน เนื่องจากผู้นำประเภทนี้จะมีทัศนคติว่าการวินิจฉัยสั่งการได้ส่งผลให้งานล่าช้าหรือคั่งค้าง

1.5) ผู้ช่วยตามความรู้สึกของผู้นำประเภทนี้ หมายถึง ผู้ใต้บังคับบัญชาจึงไม่มีการแบ่งงานให้ผู้ช่วย เนื่องจากผู้ช่วยต้องปฏิบัติงานของหัวหน้างานให้สำเร็จ ไม่ใช่ปฏิบัติงานของตนเองให้สำเร็จ เนื่องจากมีตำแหน่งของหัวหน้าแต่ไม่มีงานของผู้ช่วย

1.6) การตั้งกรรมการเป็นวิธีกระจายความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นไม่ใช่เพื่อจะได้ฟังความเห็น เนื่องจากประธานเกือบเป็นผู้พูดเสียคนเดียวตลอดการประชุมหรือไม่ก็เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นเพียงเล็กน้อย หลังจากนั้นประธานจึงสรุปเสียเองตามความเห็นของตนและนับเป็นมติของที่ประชุม ทั้งที่การประชุมนั้นเกือบจะเรียกว่าเป็นการประชุมของประธานคนเดียว

2) ผู้นำแบบเสรี เป็นผู้นำแบบไม่เอาไหน ปล่อยตามเรื่องตามราว ไม่ใช่อำนาจ ควบคุม ผู้ใต้บังคับบัญชา ปราศจากความรับผิดชอบ คอยแต่ลงนามผ่านเรื่องให้พ้นตัวไปเท่านั้นโดยผู้นำประเภทนี้มีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1) ไม่มีความริเริ่ม

2.2) ปฏิบัติงานโดยปล่อยอะไรไปตามเรื่อง ไม่คำนึงถึงหลักการ เหตุผล กฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ฯลฯ จึงมักไม่มีใครจะยุ่งกับใคร ผู้ใต้บังคับบัญชาคนใดจะทำอะไรอย่างไรก็ได้

2.3) ไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างแน่นอนอนถ้าเห็นว่าไม่ขัดต่อระเบียบจะยอมให้เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ไปได้อย่างง่ายดายตามความคิดของผู้ใต้บังคับบัญชาหรือตามความต้องการของผู้บังคับบัญชา

2.4) ไม่มีการประเมินผล

3) ผู้นำแบบประชาธิปไตยเป็นแบบที่ดีที่สุด ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ยึดถือความเห็นของกลุ่มเหนือความคิดเห็นของตน โดยผู้นำดังกล่าวมีลักษณะการบริหารดังนี้

3.1) เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้ความคิด สามารถมีความคิดสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็นและเลือกวิธีปฏิบัติงานของตนเองได้

3.2) จัดสรร แบ่งงานและมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับผิดชอบซึ่งเน้นการดำเนินการตามความเหมาะสม

3.3) ให้คำแนะนำแก่ผู้ร่วมงานรับฟังความคิดเห็นกับคำปรึกษาหารือจากผู้ใต้บังคับบัญชาทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้นำกับผู้ร่วมงานเป็นการร่วมมือประสานงานอย่างจริงจังและจริงใจ

จากพฤติกรรมของผู้นำสรุปได้ว่ามี 3 แบบประกอบด้วยผู้นำแบบอัตตาริปไตยหรือเป็นผู้นำแบบเผด็จการ ผู้นำแบบเสรี ผู้นำแบบประชาธิปไตยซึ่งจากภาพยนตร์จะเห็นได้ว่าดอน วิโด้มีลักษณะผู้นำแบบผู้นำแบบเผด็จการที่มีการใช้อำนาจตลอดเวลา ยึดถือตัวเองเป็นสำคัญ มีนโยบายวัตถุประสงค์ เป้าหมาย เป้าประสงค์ การจัดระบบงาน มาตรฐาน การปฏิบัติงานขององค์การในลักษณะสั่งบนลงล่างเพื่อความเป็นเอกภาพในการสั่งงานขององค์การตนเอง

2.2.7 ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงหรือประสิทธิผลต่ำ

นอกจากผู้ที่มีลักษณะผู้นำพื้นฐานแบบใดแบบหนึ่งที่กำลังมาจะสามารถเปลี่ยนไปเป็นอีกแบบหนึ่งได้แล้วนั้นยังสามารถจะเปลี่ยนให้ดีขึ้นหรือเลวลงได้อีกด้วย โดยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะเป็นสิ่งท่่อหุ้มชั้นที่ 2 จากแบบพื้นฐาน เปลี่ยนให้ดีขึ้นเป็นแบบที่มีประสิทธิผลมากหรือเปลี่ยนเลวลงเป็นแบบที่มีประสิทธิผลน้อยก็ได้ ลักษณะผู้นำจึงมีได้ 3 มิติ ทำให้มีลักษณะผู้นำหรือลักษณะของการบริหารได้ถึง 12 โดยลักษณะผู้นำพื้นฐานแต่ละแบบสามารถเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นหรือเลวลงได้อีกลักษณะละแบบ เช่น แบบเอาเกณฑ์ เปลี่ยนแปลงดีขึ้นเป็น ผู้ปฏิบัติงานตามสั่ง ถ้าเปลี่ยนแปลงเลวลงก็เป็นผู้หนึ่งงาน การเปลี่ยนแปลงลักษณะผู้นำพื้นฐานทั้ง 4 แบบ ดีขึ้นหรือเลวลงได้ดังนี้

ตารางที่ 2. 3 ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงหรือประสิทธิผลต่ำ

ประสิทธิผลมากน้อย	แบบพื้นฐาน	แบบมีประสิทธิผล
ผู้ปฏิบัติงานตามสั่ง	เอาเกณฑ์	ผู้หนึ่งงาน
นักพัฒนา	สัมพันธ์	นักบุญ
ผู้เผด็จการที่มีศิลป์	เอางาน	ผู้เผด็จการ
นักบริหาร	ประสานผู้ประณีประนอม	

ที่มา: กิติ ตยัคคานนท์ (2543)

การเปลี่ยนแปลงลักษณะผู้นำหรือลักษณะการบริหารของบุคคลนั้นจะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลงเมื่อใดก็ได้ เช่น นาย ก. เป็นคนมีลักษณะผู้นำแบบเอางาน แต่เมื่อเขาได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี หน่วยงานให้ความอบอุ่นทำให้เขารู้สึกมีความสุขสบายใจมากที่สุดที่ได้ปฏิบัติงานอยู่ใน หน่วยงานนี้ ผู้บังคับบัญชารักให้ความเป็นกันเองและสนับสนุนผู้ร่วมงาน นาย ก. จะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเป็นแบบผู้เผด็จการที่มีศิลป์ได้ในทางตรงกันข้าม หาก นาย ก. ไม่ได้มีความสุขหรือความอบอุ่นจากหน่วยงานที่เขาทำอยู่ด้วย ผู้บังคับบัญชาก็เป็นคนไม่เอาไหน เอาแต่ใจ ไม่เห็นใจหรือไม่ให้ความเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชาเลย นาย ก. อาจจะเปลี่ยนเลวลงเป็นคนที่มึนลักษณะแบบเผด็จการก็ได้หรือ นาย ก. คนนั้นอาจจะเปลี่ยนแบบจากผู้เผด็จการที่เป็นอยู่แล้วเป็นผู้เผด็จการที่มีศิลป์ก็ได้ถ้าหน่วยงานนั้นเปลี่ยนผู้บังคับบัญชาที่ดีขึ้น เอาการเอางาน เห็นใจ ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาจากที่อธิบายมาแล้วจะเห็นได้ว่าลักษณะผู้นำหรือแบบของการบริหารสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากแบบหนึ่งเป็นอีกแบบหนึ่งในรูปสี่เหลี่ยมหนึ่งและยังสามารถเปลี่ยนขึ้นหรือเปลี่ยนลงได้ตามภาพดังกล่าวก็ได้ ฉะนั้นทุกคนจึงสามารถจะเปลี่ยนแบบลักษณะผู้นำของตนเองจากแบบหนึ่งไปเป็นอีกแบบหนึ่งใน 12 แบบนั้นได้ ถ้าผู้นั้นรู้ตัวเองว่าเป็นอย่างไร มีลักษณะผู้นำที่ไม่มีใครจะดี อาจจะเปลี่ยนลักษณะผู้นำของตนให้ดีขึ้นเป็นอีกแบบหนึ่ง เช่น เป็นผู้นำที่มีลักษณะเอาเกณฑ์ ก็สามารถปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นจนเป็นลักษณะประสานได้และยังสามารถปรับปรุงตัวเองให้มีลักษณะผู้นำที่ดีขึ้นอีกจนเป็นแบบนักบริหารได้ แต่ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีลักษณะการบริหารแบบนักบริหารก็มีโอกาสที่จะตกต่ำลงจนกระทั่งเป็นผู้หนึ่งงานได้เช่นเดียวกันถ้าทำตัวไม่ดีและอยู่สิ่งแวดล้อมที่เลว (กิติ ตยัคคานนท์, 2543)

นอกจากลักษณะของผู้นำในแบบพื้นฐานซึ่งได้นำเสนอไปก่อนหน้านี้แล้วยังสามารถแสดงลักษณะของผู้นำแบบอื่นซึ่งปรากฏได้โดยทั่วไปดังต่อไปนี้

1) ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงมี 4 แบบคือ

1.1) ผู้ปฏิบัติงานตามสั่งเป็นลักษณะผู้นำที่เปลี่ยนแบบดีขึ้นจากแบบเอาเกณฑ์เป็นคนเข้มงวด ถือว่าเป็นความสำคัญที่จะต้องปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอย่างเคร่งครัดถูกต้อง ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความคิดเห็นใหม่จึงไม่กระตุ้นให้เกิดผลผลิตใหม่และยังพยายามดำเนินงานตามแบบเก่าที่เคยปฏิบัติมาแล้วทั้งสิ้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าผู้นำประเภทนี้นั้นสนใจในการปฏิบัติงานแต่ไม่สนใจความสำเร็จของงานและสัมพันธ์ภาพกับผู้ร่วมงานจึงไม่มีการวางแผนงานระยะยาว

1.2) นักพัฒนา เป็นนักบริหารที่เปลี่ยนแปลงมาจากแบบสัมพันธ์ซึ่งมุ่งที่ตัวคนเป็นหลัก ผู้นำประเภทนี้จึงมุ่งพัฒนาคน รู้วิธีช่วย จูงใจและพัฒนาบุคคล มีวิธีสอนคนธรรมดาให้เป็นหัวหน้า บางครั้งผู้ที่ถูกเขาพัฒนาก็ไม่รู้ตัว แต่พอเขาย้ายไปแล้วทุกคนจะรู้สึกเสียดายเขา หัวหน้า

ประเภทนี้บางคนถือว่าการปฏิบัติงานเป็นเรื่องธรรมดาเหมือนกับการเล่นหรือพักผ่อน มักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับผู้ใต้บังคับบัญชาและมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชา รับผิดชอบงานใหม่ กระตุ้นให้เขาเป็นตัวของตัวเอง ควบคุมตัวเอง รู้จักรับผิดชอบ ชยันและมีความคิดสร้างสรรค์ ฉะนั้นผู้ใต้บังคับบัญชามักจะรักและได้ผลงานดีตลอดมา

1.3) ผู้เผด็จการที่มีศิลป์ เปลี่ยนมาจากแบบเอางาน มีความมั่นใจในตัวเองมาก มีความชำนาญในด้านการสั่งงานอย่างมีศิลป์ ผู้รับคำสั่งปฏิบัติตามโดยไม่มีข้อขุ่นใจทำให้ผลงานดี มีประสิทธิภาพเป็นลักษณะของผู้เผด็จการแต่มุ่งเน้นวาทศิลป์ มักเป็นผู้ที่เยอทะยาน พยายามจะไต่เต้าขึ้นมาจนถึงเป็นผู้บริหารระดับสูงเพราะเป็นคนที่พยายามปรับปรุงตัวเองโดยอาศัยความรู้ พยายามฝึกฝนหาความชำนาญให้แก่ตัวเองอยู่เสมอ เป็นคนที่รู้จักระเบียบข้อบังคับและงานในหน้าที่เป็นอย่างดีจึงปฏิบัติงานสำเร็จเป็นส่วนมากบุคคลประเภทนี้มักพบมากในวงการอุตสาหกรรม

1.4) นักบริหาร เปลี่ยนมาจากผู้นำลักษณะแบบประสาน โดยเป็นลักษณะของหัวหน้าที่มีประสิทธิภาพทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานซึ่งคำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นที่ตั้ง รู้จักใช้ความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด มีความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชาดีมาก ไม่ใช่อำนาจกดขี่บังคับ พยายามให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานปรับปรุงงานให้ดีขึ้น มีความคิดริเริ่มและให้ความร่วมมืออยู่เสมอ ปุณบำเหน็จรางวัล ยกย่องและให้เกียรติผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่แย่งเอาผลงานหรือความดีความชอบของผู้ใต้บังคับบัญชามาเป็นของตน ตรงกันข้ามจะต้องแสดงให้เห็นให้ผู้บังคับบัญชาและผู้อื่นทราบด้วยว่าผลงานที่ดีขึ้นนั้นเป็นของใครนอกจากการให้คุณแล้วการให้โทษผู้ใต้บังคับบัญชาก็เป็นเรื่องสำคัญ โดยเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาทำผิดก็จะต้องลงโทษอย่างสมเหตุสมผล ไม่ใช่ใช้อารมณ์และจะต้องยุติธรรม หากเป็นเช่นนี้แล้วทุกคนจะมีขวัญกับกำลังใจในการทำงาน รักหน่วยงานและผู้บังคับบัญชา มีความสามัคคีและมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานร่วมกัน (กิติ ตยัคคานนท์, 2543)

2) ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลตำมี 4 แบบคือ

2.1) ผู้หนีงาน เป็นลักษณะผู้นำที่เปลี่ยนมาจากแบบเอาเกณฑ์ในทางเลวลง เนื่องจากบริหารงานแบบขาดความสนใจ ไม่เน้นทางด้านงานและคน มักหนีงาน บางทีขัดขวางการทำงานของคนอื่น หัวหน้างานชนิดนี้มีอยู่มาก มักคิดว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจึงละเลยงานในหน้าที่ให้มากที่สุดหรือไม่ทำอะไรเลยหรือทำให้เสียงานจึงมักทำให้ทุกสิ่งยุ่งยากและผิดให้ผู้อื่นชงงานจะทำงานให้ได้ผลเพียงเท่าที่ป้องกันไม่ให้คนอื่นมารบกวนเท่านั้นและจะไม่เกี่ยวข้องกับงานอื่นทั้งสิ้น ไม่ช่วยใคร พยายามนำตัวไปพัวพันกับเรื่องของคนอื่นให้น้อยที่สุด โดยธรรมชาติไม่มีหัวหน้างานคนใดจะเป็นคนเช่นนี้มาก่อน มักเกิดขึ้นเพราะองค์การหรือหัวหน้าชั้นเหนือเป็นเหตุ แต่เมื่อหัวหน้าคนใดเกิดลักษณะนี้ขึ้นก็มักจะแก้ได้ยากเพราะฉะนั้นในฐานะที่เราเป็นหัวหน้าชั้นสูง ต้องหาทางป้องกันไม่ให้หัวหน้างานชนิดนี้ เกิดขึ้นในหน่วยงานของเราได้

2.2) นักบุญ เปลี่ยนมาจากแบบสัมพันธ์ เป็นลักษณะหัวหน้างานที่ใจบุญ นึกถึงคนอื่นมากกว่างาน ถือว่าความสัมพันธ์อันดีต่อกันในระหว่างผู้ร่วมงานสำคัญกว่าผลผลิตของงาน เขาปรารถนาเป็น “คนดี” โดยไม่ได้แย่งหรือคัดค้านการกระทำผิด ถือว่าคนที่ใหญ่แล้วไม่สมควรจะโต้เถียงกับใครและถือว่าการโต้เถียงและข้อขัดแย้งไม่อาจแก้ปัญหาได้ การบริหารแบบนี้จะเป็นเหตุทำให้ผลผลิตตกต่ำเพราะไม่เคยแก้ปัญหาเรื่องคน แต่ถ้าเกิดปัญหาเกี่ยวกับคน เขาก็จะหาทางย้ายคนนั้นไปเสีย เขาถือว่าการทำงานที่ดีที่สุดคือการดำรงความสงบเรียบร้อยเอาไว้

2.3) ผู้เผด็จการ เป็นลักษณะของผู้บริหารที่เปลี่ยนแบบมาจากแบบเอางานหัวหน้างานแบบนี้มุ่งแต่งานอย่างเดียว ไม่คิดถึงสัมพันธ์ภาพกับใคร ไร้ใจคนอื่นน้อยมาก ผู้ร่วมงานไม่รัก มีแต่กลัวและจะทำงานให้ตามคำสั่งเท่านั้น หัวหน้างานชนิดนี้มักคิดว่าคนอื่นไม่ชอบทำงาน คอยเลี้ยงงานเสมอ ไม่รับผิดชอบ มีความทะเยอทะยานน้อย จึงต้องคอยควบคุมบังคับบัญชาและลงโทษอยู่เสมอ เขามักจะมองผู้ใต้บังคับบัญชาเหมือนเครื่องจักรต้องทำงานตามคำสั่งของเขาแต่อย่างเดียวโดยไม่ต้องคิด เขาเป็นสมอ คนอื่นเป็นแต่มือหรือเท้า ไม่จำเป็นต้องแสดงความคิดเห็น เขาต้องวางแผนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาคนไหนไม่เห็นแก่ตัวกับเขา แสดงว่าผู้นั้นพยายามโต้แย้งหรือต้องการจะทำทลายเขา

2.4) ผู้ประนีประนอม เป็นลักษณะผู้นำที่เปลี่ยนมาจากแบบประสานหัวหน้างานแบบนี้ทราบว่าการมุ่งทำงานให้สำเร็จและการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้ร่วมงานเป็นสิ่งสำคัญ แต่เขาไม่มีความสามารถพอที่จะตัดสินใจลงไปได้ว่าจะทำอะไรหรือไม่ก็อาจจะผกผันความคิดทั้งสองอย่างนี้เข้าด้วยกัน มีลักษณะเป็นคนโลเลและชอบการประนีประนอม ความกดดันบางอย่างจะมีอิทธิพลทำให้เขาต้องตัดสินใจ ยินดีที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้สั้นลงมากกว่าที่จะมุ่งผลผลิตในระยะยาว ไม่หวังผลเลิศจากการงาน เพียงต้องการให้งานดำเนินไปเรื่อย ๆ เชื่อว่าผลงานที่ดีที่สุดเป็นเพียงความฝันเท่านั้น เขาจะเป็นผู้เสนอแนะแต่ไม่เคยทำอะไรจริงจัง ซึ่งเรามักจะเรียกว่าผู้ทำงานด้วยปาก เขาคิดว่าการวางแผนงานจะต้องใช้วิธีประนีประนอม เขาสนใจเฉพาะสิ่งที่จะทำให้งานเดิน เขาไม่ยุ่งกับใครและใครก็ไม่ยุ่งกับเขา เขามักจะถูกมองว่าเป็นคนที่มีมติดัดสินใจไม่ดีและเป็นคนที่ยอมให้แรงกดดันจากภายนอกมาบีบตนเองมากเกินไป (กิติ ตยัคคานนท์, 2543)

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบทฤษฎีได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2. 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทฤษฎีในกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีภาวะผู้นำ	ลักษณะสำคัญ
ภาวะผู้นำ	การที่ผู้นำนั้นใช้ความรู้ ความสามารถ ใช้สติปัญญาหรืออำนาจ อิทธิพลต่าง ๆ ของผู้นำในการจูงใจโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นหรือชักนำพาผู้อื่นให้ร่วมปฏิบัติงานหรือร่วมทำกิจกรรมของกลุ่มให้บรรลุตาม

	วัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายที่ตั้งไว้
การกำเนิดผู้นำ	ผู้นำมีกำเนิดมาจาก 2 ส่วนได้แก่ ผู้นำโดยกำเนิด โดยผู้นำประเภทนี้ได้มาจากการสืบทอดจากบรรพบุรุษ เช่น การได้รับแต่งตั้งสืบทอดเป็นรัชทายาทหรือราชวงศ์และผู้นำเกิดจากผู้ที่มี
รูปแบบภาวะผู้นำ	<ul style="list-style-type: none"> - แบบเอาเกณฑ์ - แบบเอางาน - แบบสัมพันธ์ - แบบประสาน
พฤติกรรมผู้นำ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำแบบเผด็จการ เช่น ใช้อำนาจตลอดเวลา ยึดถือตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ - ผู้นำแบบเสรี เช่น ไม่มีความริเริ่ม ปฏิบัติงานโดยปล่อยอะไรไปตามเรื่อง ไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ไม่มีการประเมินผล - ผู้นำแบบประชาธิปไตยเป็นแบบที่ดีที่สุด เช่น เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้ความคิด จัดสรร แบ่งงานและให้คำแนะนำแก่ผู้ร่วมงาน
ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงหรือประสิทธิผลต่ำ	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลสูงมี 4 แบบได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานตามสั่ง นักพัฒนา ผู้เผด็จการที่มีศิลป์ นักบริหาร - ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิผลต่ำมี 4 แบบได้แก่ ผู้หนีงาน นักบุญ ผู้เผด็จการ ผู้ประนีประนอม

ที่มา: การสังเคราะห์ของผู้วิจัย

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับองค์การอาชญากรรม

2.3.1 องค์การอาชญากรรม

อาชญากรรมองค์การ (Organized Crime) หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตามสายการบังคับบัญชาในรูปองค์การ โดยวางแผนและดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจผิดกฎหมายประเภทต่าง ๆ มีลักษณะการดำเนินงานที่เป็นทางการมากกว่าแก๊งอาชญากรรม (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

2.3.2 ลักษณะขององค์การอาชญากรรม

ลักษณะขององค์การอาชญากรรมจะมีลักษณะองค์การอาชญากรรมที่สำคัญคือ มีการรวมกลุ่มของคนบุคคลอย่างมั่นคง มีการวางแผน กำหนดนโยบายในการประกอบอาชญากรรม มีการบริหารและการจัดการภายในที่มีประสิทธิภาพ มีหัวหน้าองค์กรที่มีอำนาจเศรษฐกิจและการเมืองและบทบาทในสังคม มีข้าราชการหรือนักการเมืองร่วมเป็นสมาชิก มีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรอาชีพหรืออาชญากรรมข้ามชาติ เป็นบุคคลที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการดำเนินงาน ใช้เงินจำนวนมากในการดำเนินงานองค์กร รวมถึงใช้ความรุนแรงในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น

องค์กรสหประชาชาติแบ่งลักษณะของอาชญากรรมองค์กรออกเป็น 10 ลักษณะได้แก่ การลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit Trafficking in Drugs) การลักลอบนำคนเข้าเมือง (Smuggling of Illegal Migrants) การค้าอาวุธ (Arms Trafficking) การลักลอบค้าอาวุธนิวเคลียร์ (Trafficking in Nuclear Material) กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (Transnational Criminal Organization and Terrorism) การค้าผู้หญิงและเด็ก (Trafficking in Women and Children) การลักลอบค้าชิ้นส่วนมนุษย์ (Trafficking in Body Parts) การโจรกรรมและการลักลอบค้ายานพาหนะ (Theft and Smuggling of Vehicles) การฟอกเงิน (Money Laundering) และการกระทำอื่น ๆ (Other Activities) ได้แก่ การโจรกรรมศิลปวัตถุ การให้สินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้าราชการอื่นๆ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมทางสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทรัพย์สินทางปัญญา การฉ้อโกงประกันภัยทางทะเล การแทรกซึมและการครอบงำธุรกิจถูกกฎหมาย (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) โดยมีประเทศต่าง ๆ ร่วมลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวกว่า 140 ประเทศ นอกจากนี้ยังได้มีการร่างพิธีสารอีก 3 ฉบับ ได้แก่ พิธีสารเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children) พิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นโดยทางบก ทางทะเลและอากาศ (Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air) และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบการผลิตและค้าอาวุธโดยผิดกฎหมาย (Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition) ซึ่งประเทศไทยได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวและยังได้ลงนามในพิธีสารประกอบอนุสัญญาอีกสองฉบับได้แก่พิธีสารเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฯ (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าองค์การอาชญากรรมของดอน วิโด คอลิโอเน่ เข้าข่ายลักษณะของอาชญากรรมองค์การการค้าลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit Trafficking in Drugs) และการกระทำอื่น ๆ (Other Activities) เช่น การให้สินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้าราชการอื่น ๆ เป็นต้น (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

2.3.3 การกำหนดถ้อยคำและนิยามความหมาย

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติกำหนดคำนิยามและความหมายของคำว่า “องค์การอาชญากรรม” ไว้ว่า

1) กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (Organized Criminal Group) หมายถึง กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปที่ตั้งอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการประสานการดำเนินงานระหว่างกันโดยมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงตั้งแต่หนึ่งฐานความผิดขึ้นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

2) อาชญากรรมร้ายแรง (Serious Crime) หมายถึง การกระทำที่เป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยกรทำให้สูญเสียสภาพขั้นสูงสุดเป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปี หรือโดยโทษที่รุนแรงกว่า

3) ทรัพย์สินที่ได้จากอาชญากรรม (Proceeds of Crime) หมายถึง ทรัพย์สินใดที่เกิดจากหรือได้รับมาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำความผิด (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

การกำหนดให้การกระทำความผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติเป็นความผิดทางอาญา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ จึงได้มีการกำหนดให้กรกระทำและการดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมายขององค์การอาชญากรรมที่มีลักษณะข้ามชาติตลอดจนการกระทำที่มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติให้เป็นความผิดที่มีบทลงโทษในทางอาญาที่ทุกประเทศต้องมีเพื่อสร้างมาตรฐานและความมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น

1) การมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติตามอนุสัญญาฯ สรุปได้คือ รัฐภาคีต้องมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา

1.1) การตกลงกับบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเพื่อก่ออาชญากรรมร้ายแรงเพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

1.2) การเข้าร่วมการกระทำที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร โดยรู้ถึงเป้าหมายของการกระทำเป็นความผิดอาญานั้น รวมถึงการกระทำอื่น ๆ โดยรู้ว่าการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลนั้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการกระทำผิดอาญาที่กล่าวถึงข้างต้น

1.3) การจัดการ การสั่งการ ทรนับสนุน การยุยง การอำนวยความสะดวกหรือการให้คำปรึกษาในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนที จิตสว่าง, 2559)

2.3.4 ความแตกต่างระหว่างแก๊งอาชญากรรมและองค์กรอาชญากรรม

สำหรับความแตกต่างระหว่างแก๊งอาชญากรรมและองค์กรอาชญากรรมมีผู้ให้ความหมายที่ต่างกันไปโดย (Bossard, 1998) ได้กล่าวว่า แก๊งอาชญากรรม (Criminal Gangs) ส่วนใหญ่เป็นแก๊งอาชญากรรมที่กระทำผิดเป็นครั้งคราว (Occasional Gang) โดยเป็นการรวมกลุ่มกับเพื่อนหรือกลุ่มอดีตนักโทษ (เรือนจำเป็นสถานที่ในการฝึกหัดพฤติกรรมอาชญากร) โดยเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อกระทำผิดหรือการกระทำผิดอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยความเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะหรือไม่มีโดยการรวมกลุ่มอาจมีการกระทำผิดในระหว่างประเทศ หากแต่กระทำผิดภายใต้คำสั่งของหัวหน้าแก๊งเพียงคนเดียว โดยกลุ่มจะมีการสลายตัวเมื่อหัวหน้ากลุ่มถูกจับดำเนินคดีหรือเสียชีวิต สมาชิกภายในกลุ่มอาจมีการรวมกลุ่มกับแก๊งอื่นในการกระทำผิดต่อไปตามทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะแก๊งอาชญากรรมจะมีอายุที่ไม่มากนักหากแต่ยังมีวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อการเกิดขึ้นในสังคมนอกกฎหมาย (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนที จิตสว่าง, 2559)

สำหรับความหมายขององค์กรอาชญากรรมมีให้คำนิยามที่ต่างกันไปจากความหมายของ Europol ได้ให้คำนิยาม องค์กรอาชญากรรม คือ การรวมกลุ่มของบุคคลมากกว่า 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบอาชญากรรม โดยหากใช้รูปแบบขององค์กรอาชญากรรมมาเพียงจะเป็นการของบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ใช้ความรุนแรงหรือการข่มขู่บังคับในการประกอบอาชญากรรม บริหารจัดการหรือควบคุมกิจกรรมด้านเศรษฐกิจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้กำไรที่ผิดกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากบทความของ Andre Bossard (1998) ที่ศึกษาเรื่อง Mafias, Trads, (Yakuza) และCartels การศึกษาเปรียบเทียบองค์กรอาชญากรรม โดยเป็นการพรรณนาถึงลักษณะขององค์กรอาชญากรรมคือ มาเฟียซึ่งเป็นองค์กรอาชญากรรมที่สำคัญมีการกระทำผิดไปทั่วโลก โดยการระบุนชื่อหรืออัตลักษณ์โครงสร้างขององค์กร พฤติกรรมการกระทำผิดที่สำคัญในยุโรป เอเชีย อเมริกาเหนือ ละตินอเมริกา

และแอฟริกา สำหรับการระบุพฤติกรรมกลุ่มองค์กรอาชญากรรมทั้งหมดจะมีลักษณะทั่วไปสำหรับ โครงสร้างสูงหนึ่งที่สำคัญมากที่สุดคือ มีพื้นฐานจากการรวมกลุ่มในลักษณะขององค์กรที่มีความ รับผิดชอบตามสายบังคับบัญชาที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมาย โดยองค์กรอาชญากรรม จะสามารถคงอยู่ได้หากมีการดำเนินงานตามสายบังคับบัญชาที่กำหนด โดยมีคุณสมบัติสำคัญคือ การรักษาวินัยและการรักษาความลับอย่างเคร่งครัด ซึ่งองค์กรอาชญากรรมถูกครอบงำจากการดำเนิน ธุรกิจผิดกฎหมายที่จะต้องให้ได้กำไรในทุกวิถีทาง ด้วยการให้การข่มขู่และการคอร์รัปชันเพื่อไปสู่ จุดหมายที่ได้กำหนดไว้ (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

สำหรับการดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมนอกจากจะเกี่ยวข้องกับ การประกอบ อาชญากรรมแล้วยังเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมาย การแทรกซึมและควบคุมภาคเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมพยายามสร้างอิทธิพลและคอร์รัปชันในการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมาย รวมทั้งการสร้าง อำนาจทางการเมืองในทุกระดับและการวางตัวที่เป็นการคุกคามต่อระบอบประชาธิปไตย จากการ บิดเบือนระบบเศรษฐกิจและระบบการเมืองเป็นขององค์กรอาชญากรรมตนเอง องค์กรอาชญากรรม มีรายได้มูลค่ามหาศาลจากประกอบอาชญากรรมและการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายอันทำให้องค์กร อาชญากรรมมีอำนาจในการคุกคามทั้งในระดับปัจเจกชน ระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยองค์กร อาชญากรรมประกอบอาชญากรรมทั่วไปซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภทคือ

- 1) การข่มขู่ กรรโชกเงิน การลักพาตัวเพื่อเรียกค่าไถ่ การเรียกค่าคุ้มครองและหนี้นอกระบบ
- 2) การให้บริการผิดกฎหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับประกอบด้วยการค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การพนันหนี้นอกระบบ โสเภณี หนังสือ/วิดีโอลามกอนาจาร การลักลอบเข้าเมืองหรือแรงงานผิด กฎหมาย
- 3) อาชญากรรมทางเศรษฐกิจได้แก่ การปลอมแปลง ฉ้อฉล หลอกหลวงและอาชญากรรมทาง คอมพิวเตอร์ (สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง, 2559)

จากประเด็นดังกล่าวจะเห็นได้เช่นเดียวกันว่าองค์กรอาชญากรรมของดอน วิโต้ คอลิโอเน สามารถควบคุมหรือมีผลกระทบต่อการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเขาเป็นผู้มีอิทธิพลและมีคนรู้จักในสังคมอย่างเป็นวงกว้าง

2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาช่วง ค.ศ.1945-1955

2.4.1 สภาพทางการเมือง

1) การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ.1948

ใน ค.ศ.1946 พรรครีพับลิกัน (Republican Party) มีความมั่นใจว่าการที่ตนได้หวนกลับเข้ามามีอำนาจเป็นเสียงข้างมากอยู่ในรัฐสภาทั้งสองสภาจะทำให้ตนมีชัยในการเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ.1948 อย่างแน่นอน พรรครีพับลิกัน (Republican Party) จัดส่ง โทมัส อี. ดิวอี้. (Thomas Edmund Dewey) ผู้ว่าการแห่งมลรัฐนิวยอร์กอีกเป็นครั้งที่ 2 และส่งผู้ว่าการมลรัฐแคลิฟอร์เนียเข้ารับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีตามลำดับ (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

ฝ่ายพรรคเดโมแครต (Democratic Party) หวังไว้ว่าจะชักชวนให้จอมพลดไวต์ เดวิด 'ไอ้ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ผู้พิพากษาศาลสูงสุด วิลเลียม โอ. ดักลาส (William O. Douglas) เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี แต่คนทั้ง 2 ปฏิเสธจึงต้องหวนกลับมาเลือกประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) อีกครั้งหนึ่งและเลือกวุฒิสมาชิกอัลเบน วิลเลียม บาร์กเลย์ (อังกฤษ: Alben William Barkley) แห่งมลรัฐเคนทักกี (Kentucky) เข้ารับเลือกตั้งเป็นรองประธานาธิบดี ประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) แถลงนโยบายของพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ในการหาเสียงเลือกตั้งว่าจะยึดหลักเสรีนิยมตามแผนการแฟร์ดีลของตนไว้ตามเดิม โดยยืนยันว่าหากพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีจะบริหารประเทศดังต่อไปนี้คือ

1) จะให้ความเสมอภาคและเสรีภาพตามหลักสิทธิมนุษยชน แก่ทั้งชนผิวขาวและผิวดำโดยเสมอหน้ากัน

2) จะจัดหลักประกันความมั่นคงทางสังคมอย่างกว้างขวาง

3) จะปฏิบัติต่อทหารในกองทัพให้เท่าเทียมกันโดยไม่กีดกันชนผิวดำ

4) จะสนับสนุนการสร้างอาคารสงเคราะห์

5) จะขยายการศึกษาของชาติ

6) จะเพิ่มราคาผลผลิตจากไร่นาให้สูงขึ้น

7) จะดำเนินนโยบายแข็งกร้าวกับสหภาพโซเวียต

8) จะยกเลิกรัฐธรรมนูญที่แรงงานทัฟต์-ฮาร์ตลีย์ที่กรรมการชิงชิง (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 17-18)

2) การเลือกตั้งประธานาธิบดี ค.ศ.1952

ยิ่งใกล้วันเลือกตั้งประธานาธิบดีกำลังจะเข้ามาถึง ประชาชนก็ยิ่งคิดถึงการชำระล้างเรื่องสกปรกในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. (Washington, D.C.) ซึ่งเรื่องสกปรกในที่นี้ หมายถึง การทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการ ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในการเหยียดผิว เป็นต้น ที่สำคัญกว่านั้นคือ ความต้องการที่จะให้รัฐบาลยุติสงครามเกาหลีที่เหน็ดเหนื่อยและสิ้นเปลืองเงินภาษีจำนวนมหาศาล โดยไม่มีฝ่ายใดแพ้หรือชนะอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว(สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

พรรคเดโมแครต (Democratic Party) จัดส่งแอดไล สตีเวนสัน (Adlai Ewing Stevenson) ผู้ว่าการแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) และวุฒิสมาชิกจอห์น เจ. สปาร์กแมน (Wohn J. Spakman) แห่งมลรัฐแอละแบมาเข้าแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากแฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) ไม่สนใจจะลงสมัครรับเลือกตั้งแต่อีกวาระหนึ่ง ทั้งที่เขายังมีสิทธิ์ที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้อีกตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญบทที่ 2 (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

สตีเวนสันเป็นนักพูดคารมคมคายเขารอบรู้ในเรื่องที่เขาพูดอย่างกว้างขวางและแม่นยำสมกับได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีปฏิภาณว่องไวและปราดเปรื่องเป็นที่สบอารมณ์ของพวกปัญญาชนด้วยกัน ยิ่งนัก พรรคริพับลิกัน (Republican Party) มักจะยกคนเหล่านั้นอย่างกระหนาบกระเทียบถึงสตีเวนสันว่าพวกหัวไข่ (The Eggheads) ข้อเสียเปรียบของสตีเวนสันอยู่ที่บุคลิกซึ่งค่อนข้างเย็นชาคล้ายกับประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน (Thomas Woodrow Wilson) (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

นอกจากนั้นชื่อเสียงของเขาก็รู้จักกันแต่ใหม่ปัญญาชนกับประชาชนในมลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) ที่เขาดำรงตำแหน่งผู้ว่าการอยู่ที่นั่นตรงกันข้ามกับจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) แห่งพรรคริพับลิกัน (Republican Party) คู่แข่งของเขาซึ่งมีบุคลิกสดชื่นแจ่มใสดูเปิดเผยเป็นกันเอง ชื่อสัตย์จริงใจและถ่อมตน ทั้งยังมีyimที่เป็นเสน่ห์ประทับใจผู้ชมทางโทรทัศน์ทั่วประเทศ ชื่อเสียงของจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ตติริมฝีปากประชาชนชาวอเมริกันทุกคร้วเรือนในฐานะบรรพบุรุษผู้พิชิตสงครามโลก

ครั้งที่ 2 และผู้เจนจัดในสถานการณ์ของโลก สตีเวนสันเคยทำงานรับใช้แผนการนิวติลของประธานาธิบดีธีโอดอร์ รูสเวลต์ (Theodore Roosevelt) และแผนการแฟร์ติลของประธานาธิบดีทรูแมนอยู่หลายตำแหน่งก่อนที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการมลรัฐอิลลินอยส์ (สมร นิตัทธท์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71) เมื่อ ค.ศ.1948 เขาเคยเป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในสมัชชาทั่วไปแห่งองค์การสหประชาชาติ เนื่องจากเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านการต่างประเทศ ฝ่ายวุฒิสมาชิกจอห์น เจ. สปากร์กแมน (Wohn J. Spakman) เป็นนักเสรีนิยมชาวใต้ผู้เป็นมิตรที่ดีของทำเนียบขาวมาโดยตลอด ยกเว้นแต่เรื่องความคิดที่จะให้ความเสมอภาคตามสิทธิพลเมืองแก่ชนผิวดำในภาคใต้ของตนเท่านั้น พรรคเดโมแครต (Democratic Party) แถลงนโยบายในการเลือกตั้งใน ค.ศ.1952 ดังนี้คือ

- 1) จะสืบทอดอุดมการณ์ของแผนการแฟร์ติลของประธานาธิบดีทรูแมน
- 2) จะส่งเสริมราคาสินค้าทางการเกษตรให้สูงขึ้น
- 3) จะตรากฎหมายว่าด้วยสิทธิของพลเมืองเพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนต่อไป
- 4) จะยกเลิกรัฐธรรมนูญที่แรงงาน Taft-Hartley Act ให้สำเร็จ
- 5) จะร่วมมือกับนานาชาติในอันที่จะสกัดกั้นการขยายตัวของคอมมิวนิสต์
- 6) จะธำรงรักษาสันติภาพของโลกอย่างแข็งขัน (สมร นิตัทธท์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

การแตกแยกของพรรครีพับลิกัน (Republican Party) แยกออกเป็น 2 ปีกคือ ปีกอนุรักษนิยมแห่งภาคตะวันตกกลาง (Midwest) ซึ่งถือลัทธิสันโดษแบบใหม่ในด้านนโยบายต่างประเทศ พรรคนี้สนับสนุนให้วุฒิสมาชิกโรเบิร์ต เอ. ทัพต์ (Robert A. Tuft) แห่งมลรัฐโอไฮโอ (Ohio) เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ประชาชนที่นิยมพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ปีกตะวันตกกลางชื่นชมในตัวทัพต์ในฐานะผู้ต่อต้านแผนการนิวติลและแฟร์ติลของพรรคเดโมแครต (Democratic Party) มาโดยตลอด คนเหล่านั้นเห็นด้วยกับทัพต์ที่จะหวนกลับไปยึดนโยบายถือสันโดษ (Isolationism) และต่อต้านการที่สหรัฐก้าวออกไปเกี่ยวข้องกับโลกภายนอก โดยเป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งองค์การสหประชาชาติและองค์การสนธิสัญญาป้องกันยุโรปเหนือ แทนที่จะคอยให้บรรดาประเทศในยุโรปเป็นฝ่ายอมอออกปากขอรับความช่วยเหลือด้วยตนเองทั้งยังหวาดระแวงว่าอังกฤษกับฝรั่งเศสอาจจะไม่จริงใจกับสหรัฐในเกมการเมืองของโลกอีกด้วย (สมร นิตัทธท์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

พรรครีพับลิกัน (Republican Party) ปีกตะวันตกกลางยังไม่พอใจที่รัฐบาลพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ยึดถือนโยบายยุโรปก่อน (Europe First Policy) ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ซึ่งพวกตนคิดว่าควรจะยึดเอเชียก่อน (Asia First Policy) จึงจะได้ผลดีกว่า แม้ว่าจะมีผู้สนับสนุนวุฒิสมาชิกทัพต์อยู่หลายคนในปีกตะวันออก แต่ก็มีผู้นำระดับสูงที่สำคัญของปีกนี้ไม่เห็นด้วยกับนโยบายถือสันโดษของทัพต์เช่นกัน เช่น ผู้ว่าการแห่งมลรัฐนิวยอร์ก (New York City) โทมัส

ดิวอี้ (Thomas Dewey) วุฒิสมาชิกเฮนรี แคบอต ลอดจ์ จูเนียร์ (Henry Cabot Lodge, Jr.) แห่งมลรัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) และเจมส์ ดัฟต์ (James Duft) วุฒิสมาชิกแห่งมลรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) ก่อนหน้านี้นััพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ได้ตกลงกันในหลักการแล้วว่าผู้ที่พรรคจะส่งเข้ารับเลือกตั้งซึ่งตำแหน่งประธานาธิบดีจะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทะเลาะเบาะแว้งภายในพรรคมีความซื่อสัตย์และเป็นที่น่าพอใจแก่ประชาชนทั่วไปด้วย (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

ฉะนั้นพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ปีกตะวันออกจึงพิจารณาว่าทั้พต์ยังไม่เหมาะที่จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งในครั้งนีั เนื่องจากพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ปีกตะวันออกต้องการจะเดินสายกลางคือ รักษาความก้าวหน้าทางสังคมอันเป็นผลจากแผนการนิวเดิลไว้ดังเดิม แต่ต้องการจะพัฒนาให้เศรษฐกิจก้าวหน้ายิ่งขึ้นและปรับปรุงแบบแผนการทำงานของรัฐบาลให้ประหยัดและมีประสิทธิภาพกว่าเดิม ในด้านนโยบายต่างประเทศพรรครีพับลิกัน (Republican Party) นี้เห็นดีด้วยกับพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ที่จะสลัดลัทธิสันโดษ หันมาสนับสนุนองค์การสหประชาชาติสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือให้แข็งขัน การประนีประนอมนโยบายของตนกับพรรคเดโมแครต (Democratic Party) เช่นนี้ทำให้พรรครีพับลิกัน (Republican Party) หันมาเดินสายกลางและเรียกนโยบายของตนว่าลัทธิรีพับลิกันสายกลาง (Moderate Republicanism) ลัทธินี้ได้รับคะแนนนิยมอย่างกว้างขวางในบรรดานักธุรกิจชั้นนำแห่งยุคนั้น (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

บุคคลที่พรรครีพับลิกัน (Republican Party) ประนีประนอมกันแล้วลงมติว่ามีคุณสมบัติตรงตามหลักเกณฑ์ของตนมากที่สุดคือ จอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) อดีตผู้บัญชาการทหารสูงสุดแห่งกองทัพสัมพันธมิตรในยุโรป วิชาบุรุษแห่งสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งในระยะนั้นเขากำลังดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดแห่งกองทัพสัมพันธมิตรขององค์การสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือ จอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) เป็นผู้ที่พรรคเดโมแครต (Democratic Party) เคยคิดจะเลือกเขาในการเลือกตั้ง ค.ศ. 1948 หากประธานาธิบดีจะไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งในปีนั้น สำหรับตำแหน่งรองประธานาธิบดีพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ยอมประนีประนอมกันเลือกวุฒิสมาชิกหนุ่มริชาร์ด เอ็ม. นิกสัน (Richard M. Nixon) แห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ผู้ที่พรรครีพับลิกัน (Republican Party) อนุรักษ์นิยมปีกตะวันตกกลางชื่นชม วุฒิสมาชิกรัฐนี้มีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นมาในฐานะนักอนุรักษ์นิยมและนักชาตินิยมอย่างแรงกล้าผู้มีบทบาทสำคัญในการไต่สวนคดีจารกรรมซึ่งมีอาเจอร์ ฮิส (Alger Hiss) เป็นจำเลย ตามคำสั่งของคณะกรรมการสอดส่องกิจกรรมที่ไม่เป็นอเมริกันของรัฐสภา (The House Un-American Activities Committee) นิกสันเป็นนักต่อต้าน

คอมมิวนิสต์อย่างแข็งขันในกลุ่มเดียวกับวุฒิสมาชิกโจเซฟ แมกคาร์ที (Joseph McCarthy) แห่งมลรัฐวิสคอนซิน (สมร นิตินันท์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

นโยบายของพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1952 นายพลไอเซนฮาวร์ได้สละเครื่องแบบลงมาเล่นการเมืองชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเต็มที่ พรรครีพับลิกันหาคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยได้รับเงินช่วยเหลือพรรคจากบรรดานายทุนนักอุตสาหกรรมอย่างพอเพียงจึงสามารถใช้จ่ายเงินโฆษณาซื้อผิดพลาดในการบริหารงานของพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ผ่านทั้งทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุและสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ ผสมกับการตระเวนแสดงปาฐกถาไปทั่วประเทศ โดยโยงพรรคเดโมแครต (Democratic Party) เข้ากับลัทธิคอมมิวนิสต์ โจมตีการฉ้อราษฎร์บังหลวงในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และตำหนิว่าพรรคนี้ดำเนินนโยบายผิดพลาดในเกาหลี แต่ยิ่งหาเสียงนานวันเข้าพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ก็พบว่าปัญหาเรื่องสงครามเกาหลีเรียกคะแนนเสียงได้มากกว่าเรื่องลัทธิคอมมิวนิสต์และเรื่องการฉ้อราษฎร์บังหลวง จอมพลดไวต์ เดวิด ไอ้ไอเซนฮาวร์ หันมามุ่งโจมตีเรื่องสงครามเกาหลีเป็นประเด็นสำคัญ ในขั้นแรกจอมพลดไวต์ เดวิด ไอ้ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ก็มีได้เต็มใจนักที่จะโจมตีนโยบายบริหารประเทศของประธานาธิบดีทรูแมนเพราะเขาเองเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบายนั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายยุโรปก่อนซึ่งเขาดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดแห่งกองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรอยู่ แต่หลังจากที่ได้พบกับวุฒิสมาชิกแมกคาร์ทีและวุฒิสมาชิกวิลเลียม เจเนนอร์ แห่งมลรัฐอินดีแอนา (Indiana) แล้วจอมพลดไวต์ เดวิด ไอ้ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) เปลี่ยนใจ โจมตีการบริหารงานของทรูแมนก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายกล่าวหาว่ารัฐมนตรีนี่ว่าการกระทรวงการต่างประเทศดิน อัชชีสัน จะต้องรับผิดชอบกับการที่ปล่อยให้คอมมิวนิสต์โจมตีเกาหลีและยับยั้งพวกหัวโง่ที่หาเสียงสนับสนุนสันติวิธีด้วยเงินทุนช่วยเหลือจากบรรดามหาเศรษฐีในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) (สมร นิตินันท์ประกาศ, 2553: 67-71)

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงว่าบรรดานักธุรกิจของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ได้แอบให้เงินวุฒิสมาชิกนิกสันใช้จ่ายในการหาเสียงทางการเมืองตลอดเวลา 2 ปี เป็นจำนวน 18,000 ดอลลาร์ แต่พรรครีพับลิกัน (Republican Party) ไม่หวั่นไหวกลับโต้ตอบทันควันว่าเจ้าหน้าที่ของทางการภายใต้บังคับบัญชาของสตีเวนสันในมลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) ได้รับเงินแบบนี้เช่นกันและเพื่อให้ผลดียิ่งกว่านั้นวุฒิสมาชิกนิกสันยังได้ออกรายการโทรทัศน์แพร่ภาพไปทั่วประเทศเพื่อแก้ตัวในเรื่องความประพฤติของตนที่พรรคเดโมแครต (Democratic Party) กล่าวหาโดยให้คำพูดที่เร้าอารมณ์ผู้ฟังให้คิดเห็นคล้อยตามตนได้เป็นอันมาก นโยบายที่พรรครีพับลิกัน (Republican Party) แกลงมีลักษณะเดินสายกลางระหว่าง 2 พรรค โดยมีประเด็นสำคัญที่สรุปได้คือ

- 1) จะพยายามเดินสายกลางระหว่างนโยบายให้การช่วยเหลือเอเชียก่อนกับการให้ความช่วยเหลือยุโรปก่อน
- 2) จะปฏิรูปการบริหารงานของรัฐบาลกลางให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและจะลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาลกลางลง
- 3) จะจัดหามาตรการเพื่อคุ้มครองการค้าภายในประเทศตามระบบการค้าเสรีและจะดำเนินนโยบายการค้ากับต่างประเทศตามข้อตกลงที่จะต้องตอบแทนซึ่งกันและกัน
- 4) จะให้การสนับสนุนรัฐบัญญัติแรงงานกัฟต์-ฮาร์ตลีย์ แต่ก็จัดการแก้ไขตามข้อเรียกร้องของกรรมกรด้วย
- 5) จะพยุงราคาผลผลิตจากไร่นาและจัดการออกสินเชื่อให้เกษตรกร
- 6) จะส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของพลเมือง
- 7) จะยุติสงครามเกาหลีโดยเร็ว (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

ประชาชนผู้ชมรายการหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีทางโทรทัศน์ราว 6 ล้านคน รู้สึกประทับใจในวิธีกล่าวสุนทรพจน์หาเสียงของจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่เขาจะกล่าวแต่เรื่องทั่ว ๆ ไป และวิงวอนให้ประชาชนยึดหลักศีลธรรมจรรยาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทั้งภายในและภายนอกประเทศก็ตาม แต่สุนทรพจน์ของสติเวนสัน ฝ่ายพรรคเดโมแครตฟังแล้วนำเลื่อมใสในภูมิปัญญา ความมีสายตาไกลและการเจตนาจัดในปัญหาของนครใหญ่ ทั้งการใช้สำนวนโวหารก็ลึกซึ้งคมคายเยี่ยงปัญญาชนระดับสูง อาจกล่าวได้นับว่าตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน เรื่อยมายังไม่เคยมีผู้สมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใดที่มีความเป็นปัญญาชนสูงส่งเท่าสติเวนสัน แต่คนอเมริกันใน ค.ศ. 1952 ยังไม่อยู่ในอารมณ์ที่ยกจะมีประธานาธิบดีที่มีความเป็นเลิศทางภูมิปัญญาจึงหันไปเลือกจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ผู้มีบุคลิกภาพเป็นกันเองและเป็นวีรบุรุษของโลกผู้มีรอยยิ้มที่ประทับใจอยู่เป็นนิจ แม้ว่าตนจะไม่มีใครได้รู้ถึงความสามารถและประสบการณ์ในด้านการเมืองของจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) นักก็ตามแต่ความเป็นวีรบุรุษและความที่ไม่เคยมีชื่อเสียงเกลือกกลั้วกับความเลวร้ายทางการเมือง ประกอบกับบุคลิกภาพที่ประทับใจของเขาก็เป็นแม่เหล็กดึงดูดให้ประชาชนหันมานิยมชมชื่นในตัวเขาอย่างล้นเหลือ ชัยชนะในการเลือกตั้งใน ค.ศ. 1952 ของพรรครีพับลิกันเป็นชัยชนะที่เกิดจากตัวบุคคลมากกว่าพรรคประกอบกับคนอเมริกันส่วนใหญ่ในทศวรรษที่ 1950 มีความเชื่อว่าคนดีธรรมดา ๆ ที่มีความเหมาะสมและซื่อสัตย์ก็สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่คนทั่วไปและนักการเมืองอาชีพอ้างว่ายากที่จะแก้ได้ พรรครีพับลิกันใช้คำขวัญในการหาเสียงว่า ฉันชอบไอค์ (I like Ike) ประชาชนลงคะแนนให้พรรครีพับลิกัน 33.8 ล้านคะแนน สติเวนสันแห่งพรรคเดโมแครตได้ 27.3 ล้านคะแนน จอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight

David "Ike" Eisenhower) ได้คะแนนเสียงจากคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี 442 คะแนนต่อ 89 คะแนนของพรรคเดโมแครต พรรครีพับลิกันได้กุมอำนาจโดยเป็นเสียงส่วนใหญ่ทั้งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่แตกต่างกันกับพรรคเดโมแครตเท่าใดนัก (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 67-71)

2.4.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจในสมัยประธานาธิบดีจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) พรรครีพับลิกันได้สัญญาไว้จะนำสันติภาพความมั่งคั่งและความก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติประธานาธิบดีจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) เดินทางไปสังเกตการณ์และหาทางเจรจายุติสงครามเกาหลีจนเป็นผลสำเร็จใน ค.ศ.1950 โดยทั้ง 2 ฝ่าย ยังมีได้มีการสนธิสัญญาสันติภาพต่อกัน นอกจากริบยุติสงครามแล้ว พรรครีพับลิกันยังได้เร่งจัดงบประมาณการเงินของชาติให้สมดุลก่อนที่ภาวะเงินเฟ้อจะถိบตัวสูงยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันก็ให้การสนับสนุนของเอกชนโดยยึดหลักการค่าเสรีแบบอนุรักษนิยมที่รัฐบาลจะเข้ายุ่งเกี่ยวเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยงานเร่งด่วนที่ประธานาธิบดีจอมพลดไวต์ เดวิด ไอค์ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) รับผิดชอบคือ

- 1) ยกเลิกกฎหมายการควบคุมค่าเช่า ค่าจ้างและราคาสินค้าซึ่งมีมาตั้งแต่เกิดสงครามเกาหลี
- 2) แต่งตั้งอดีตประธานาธิบดีฮูเวอร์เป็นประธานคณะกรรมการปรับปรุงแบบแผนการทำงานของรัฐบาลกลางให้ประหยัดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในระยะ ค.ศ. 1952-1956 พรรครีพับลิกันให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลออกเพื่อประหยัดรายจ่ายของชาติ จากจำนวนกว่า 24 ล้านคนเหลือเพียงไม่ถึง 22 ล้านคน

- 3) ยกเลิกธุรกิจของรัฐที่ต้องแข่งขันกับเอกชนเกือบหมดสิ้น รวมทั้งการผลิตใยสังเคราะห์ การเดินรถไฟ เรือและการผลิตภาพยนตร์และออกวีซ่าอนุญาตให้รัฐบาลแห่งมลรัฐได้เป็นเจ้าของบ่อน้ำมันที่ค้นพบตามบริเวณชายฝั่งทะเลของมลรัฐของตนในมลรัฐฟลอริดา ลุยเซียน่า เทกซัส และมลรัฐคลิฟฟอร์ดเนีย รัฐสภายังได้แก้ไขรัฐธรรมนูญตีพลังงานปริมาณเพื่อโอนโรงงานพลังงานปรมาณูที่สร้างขึ้นใหม่มูลค่าถึง 12 พันล้านดอลลาร์ ให้บริษัทเอกชนรับไปดำเนินการเพื่อใช้ประโยชน์ในยามสันติ

- 4) รัฐบาลได้ลดงบประมาณด้านการป้องกันประเทศ โดยหันมาผลิตอาวุธนิวเคลียร์แทนเพื่อลดอาวุธธรรมดาทำให้ลดเงินงบประมาณไม่ถึง 11 พันล้านดอลลาร์ จากจำนวนทั้งสิ้น 67.8 พันล้านดอลลาร์ นอกจากนั้นการยุติสงครามเกาหลีเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ.1953 ยังช่วยประหยัดเงิน

ของชาติได้อีกมหาศาลเพราะงบประมาณด้านการป้องกันประเทศและการช่วยเหลือต่างประเทศ รวมกันจำนวนถึงราว 2 ใน 3 ของงบประมาณของชาติ

5) ใน ค.ศ.1954 รัฐบาลได้ลดภาษีรายได้ให้ประชาชนได้ส่วนลดมากขึ้น เช่น หัวหน้าครอบครัว แม่หม้าย คนชราที่ปลดเกษียณอายุการทำงานชาวไร่และนักธุรกิจแต่การลดอัตราภาษีรายได้ทำให้ลดเงินรายได้ของประเทศลงไปถึง 7.4 พันล้านดอลลาร์ต่อปีทำให้ความหวังที่จะจัดการเงินของชาติให้สมดุลต้องล่าช้าไปอีก ใน ค.ศ.1955 รัฐบาลก็ยังขาดดุลอยู่อีกกว่า 4 พันล้านดอลลาร์ แม้ว่าจะได้ตัดทอนรายจ่ายด้านอื่น ๆ ลงไปหลายรายการแล้วก็ตาม (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

แต่แล้วในปีรุ่งขึ้นสถานการณ์ทางการเงินของชาติก็กระเตื้องขึ้นเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตทำให้ผลิตได้มากแต่ลงทุนน้อยลง สินค้าอเมริกันจำหน่ายไปทั่วทุกมุมโลก ความนิยมอย่างสูง ภาษีรายได้จากการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมช่วยให้รัฐบาลมีรายได้เกินรายจ่ายถึง 17.5 พันล้านดอลลาร์ นับเป็นปีแรกตั้งแต่ ค.ศ.1948 เรื่อยมาที่งบประมาณของรัฐมีรายรับเกินดุลรัฐบาลได้นำความมั่งคั่งจากรายได้ของชาติใน ค.ศ.1956 นี้ไปใช้ในด้านการป้องกันประเทศและจัดสวัสดิการให้ประชาชนเพิ่มขึ้น แต่แล้วก็เกิดปัญหาเรื่องงบประมาณของชาติขาดดุลอีก ซึ่งทำให้รัฐสภาต้องถกเถียงกันอย่างเผ็ดร้อน ฝ่ายอนุรักษนิยมยืนยันจะให้ลดค่าใช้จ่ายของชาติลงและยืดเวลาการลดราคาภาษีครั้งต่อไป แต่ฝ่ายเสรีนิยมโต้ว่าประเทศจำเป็นต้องให้การช่วยเหลือนานาชาติต่อไปจะต้องพัฒนาอาวุธที่ทรงประสิทธิภาพและจะต้องเพิ่มกิจกรรมของรัฐบาลกลางในด้านการสาธารณสุขและการศึกษาของชาติ เมื่อประธานาธิบดีดีไวต์ เดวิด ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) เสนอรายการงบประมาณของชาติสำหรับ ค.ศ.1958 จำนวน 71.8 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งสูงกว้างงบประมาณยามสันติในปีใด ๆ ทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นักอนุรักษนิยมฮัมฟรีถึงกับวิจารณ์ผ่านที่ประชุมนักหนังสือพิมพ์ว่าหากรัฐบาลไม่ลดค่าใช้จ่ายลงก็คาดได้ว่าจะต้องเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในไม่ช้า ฝ่ายพรรคเดโมแครตซึ่งได้กลับกลายเป็นเสียงข้างมากของทั้ง 2 สภาก็ถือโอกาสอันดีโจมตีการบริหารการเงินของพรรคริพับลิกันบ้าง การโต้แย้งดำเนินไปอย่างรุนแรง ในที่สุดรัฐสภาได้สั่งตัดงบประมาณของชาติให้ลดลงจากที่ประธานาธิบดีดีไวต์ เดวิด ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ขอไว้ถึง 5,000 ล้านดอลลาร์ แต่งบประมาณของชาติก็ยังคงขาดดุลอยู่ (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

ในเดือนมกราคม ค.ศ.1958 ประธานาธิบดีดีไวต์ เดวิด ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) ได้เสนอรายการงบประมาณของชาติสำหรับ ค.ศ.1959 เป็นจำนวนเงิน 73.9 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งสูงกว่าใน ค.ศ.1958 ถึง 2.1 พันล้านดอลลาร์และทำให้คาดกันว่ารัฐบาลจะต้อง

ขาดดุลอีกราว 12 พันล้านดอลลาร์ สำหรับงบประมาณใหม่นี้เกือบร้อยละ 65 เป็นค่าใช้จ่ายในการป้องกันประเทศและการช่วยเหลือนานาชาติในค่ายโลกเสรี ฐานะทางการเงินของชาติขาดดุลมาจนสิ้นสมัยของประธานาธิบดีดีไวต์ เดวิด ไอ้ ไอเซนฮาวร์ (Dwight David "Ike" Eisenhower) นี้ของชาติใน ค.ศ.1960 เพิ่มขึ้นเป็น 280 พันล้านดอลลาร์ แต่ในขณะเดียวกันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการผลิตหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งผลิตได้ครั้งละจำนวนมหาศาลและมีคุณภาพสูงก็ทำให้คนอเมริกันส่วนใหญ่อยู่ดีกินดี จนจอห์น กัลเบท นักเศรษฐศาสตร์เอกของโลกยุคนั้นให้สมญาสังคมอเมริกันในทศวรรษ 1950 ว่าสังคมที่มั่งคั่งเหลือกินเหลือใช้ (The Affluent Society) (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

สำหรับการจัดการแรงงานของชาติในเดือนธันวาคม ค.ศ.1955 สหพันธ์แรงงานระดับชาติสองสหพันธ์คือ สหพันธ์แรงงานเอเอฟแอล (AFL) กับสหพันธ์แรงงานซีไอโอ (CIO) ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กันมาถึง 9 ปี ได้ยุติการแข่งขัน โดยรวมตัวกันเข้าเป็นสหพันธ์แห่งเอเอฟแอล (AFL) เป็นประธานและวอลเตอร์ รอยเทอร์ (Walter Reuther) แห่งซีไอโอเป็นรองประธานสหพันธ์แรงงาน เอเอฟแอล-ซีไอโอ (AFL-CIO) นี้ได้รวมเอาสหพันธ์แรงงานใหญ่ ๆ ไว้ได้หมด ยกเว้นเหมืองแร่และสหพันธ์แรงงานรถไฟเท่านั้น การรวมตัวกันครั้งนี้ทำให้เสียงของสหพันธ์แรงงานขึ้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชาติมากขึ้น สหพันธ์แรงงานเอเอฟแอล-ซีไอโอ (AFL-CIO) ได้พยายามรักษาชื่อเสียงของตน โดยกวาดล้างสมาชิกสหพันธ์ที่ทำผิดกฎเกณฑ์ เช่น ขี้ปลิ้นสหพันธ์ทีมสเตอร์ มีเจมส์อาร์. ฮอฟฟา เป็นประธานออกจากการเป็นสมาชิกของสหพันธ์เอเอฟแอล-ซีไอโอ เนื่องจากฮอฟฟาใช้เงินกองทุนของสหพันธ์ทีมสเตอร์อย่างไม่สุจริต (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

ค.ศ.1959 รัฐสภาได้ออกกรัฐบัญญัติแลนดรัม-กริฟฟิน การรายงานและการเปิดเผยการจัดการแรงงานเพื่อวางกฎเกณฑ์ให้สหพันธ์แรงงานมีความรับผิดชอบต่อสังคมและจัดการปกครองภายในสหพันธ์ให้รัดกุมยิ่งขึ้นโดยบังคับให้

- 1) ถ้าไม่ให้คอมมิวนิสต์หรือบุคคลใดที่ถูกศาลตัดสินลงโทษฐานประกอบอาชญากรรมไปแล้วใน 5 ปี ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสหพันธ์แรงงาน
- 2) ห้ามสหพันธ์แรงงานอื่นเกี่ยวข้องในการก่อการสไตรค์สหพันธ์แรงงานแรงงานที่กำลังทำการสไตรค์อยู่
- 3) สหพันธ์แรงงานจะต้องทำรายงานการจัดการเงินและบริการสหพันธ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยละเอียด
- 4) นายจ้างจะต้องรายงานการใช้จ่ายเงินให้แก่สหพันธ์แรงงานหรือให้สหพันธ์แรงงานกู้ยืมเงินเช่นเดียวกับการจ่ายให้ฝ่ายที่ปรึกษารายแรงงานสหพันธ์

5) สหพันธ์แรงงานระดับชาติจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งภายในสหพันธ์เป็นประจำอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปีและลงคะแนนเลือกตั้งโดยวิธีลับ

6) สมาชิกของสหพันธ์แรงงานทุกคนมีสิทธิ์เปิดอภิปรายการดำเนินงานของสหพันธ์อย่างเปิดเผยและมีสิทธิ์เสนอชื่อและออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้งของเจ้าหน้าที่ของสหพันธ์ของตนเองพระราชบัญญัตินี้ยังได้ระบุรูปของการก่อการสไตรค์ที่ถือว่าผิดกฎหมายไว้อย่างชัดเจน (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

โดยองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมในระยะเวลาหลังสงครามรุ่งเรือง โดยความรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกากระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้นอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการคือ

- 1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- 2) ความใจกล้าของนายทุนในการระดมทุนและกลยุทธ์ในการโฆษณา
- 3) ระบบการซื้อขายสินค้าด้วยเงินผ่อนอำนวยให้เกิดการซื้อขายคล่อง
- 4) จำนวนประชากรหลังสงครามทวีขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 5) ค่าใช้จ่ายทางการทหารที่พุ่งขึ้นดุจจรวดทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างแสนยานุภาพพลอยรุ่งเรืองไปด้วย (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 74-80)

2.4.3 สภาพสังคมและวัฒนธรรม

สังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้สหรัฐอเมริกาผ่านพ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 มาด้วยดี วิถีชีวิตภายใต้ความกดดันจากสภาวะของสงครามตลอดเวลาเกือบห้าปีทำให้คนอเมริกันเคยชินกับการทำงานอย่างรวดเร็วและเป็นระบบทั้งสามารถยืดหยุ่นปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการณ์รอบตัวได้รวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารที่ปลดประจำการเป็นพลเรือนแล้วราว 12 ล้านคนต่างก็รับหน้าที่เป็นพลังในการช่วยเพิ่มผลผลิตให้แก่สังคมอย่างล้นเหลือในจอห์น กัลเบรท (John Galbraith) นักเศรษฐศาสตร์เอกแห่งยุคนั้นให้สมญาสังคมอเมริกันในกึ่งศตวรรษที่ 20 ว่า “สังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้” (The Affluent Society) (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

ความอุดมสมบูรณ์เปิดโอกาสให้คนอเมริกันได้ใช้เงินที่สะสมออมไว้ตลอดเวลาที่ต้องทำงานหนักในยามสงครามแสวงหาความสุขสำราญทางกายให้แก่ตนเองอย่างเต็มที่เพื่อชดเชยกับความขาดแคลนในยามสงคราม เงินสะสมของประชาชนนี้เมื่อรวมกันเข้าแล้วเป็นพลังในการซื้อจำนวน

มหาศาลถึง 150 พันล้านดอลลาร์นอกจากนี้รายได้เฉลี่ยของครอบครัวยังเพิ่มขึ้นจากปีละ 3,083 ดอลลาร์ใน ค.ศ.1960 เป็น 5,657 ดอลลาร์ใน ค.ศ.1959 เท่ากับเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 48 แต่ก็ยังมีอีกกว่าร้อยละ 13 ของครอบครัวทั้งหมดในสหรัฐอเมริกาที่มีรายได้น้อยกว่าปีละ 2,000 ดอลลาร์ ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานการครองชีพทั่ว ๆ ไปของคนอเมริกันทั่วไปใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงใจในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มากยิ่งกว่ายุคใด ๆ และสูงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่ออย่างเข้า ค.ศ.1950 ค่าใช้จ่ายประเภทนี้สูงขึ้นเป็น 40 พันล้านดอลลาร์ซึ่งเท่ากับ 1 ใน 7 ของมูลค่าของผลิตภัณฑ์รวมของชาติและเกือบ 5 เท่าของค่ารักษาพยาบาลและ 2 เท่าของค่าเช่าบ้านที่อยู่อาศัยยุคของการกินใหญ่ใช้เติบนี้ทำให้การอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาพลอยรุ่งเรืองไปด้วย (สมร นิตินันท์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

บรรดาบริษัทอุตสาหกรรมต่างก็แข่งขันทุ่มเงินทุนผลิตสินค้าทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็นสนองความต้องการจะใช้จ่ายของประชาชนอย่างไม่หยุดยั้งจนบริษัทที่มีเงินทุนหลายพันล้านดอลลาร์กลายเป็นเรื่องธรรมดาในทศวรรษ 1950 ใน ค.ศ.1960 มีถึง 97 บริษัทในสหรัฐอเมริกาที่มีเงินทุนกว่าพันล้านดอลลาร์ขึ้นไป บริษัทอเมริกันเทเลโฟนแอนด์เทเลกราฟหรือเอทีแอนด์ทีที่เป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุดมีเงินทุนถึง 24.6 พันล้านดอลลาร์รองลงมาได้แก่ บริษัทรถยนต์เจเนอรัลมอเตอร์ส์หรือจีเอ็มมีเงินทุน 12.7 พันล้านดอลลาร์ ฐานะของแรงงานในสหรัฐอเมริกาก็พลอยสูงขึ้นตามรายได้ไปด้วยทั้งชั่วโมงการทำงานยังลดลงจาก 44 ชั่วโมงเป็น 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทำให้คนงานมีโอกาใช้เวลาวางพักผ่อนและซื้อหาความสำราญเพิ่มขึ้นอีกสัปดาห์ละ 15-20 ชั่วโมง ตามลักษณะของงานคนอเมริกันส่วนใหญ่ทุกชั้นวรรณะจึงมีความทัดเทียมกันในการแสวงหาความสุขสบายจากความล้นเหลือของสรรพสินค้าในท้องตลาดที่ผลิตออกมาแบบมวลคือ ครั้งละจำนวนมหาศาล เกือบทุกบ้านใน ค.ศ.1950 มีวิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็นและรถยนต์อย่างน้อย 1 คัน ใน ค.ศ.1945 มีการสร้างสระว่ายน้ำเพียง 9,000 สระ แต่ใน ค.ศ.1957 เพียงปีเดียวมีการสร้างสระว่ายน้ำถึง 55,000 สระประชาชนทั่ว ๆ ไปได้มีโอกาสใช้เวลาวางชื่นชมศิลปะ ดนตรี ภาพยนตร์ ละครและเป็นสมาชิกของสโมสรและชมรมต่าง ๆ ตามรสนิยมของแต่ละคน มาตรฐานการครองชีพของคนอเมริกันส่วนใหญ่จึงนับว่าสูงที่สุดในโลกระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่มียุคใดที่คนอเมริกันส่วนใหญ่จะอยู่ดีกินดีจนเหลือกินเหลือใช้เท่ากับยุคกึ่งศตวรรษที่ 20 (สมร นิตินันท์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

ความมั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้จะเห็นได้จากแรงงานคนนับเป็นล้าน ๆ ชั่วโมงและเงินตรามหาศาลที่ทุ่มเทลงในการผลิตสินค้าที่มีล้นตลาดอยู่แล้วทั้งทางการเกษตรและการอุตสาหกรรมจนต้องหาทางระบายออกไปขายนอกประเทศในราคาต่ำสุดจนบางระยะรัฐบาลต้องให้การสนับสนุนด้านการเงินหรือมีฉันทินนั้นก็หาทางใช้ผลิตผลนั้นอย่างไม่คุ้มค่า เช่น ไขมันฝรั่งทำปุ๋ยอาวุธที่ผลิตออกมาจนเหลือใช้หรือผลิตออกมาแล้วไม่ทันได้ใช้เพราะล้าสมัยกว่ารุ่นใหม่อีกก็ล้นเหลือเช่นกันจนต้องระบาย

ออกจำหน่ายขายให้แก่ประเทศสัมพันธมิตรทั่วโลกเสรี รวมทั้งโรงงานอุตสาหกรรมที่ล่าสมัยลงอย่างรวดเร็วด้วยเพราะการผลิตแบบอัตโนมัติขั้นหรือระบบเครื่องมือกลอัตโนมัติเข้ามาแทนที่เครื่องจักรธรรมดาแล้ว (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

เศรษฐกิจระบบทุนนิยมสมัยใหม่ความอุดมสมบูรณ์ของสังคมอเมริกันในกึ่งศตวรรษที่ 20 เป็นผลของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วในระยะหลังสงครามดังจะเห็นได้ว่าในระยะ 12 ปีหลังสงคราม ค.ศ.1946-1958 บริษัทอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้ขยายกิจการทำให้สหรัฐอเมริกาซึ่งมีพลเมืองเพียงร้อยละ 6 ของประชากรทั่วโลกสามารถผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการของคนอเมริกันให้อยู่ดีกินดีได้อย่างเหลือเฟือและยังสนองความขาดแคลนในตลาดโลกได้ถึงครึ่งหนึ่งของสินค้าที่ผลิตจากทั่วโลก แต่ก็ทำให้อัตราการใช้พลังงานไฟฟ้าของชาติพุ่งขึ้นจาก 150 เป็น 800 หมื่นล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง การใช้ก๊าซธรรมชาติและน้ำมันปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นถึง 100 เท่าตัว (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

สำหรับการโยกย้ายถิ่นฐานประชากรใน ค.ศ.1950 สหรัฐอเมริกามีประชากรราว 150 ล้านคนและทวีขึ้นอย่างรวดเร็วถึงกว่า 200 ล้านคน การโยกย้ายถิ่นฐานของประชากรล้านคนในต้น ค.ศ. 1968 ผลกระทบของสงครามและความมั่งคั่งของประเทศทำให้กฎหมายรับคนอพยพเข้าเมืองในระยะ 15 ปี หลังสงครามเข้มงวดขึ้นมากจากผลการสำรวจสำมะโนประชากรเมื่อ ค.ศ.1960 ปรากฏว่าประชากรราวร้อยละ 95 เกิดในสหรัฐอเมริกาและส่วนใหญ่เกิดจากครอบครัวที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศนี้มานานกว่า 2ชั่วอายุคนแล้วผู้อพยพเข้ามาใหม่ในระยะนั้นส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคต่าง ๆ ในทวีปอเมริกานั้นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวเปอร์โตริโกและชาวเม็กซิโก ชาวเปอร์โตริโกส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในแหล่งสลัมในนครนิวยอร์ก ชาวเม็กซิโกยึดเอานครลอสแอนเจลิสในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นศูนย์กลางของการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐาน (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

ในระยะทศวรรษ 1950 ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งอยู่กันอย่างแออัดได้อพยพลงไปอาศัยอยู่ในภาคใต้และภาคตะวันตกเฉียงใต้ที่มีอากาศอบอุ่นกว่าและมีประชากรบางตากว่าทำให้จำนวนประชากรในมลรัฐทางตะวันตกอันได้แก่ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ออริกอน เนวาดา วอชิงตันและแอริโซนาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งมลรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมสร้างอาวุธยุทโธปกรณ์นานาชนิดที่ต้องการคนงานเป็นจำนวนมากปรากฏว่ามีประชากรเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

ทางด้านริมฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกมีมลรัฐฟลอริดาแห่งเดียวเท่านั้นที่มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างผิดสังเกตคือจากไม่ถึงหนึ่งล้านคนเมื่อ ค.ศ. 1920 เป็นกว่า 5,000,000 คน ในทศวรรษ 1950 นับเป็น 1 ใน 10 มลรัฐที่ใหญ่ที่สุดของสหรัฐอเมริกาบรรดามลรัฐที่ทำการเกษตรกรรมส่วนมาก ประชากรจะลดน้อยลงเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีทำให้แรงงานในการทำไร่นาเหลือใช้จนเกิดคนว่างงานเป็นจำนวนมาก นอกจากการพัฒนาเครื่องผ่อนแรงแล้วชาวนาชาวไร่ในภาคตะวันตกกลาง บริเวณเกรตเพลนส์ (Great Plains) ยังประสบกับปัญหาอุทกภัยและวาทภัยที่ทำให้ดินจืดและแห้งแล้งจึงก่อให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานทำกินครั้งใหญ่จากบริเวณนั้นเข้าไปอาศัยอยู่ตามเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ จนผู้คนบางตาลงมาก ประชากรที่อพยพเข้ามาทำกินอยู่ในตัวเมืองใหญ่นอกจากชาวไร่ชาวนาแล้วส่วนใหญ่เป็นชนผิวดำชาวเปอร์โตริโกและชาวเม็กซิโกในขณะเดียวกันชนผิวขาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนชั้นกลางที่มีการศึกษาดี มีฐานะมั่นคงอยู่ในตัวเมืองใหญ่ก็พากันอพยพหลบการอยู่ปะปนกับคนยากจนสีผิวต่าง ๆ และความทรุดโทรมของตัวเมืองออกมาอยู่ชานเมืองทำให้บริเวณชานเมืองขยายใหญ่ขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากย่านการค้าและสถาบันทางวัฒนธรรมต่าง ๆ พลอยโยกย้ายตามออกไปด้วยจึงทำให้ใจกลางเมืองใหญ่เสื่อมโทรมยิ่งขึ้นและเป็นที่อยู่อาศัยของชนชั้นกรรมมาชีพ คนว่างงานและแหล่งอาชญากรรมที่นำความยุ่งยากมาสู่การปกครองและระบบสวัสดิการของรัฐอย่างหนักในทศวรรษต่อ ๆ มา (สมร นิติทัศน์ประกาศ, 2553: หน้า 83-89)

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์

2.5.1 เดอะ ก๊อดฟาเธอร์ (The Godfather)

กลุ่มมาเฟีย (Mafia) อิตาลีในนครนิวยอร์กนับว่าเป็นหนึ่งในองค์กรอาชญากรรมที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดกลุ่มหนึ่งในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1920 เป็นต้นมา ซึ่งสอดคล้องกับการอพยพของชาวอิตาลีจำนวนมากมายังสหรัฐอเมริกาในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยงานเขียนเกี่ยวกับกลุ่มมาเฟียอิตาลีในสหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะในนครนิวยอร์ก (New York) มักเป็นเอกสารทางราชการซึ่งส่วนมากเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ ภาพยนตร์เรื่อง The Godfather เขียนโดยมาริโอ พูโซ (Mario Puzo) จุดกำเนิดและพัฒนาการของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก นวนิยายเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับหัวหน้ากลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์กที่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลต่าง ๆ และพยายามประนีประนอมกับกลุ่มมาเฟียอื่น ๆ เพื่อรักษาอำนาจของตน โดยมีการบรรยายถึงเหตุการณ์สำคัญ เช่น การก่อตั้งกลุ่ม การขยายอิทธิพล

นับตั้งแต่การออกกฎหมายห้ามผลิตและจัดจำหน่ายสุราไปจนถึงการทำสงครามระหว่างกลุ่มเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเองและเพื่อการแก้แค้น (ปริชา สาคร, 2560: หน้า 71)

เรื่องเดอะก๊อดฟาเธอร์ ภาค 1 (อังกฤษ: The Godfather) กำกับโดยฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา (Francis Ford Coppola) ออกฉายเมื่อ ค.ศ.1972 และมีภาคต่ออีก 2 ภาคคือ เดอะก๊อดฟาเธอร์ ภาค 2 (1974) เดอะก๊อดฟาเธอร์ ภาค 3 (1990) ภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ภาค 1 ได้รับการจัดอันดับโดยเว็บไซต์ Imdb (<http://www.imdb.com>) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ในการจัดอันดับภาพยนตร์ให้คะแนนมากถึง 9.2/10 ที่สำคัญคือ ภาพยนตร์เรื่อง เดอะก๊อดฟาเธอร์ ชนะเลิศรางวัลออสการ์ปี 1972 (Oscar Award) ถึง 3 รางวัลคือ รางวัลถ่ายภาพยอดเยี่ยม (Best Picture) โดย Albert S. Ruddy นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม (Best Actor in a Leading Role) โดย Marlon Brando และ รางวัลบทภาพยนตร์ดัดแปลงยอดเยี่ยม (Best Writing, S “ภาพยนตร์ creenplay Based on Material from Another Medium) โดย Mario Puzo Francis Ford Coppola (<http://www.imdb.com>) ภาพยนตร์เล่าเรื่องการพยายามดำรงอยู่ซึ่งความเป็นเจ้าพ่อของตระกูลคอร์ลิโอเนที่ตกอยู่ภายใต้การช่วงชิงอำนาจเพื่อดำเนินธุรกิจมืดของแก๊งเจ้าพ่อ ความขัดแย้งดังกล่าวส่งผลให้ต้องตัดสินข้อพิพาทนั้นความรุนแรงจนกระทั่งสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สินเพียงเพื่อจะคงดำรงอยู่ด้วยต้นตระกูลเจ้าพ่อในการดำเนินธุรกิจต่อไป ภาพยนตร์ได้สะท้อนถึงภาพความรุนแรงของการดำรงอยู่ในสังคมเจ้าพ่อผ่านภาวะผู้นำของผู้ที่เป็นเจ้าพ่อหรือก๊อดฟาเธอร์ ที่มีบุคลิก สุขุม ลุ่มลึก กล้าได้กล้าเสียและมีภาวะการเป็นผู้นำสูงในการควบคุมเหล่าลูกน้องในแก๊งและตระกูลเจ้าพ่อกลุ่มอื่นๆ ให้อยู่ในความปกครองของตน” (ปริชา สาคร, 2560: หน้า 71)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“เดอะก๊อดฟาเธอร์ (The Godfather) ภาพยนตร์ที่จบลงด้วยผลกระทบจากความรุนแรงและการสูญเสียเหตุการณ์ในภาพยนตร์เริ่มขึ้นใน ค.ศ.1945 ตอน คอร์ลิโอเน เจ้าพ่อมาเฟียซึ่งมีหน้าที่เสมือนที่พึ่งพิงของผู้คนมากมาย ในด้านการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหงจากทั้งอำนาจรัฐและผู้มีอิทธิพลภายใต้สมญานาม “ก๊อดฟาเธอร์” ตอน คอร์ลิโอเน เขามีลูกชาย 3 คนและลูกสาวอีก 1 คน ส่วนลูกบุญธรรมผู้ชายอีก 1 คน โดยส่วนตัวของตอน คอร์ลิโอเน นั้นไม่ต้องการให้ลูกทุกคนอยู่ภายใต้วงการมาเฟีย โดยเฉพาะไมเคิลลูกคนเล็กแต่เหตุการณ์ต่าง ๆ กลับทำให้ไมเคิลซึ่งเป็นคนกล้าหาญฉลาด หลักแหลมกลับเดินทางเข้ามาสู่วังวนของความเป็นเจ้าพ่อมากที่สุด เนื่องจากสามารถจัดการแก๊งมาเฟียอื่น ๆ ได้อย่างอยู่หมัด เช่น ซอลโลสโซ่ นักค้ายาเสพติด บรูโน่ ตาตาเลีย ลูกชายตระกูลมาเฟีย แม้คอสซี่ ตำรวจผู้รับสินบน มาเฟียตระกูลบราซินี่ถึงแม้ว่าจะแลกมาด้วยเลือดเนื้อของพี่น้องและเหล่าลูกสมุนเจ้าพ่อก็ตามตอนท้ายเรื่องตอนวิโต้ คอร์ลิโอเน หัวใจวายเสียชีวิต ขณะที่กำลังเล่นกับแอนโทนี่ ลูกชายของไมเคิล งานศพของคอร์ลิโอเน หัวหน้าตระกูลมาเฟียต่างมาร่วมงานศพและ

คอร์ลีโอเน่ ยังคงเป็นตระกูลมาเฟียที่มีอำนาจมากที่สุดและทุกแก๊งมาเฟียก็ร่วมสรรเสริญดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ (ไมเคิล) คนใหม่” (ปริชา สาคร, 2560: หน้า 77-78)

“ความขัดแย้งใน The Godfather จากแนวคิดทฤษฎีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Narrative Theory) ซึ่งนำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ประกอบด้วย โครงเรื่อง (Plot) ความขัดแย้ง (Conflict) แก่นเรื่อง (Theme) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) มุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of view) โดยระบุถึงความขัดแย้งในภาพยนตร์ซึ่งประกอบไปด้วย

1) ความขัดแย้งภายในจิตใจ (Internal Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร ตัวละครจะมีความสับสนหรือยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจเพื่อกระทำกรอย่างที่ได้คิดเอาไว้ เช่น ความขัดแย้งกับสำนักรับผิดชอบ

2) ความขัดแย้งระหว่างบุคคล (Interpersonal Conflicts) คือ การที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน แต่ฝ่ายต่อต้านหรือพยายามทำลายล้างกัน เช่น การรบของทหารทั้ง 2 ฝ่าย

3) ความขัดแย้งกับพลังภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ หรือสิ่งที่เหนือธรรมชาติ” (ปริชา สาคร, 2560: หน้า 78)

โดยสามารถวิเคราะห์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อดฟาเธอร์ได้ดังนี้

1) ความขัดแย้งภายในตนเอง (Intrapersonal Conflict) คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตนเองของตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง The Godfather ภาค 1 ตอน คอร์ลีโอเน่ ผู้ที่เป็นเจ้าพ่อมีความขัดแย้งในตัวเองหลาย ๆ อย่าง เช่น จะให้ใครเป็นตัวแทนในการสืบทอดตำแหน่ง The Godfather แทนตำแหน่งของตน เป็นต้น แต่คนที่ได้เป็นเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ กลับกลายเป็นคนสุดท้ายคือ ไมเคิล และเป็นคนเดียวที่พอไม่อยากให้เป็นเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจของดอน คอร์ลีโอเน่ ผู้ที่เป็นเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ในการถ่ายโอนอำนาจทั้งหมด ส่วนความขัดแย้งภายในของชันนีและเฟรดดี้ คือ การอยากเป็น “เจ้าพ่อ” ต่อจากดอน คอร์ลีโอเน่ ผู้เป็นพ่อ หากแต่ว่าทั้งคู่ไม่เหมาะสมในด้านใด ๆ เลย สิ่งที่ทั้งคู่ทำได้คือ การทำตามคำสั่งของผู้เป็นพ่อเท่านั้นเอง แต่ความต้องการของพ่อคือ การหาผู้มาสืบทอดตำแหน่งเจ้าพ่อที่เหมาะสมความขัดแย้งของไมเคิล น้องคนสุดท้ายและเป็นคนที่พ่อไม่ต้องการให้สืบทอดตำแหน่งเพราะว่าไมเคิล เป็นทหารรับใช้ชาติ มีความเฉลียวฉลาด รอบคอบ รอบรู้ มีความรู้ทันคน ในความเป็นจริงดอน คอร์ลีโอเน่ ไม่ได้มอบตำแหน่งให้โดยตรง แต่เหตุการณ์ต่าง ๆ ดันตัวละครไมเคิลเข้าไปสู่วังวนของการก้าวมาเป็นเจ้าพ่อ เช่น ดอน คอร์ลีโอเน่ โดนลอบทำร้าย ครอบครัวโดนปองร้ายจากตระกูลอื่น ๆ ในหลายต่อหลายครั้งเพื่อต้องการเป็น The Godfather แต่พี่ชายทั้งสองก็ไม่สามารถแก้ปัญหาอะไรต่าง ๆ ได้ สรุปแล้วไมเคิลก้าวขึ้นมาเป็น The Godfather

ได้เพราะสถานการณ์บีบบังคับ นอกจากนั้นยังมีความขัดแย้งเกิดขึ้นกับตัวละครทุกตัวอีกมากมาย นั้นเป็นเหตุผลให้ The Godfather เป็นภาพยนตร์ Gangster ที่ได้รับความนิยมและถือว่าเป็นตำนาน

2) ความขัดแย้งระหว่างบุคคล (Interpersonal Conflicts) คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคล ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับกลุ่มหรือความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนกับกลุ่มคนในภาพยนตร์ The Godfather มีให้เห็นตลอดทั้งเรื่องคือ การโค่นล้มอำนาจของอีกฝ่ายเพื่อตนเองจะได้เป็นใหญ่และสามารถจัดการการบริหารธุรกิจของตนเองได้อย่างราบรื่นนั่นเอง เหตุการณ์ที่เห็นได้ชัดเจนในภาพยนตร์คือ ดอน คอร์ลีโอเน เข้าพบซอลโลสโซและทราบจุดประสงค์ของซอลโลสโซคือ ต้องการให้ดอน คอร์ลีโอเนร่วมลงทุนค้ายาเสพติดร่วมกับเขาเนื่องจากดอน คอร์ลีโอเน มีสหายเป็นตำรวจและนักการเมืองมากและตำรวจยังสนับสนุนธุรกิจบ่อนคาสีโนของดอน คอร์ลีโอเน อีกด้วย ซอลโลสโซจึงหวังให้มีตำรวจมาหนุนหลังเพื่อจะได้ไม่ต้องหลบซ่อนเวลาค้ายาแต่ดอน คอร์ลีโอเน ปฏิเสธข้อตกลงเนื่องจากเห็นว่ายาเสพติดจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและนักการเมืองจะไม่ช่วยเหลือเขาต่อไปอีกถ้าเขายังทำธุรกิจที่ผิดกฎหมาย (ปรีชา สาคร, 2560 หน้า 78-79)

2.5.2 ลักษณะของตัวละคร Don Vito Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)”

ลักษณะของตัวละคร Don Vito Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)” ประกอบด้วยความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ เป็นคนมีวิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ มีมิตรภาพและครอบครัว กลยุทธ์และวิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษาคำพูด ความมีน้ำใจต่อคนด้อยกว่าเสมอ การข่มขู่และการบริหารคน โดยมีรายละเอียดคือ

1) ความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ ในตอนที่ตอนนั้นได้ตัดสินใจเพื่อที่จะไปเจรจาเพื่อลดเงินที่ถูกรีดไถจากดอน ฟานูซซี่ซึ่งเป็นมาเฟียท้องถิ่นในนิวยอร์กนั้น แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญที่ไม่ได้เกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพลโดยการใช้เหตุผลเพื่อการเจรจาและเป็นผลสำเร็จ ซึ่งต่อมา ดอน วิโต้ คอลีโอเน ได้ตัดสินใจที่จะตามดอน ฟานูซซี่ ไปที่ที่พักอาศัยเพื่อที่จะทำการลงมือฆ่าดอน ฟานูซซี่ โดยนำปืนที่ได้มาและนำผ้าขนหนูมาพันรอบปากกระบอกปืนและฆ่าดอน ฟานูซซี่ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจฆ่าดอน ฟานูซซี่และต่อมาดอน วิโต้คอลีโอเน ได้นำปืนที่ยิงนั้นถอดจากการประกอบและหย่อนลงที่ปล่องควันเพื่อทำลายหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความรอบคอบ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่เสี่ยงต่อการดำเนินชีวิตต่อไปของดอน วิโต้ คอลีโอเน เมื่อดอน วิโต้คอลีโอเนได้ตัดสินใจ

กระทำการดังกล่าวแล้วจึงแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบของตัวละคร (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

2) เป็นคนมีวิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ ครั้งหนึ่งตอน วิโต้ คอลิโอเน่ ได้แสดงให้เห็นถึงการมีวิสัยทัศน์อันชาญฉลาด เมื่อตอนที่เขาขยายธุรกิจจากการค้ำน้ำมันมะกอกไปสู่การค้าเหล่าเถื่อน เนื่องจากเขามองว่าการยึดติดกับธุรกิจเพียงหนึ่งเดียวไม่อาจมีความมั่นคงทางธุรกิจได้เพราะเนื่องจากหากธุรกิจหนึ่งมีปัญหา ธุรกิจอีกอย่างยังสามารถดำเนินต่อไปได้ ซึ่งนอกจากธุรกิจการค้าน้ำมันมะกอกและการค้าเหล่าเถื่อนแล้วตอน วิโต้คอลิโอเน่ ได้มองไปที่ธุรกิจบ่อนการพนันเตรียมไว้แล้วและเขาก็ทำสำเร็จและหลังจากนั้นตอนก็ขยายธุรกิจขึ้นเรื่อย ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม ต่อมาเมื่อสภาพของรัฐนิวยอร์กไม่อำนวยต่อการดำเนินธุรกิจนอกกฎหมายทำให้ได้รับผลกระทบ ตอนก็มีวิสัยทัศน์พอที่จะมองไปถึงเมืองใหม่ที่รกร้างในช่วงบุกเบิกลาสเวกัส เขาได้ไปสร้างฐานธุรกิจใหม่ด้านการโรงแรมและบ่อนคาสิโนขึ้นเป็นที่แรก ๆ ในลาสเวกัส ซึ่งการตัดสินใจในเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงการมีวิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจเสมอเพื่อไม่ให้ภายในอนาคตนั้นเกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจต่อไปและเพื่อความมั่นคงทางธุรกิจขององค์กรและครอบครัว (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

3) มิตรภาพและครอบครัว การที่ตอน วิโต้ คอลิโอเน่ ให้ความช่วยเหลือผู้คนต่าง ๆ โดยที่เขาไม่ได้หวังเรียกอะไรตอบแทนโดยเร็ว เขาพร้อมที่จะสร้างมิตรภาพก่อนเสมอ แล้วสักวันหนึ่งเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือบางอย่างจากคนที่เป็นหนี้มิตรภาพเขาอยู่ เช่น การที่เขาช่วยเหลือเด็กฉลาด ๆ จากครอบครัวยากจนให้เรียนจบจนมหาวิทยาลัยเพื่อเด็กที่เขาช่วยเหลือเหล่านั้นจะไปเป็นนายความ ผู้พิพากษา อัยการหรือนักการเมืองต่าง ๆ เปรียบเสมือนการสร้างเส้นสายในระยะยาว รวมถึงการสร้างมิตรภาพแก่นักการเมือง วุฒิสภา ตำรวจหรือแม้กระทั่งกลุ่มผู้พิพากษา ทั้งการสร้างมิตรภาพโดยการช่วยเหลือโดยตรงหรือทางอ้อมจนทำให้สามารถควบคุม ระบบการเมืองของสหรัฐอเมริกาได้ หรือแม้กระทั่งการเตรียมตัวเพื่อให้ลูกชายพร้อมสำหรับการเป็นผู้นำครอบครัว ตอนยอมทนต่อการถูกลูก้าอาณาเขตครอบครัวและพื้นที่ส่วนตัว โดยเขาได้บอกกับทุกคนว่า “ข้าได้ทำสันติภาพแล้ว ข้าไม่กลับคำหอรอก” ซึ่งแม้ทำให้คนในครอบครัวยังคิดว่าเขาอ่อนแอแล้ว แต่ทุกอย่างตอนคิดไตร่ตรองและมองการไกลไปแล้วและเมื่อทุกอย่างพร้อมและเวลามาถึง ลูกชายก็รับช่วงสิ่งที่ตอนทำไว้ โดยการล้างบางครอบครัวที่เป็นศัตรูทั้งหมดโดยที่ตนเองไม่ได้ละเมิดข้อตกลงสันติภาพใด ๆ เลย จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงการมองการณ์ไกลของตอน วิโต้ คอลิโอเน่ ซึ่งตัวละครนั้นไม่ได้มองผลประโยชน์ที่จะกลับมาแต่มองถึงอนาคตที่สามารถจะเป็นประโยชน์ต่อตนเสมอ (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

4) กลยุทธ์และวิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ การเจรจาของตอนวิโต้คอลิโอเน่ถือว่าเป็นศิลปะที่มีประสิทธิภาพในเชิงธุรกิจและเชิงธุรกิจซึ่งคำพูดที่ว่า “ข้าจะพูดเหตุผลกับมัน” เป็นประโยคหนึ่งของเขา ซึ่งเป็นเหมือนคำพูดเตือนให้รู้ว่าการคุยด้วยเหตุผลกับเขานั้นเป็นโอกาสสุดท้ายที่จะ

แก้ปัญหาเพื่อให้ไม่มีการฆ่าหรือการนองเลือดเกิดขึ้นซึ่งก่อนการเจรจาตอน วิโต้ คอลิโอะเน่นั้นจะมีการเตรียมตัวและไตร่ตรองทุกอย่างไว้อย่างรอบคอบและประเมินผลได้ผลเสียในทุกทางเสมอจนได้ข้อสรุปที่เหมาะสมที่สุด จนทำให้เกิดคำพูดที่โด่งดังขึ้นคือ “ข้าจะยื่นข้อเสนอที่ไม่อาจปฏิเสธได้” และคำพูดที่ว่า “อย่าโกรธ อย่าขู่ จงพูดโดยใช้เหตุผล” ศิลปะการเจรจาคือ ไม่สนใจกับคำสบประมาท คำข่มขู่ต่าง ๆ แต่สนใจที่ใช้เหตุผลเพื่อให้ได้ข้อสรุปและศิลปะการเจรจาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ กฎแห่งความเงียบ เปรียบเสมือนการรักษาความลับทางธุรกิจ ซึ่งครั้งหนึ่งตอน วิโต้ คอลิโอะเน ได้เจรจากับกลุ่มมาเฟียอีกกลุ่มที่ชื่อว่าตาตาเลียซึ่งเป็นการเจรจาในข้อเสนอการร่วมธุรกิจค้ายาเสพติด แต่ขั้นนี้ซึ่งเป็นลูกชายแสดงท่าทีว่าสนใจในธุรกิจนี้ระหว่างการเจรจาทำให้ผู้เจรจาเกิดความคิดจะเก็บตอน วิโต้ คอลิโอะเน โดยหวังว่าหากไม่มีตอนสามารถจะเจรจากับขั้นนี้ได้จนเกิดประโยคสำคัญประโยคหนึ่งคือ “อย่าให้ใครรู้ว่าตนเองคิดอะไร” คำกล่าวของตอน วิโต้ คอลิโอะเน ข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึงการมีศิลปะในการเจรจาต่อรองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ตนเองได้ตามความปรารถนาอย่างรอบคอบ (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

5) การรักษาคำพูด การจะทำให้บุคคลต่าง ๆ เคารพนับถือและเป็นนักบริหารที่ดีได้นั้น สิ่งที่ต้องระลึกเสมอนั้นคือ คำพูดที่พูดออกไปนั้นต้องรักษาคำพูดเสมอ มิเช่นนั้นจะทำให้เราไม่มีค่าและจะทำให้ขาดความเคารพต่อไปซึ่งตอนนั้นเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือทางคำพูดมากโดยเมื่อตอนที่ผู้ใดมาขอความช่วยเหลือนั้น ตอน วิโต้ คอลิโอะเน มักจะคิดไตร่ตรองก่อนพูดเสมอเพื่อให้แน่ใจว่าตนเองสามารถทำตามที่ได้และเมื่อตอนนั้นเอ่ยปากตอบรับคำหรือให้คำสัญญาออกไป ไม่ว่าจะต่อไปจะเกิดอะไรขึ้นก็ตามตอนนั้นจะรักษาคำพูดตนเองเสมอและทำตามความปรารถนาของผู้ที่ขอคำสัญญาเสมอซึ่งในตอนนั้นตอน วิโต้ นั้นรับปากที่จะช่วยเหลือเพื่อนภรรยาซึ่งมาขอความช่วยเหลือเพื่อไม่ให้โดนไล่ออกจากห้องเช่านั้น แม้ต่อมาเมื่อไปเจรจากับทางเจ้าของห้องเช่าจะโดนปฏิเสธกลับมาก็ตาม แต่ตอน วิโต้ ยังสามารถหาวิธีอื่น ๆ เพื่อไปตกลงกับเจ้าของห้องเช่าจนสำเร็จได้ต่อมาซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบและการรักษาคำพูดแม้จะโดนปฏิเสธในครั้งแรกก็ตาม (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

6) ความมีน้ำใจต่อคนด้อยกว่าเสมอ เหตุการณ์ในวันเกิดลูกสาวของตอน วิโต้ คอลิโอะเน มีบุคคลธรรมดาคนหนึ่งซึ่งเป็นบุคคลที่เชื่อในความยุติธรรมของกฎหมายและไม่ได้มีผลประโยชน์แก่ตอน วิโต้ คอลิโอะเน เลย แต่ตอน วิโต้ คอลิโอะเน ได้ตัดสินใจที่จะช่วยเหลือในการขอร้องของบุคคลธรรมดาผู้นั้นอย่างเป็นมิตร แสดงให้เห็นว่าตอน วิโต้ คอลิโอะเน มักจะมีน้ำใจต่อคนที่เป็มิตรที่ด้อยกว่าตนเสมอและยังเปิดโอกาสให้บุคคลต่าง ๆ ได้เข้าหาเพื่อขอความช่วยเหลืออยู่เสมออีกด้วย (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

7) การข่มขู่ ในตอนที่ตอน วิโต้ คอลิโอะเน นั้นได้ถูกร้องขอความช่วยเหลือจากลูกบุญธรรมที่เป็นดาราในยุคนั้นขอให้ช่วยให้ตนได้แสดงภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง โดยวิธีการเจรจาของตอน วิโต้ คอลิโอะเน ใช้นั้นคือการที่ให้ลูกบุญธรรมที่เป็นทนายได้ไปเจรจากับผู้ให้เหตุผลคุยกันถึงการขอให้

ลูกบุญธรรมของตนได้แสดงภาพยนตร์ ซึ่งต่อมาทางผู้เจรจาด้วยได้ปฏิเสธ จน ดอน วิโต้ คอลิโอเน ได้ตัดสินใจส่งคนไปเพื่อตัดหัวม้าราคาแพงของผู้เจรจานั้น เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าเรื่องใด ๆ ก็ตาม คอลิโอเน นั้นได้ให้เหตุผลแก่ผู้ที่เจรจาก่อนเสมอเพื่อเลี่ยงการใช้วิธีรุนแรงอื่น ๆ (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

8) ความใจกว้างในการบริหารคน เครือข่ายของธุรกิจของดอนนั้นเปรียบเสมือนครอบครัว โดยเขาเปรียบเสมือน ประธานบริษัท โดยมีเพื่อน 2 คนเป็นเหมือนมือขวาหรือที่ปรึกษาและเพื่อนอีก คนคอยทำงานภาคปฏิบัติที่ทำงานตามคำสั่งของดอน โดยการจ้ดรูปแบบองค์กรนั้นเริ่มขึ้นในช่วงค่ำ เหล้าเถื่อน โดยมีเพื่อน 2 คนคือ เคลเมนซ่าและเดสซิโอ แบ่งภารกิจในธุรกิจให้ไปดูแลใน 2 ส่วนงาน สำคัญ โดยดอนให้แยกส่วนงานออกกันอย่างสิ้นเชิงเพื่อป้องกันการรวมตัวกันเพื่อคั่นล้มอำนาจและ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจโดยแยกความรับผิดชอบอย่างชัดเจนรวมถึงการให้อิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ต่อจากนั้นลงมาในระดับถัดมา ดอนได้ให้คนในบังคับบัญชาไปจำนวน หนึ่งซึ่งเปรียบเสมือนหัวหน้าแผนกและถัดลงไปเป็นพนักงานทั่วไป แสดงให้เห็นว่าแม้จะเป็นองค์กร ขนาดใหญ่แต่มีลำดับขั้นค่อนข้างน้อยและไม่มีอะไรซับซ้อนทำให้เกิดการทำงานอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในขณะเดียวกันถือเป็นการป้องกันตัวที่รัดกุมด้วยเพราะระหว่างดอนกับ ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ จะมีตำแหน่งขึ้นกลางเสมอ ซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นมาจะไม่มีอะไร เข้าถึงตัวดอนได้ ยกเว้นลำดับถัดลงมาจากดอนจะเป็นคนทรยศ (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

หลักในการบริหารบุคคลของดอนนั้นคือการทำให้คนของเขาไม่ว่าในระดับใดพอใจเสมอโดยการให้รางวัลหรือการตอบแทนเท่า ๆ กันเพื่อไม่ให้เกิดความลำเอียง ดอนนั้นจึงได้รับความเคารพนับถือเพราะเขามีวิธีการถนอมน้ำใจคนและวิธีจูงใจคนของเขาเท่า ๆ กันอย่างเหมาะสมเสมอซึ่งทำให้คนในองค์กรนั้นสามารถขีดหน้าชูตาในสังคมได้อย่างไม่อายใคร ไม่กลัวตักงานและได้รับความห่วงใย อยู่เสมอ ซึ่งแม้คนที่โชคร้ายถูกจับในคดีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของดอนต่าง ๆ ครอบครัวของคนที่ถูกจับ ก็ได้รับการเยียวยาและตอบแทนเท่ากับตอนที่อยู่นอกคุกเสมอมาหลักการบริหารคนของดอน วิโต้ คอลิโอเน นั้นแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยของคนในองค์กรซึ่งจะถือว่าเป็นคนในครอบครัว โดยมี หลักการสำคัญคือ การจูงใจคนเพื่อให้พอใจกับสิ่งที่ตนต้องการอย่างเท่าเทียมทำให้องค์กรของดอน วิโต้ คอลิโอเน นั้นมีประสิทธิภาพมากในการปกครอง (ธนิต ธรรมสุคติ, 2529)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เชาวนะ ไตรมาศ (2537) วิจัยเรื่องเจ้าพ่อกับการเมือง: การเชื่อมโยงของชายเวยอำนาจ ในระบบการเมืองไทย ผลการศึกษาพบว่าการศึกษา 1) เจ้าพ่อเป็นกลุ่มอิทธิพลที่มีบทบาทเด่น

ในฐานะ ผู้แสวงโอกาสในการเก็บเกี่ยวประโยชน์ทั้งจากอำนาจรัฐ การเมืองกระแสหลักมากกว่า บทบาทในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีอำนาจหลักในการแข่งขัน-ช่วงชิงเพื่อให้ได้มา เข้าครอบครองหรือ ดำรงไว้ซึ่งอำนาจรัฐ การเมืองหรือเศรษฐกิจในระบบและระบอบการเมืองที่มุ่งหวังเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ดี 2) เจ้าพ่อแสวงประโยชน์และอำนาจโดยเครือข่ายของวิธีการแลกเปลี่ยนความร่วมมือที่ร่วม แลก-รับกันระหว่างพันธมิตร 3 ภาคคือ ภาคการเมือง ราชการและเศรษฐกิจ 3) เจ้าพ่อมีพลังขับเคลื่อน แรงจูงใจที่มุ่งเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้จากระบบการเมืองซึ่งอยู่ในฐานะฝ่ายตั้งรับ (ผู้สนับสนุน ผู้แสวง ประโยชน์และผู้ใช้หรือบริโศค) และปรับตัวให้เข้าภาวะการแตกตัว-ประสานตัวระหว่างอำนาจรัฐ- อำนาจการเมือง มากกว่าบทบาทในฐานะผู้กระตุ้นปฏิกริยา (นักการเมืองหรือรัฐบุรุษ) โดยตรง สถานภาพทางการเมืองของเจ้าพ่อจึงดำรงอยู่ในฐานะกลุ่มอิทธิพลซึ่งเทียบได้กับผู้บริโศคคนสุดท้ายใน ปฏิกริยาห่วงโซ่อาหารไม่มีบทบาทในฐานะผู้สร้างสรรค์ ทำลายหรือสร้างผลกระทบโดยตรงต่อทิศ ทางการเปลี่ยนผ่านของระบบการเมือง การก่อเกิด ดำรงอยู่และการอยู่รอดของเจ้าพ่อจึงขึ้นกับภาวะ เกื้อกูลของระบอบการเมืองกระแสหลักเป็นสำคัญ

รังสิมันต์ สงสมพันธุ์ (2560) วิจัยเรื่องภาพสะท้อนสตรีในสังคมรัสเซียช่วง ค.ศ.1902-1917 กรณีศึกษาวรรณกรรมเรื่องแม่ (Mother) ของแม็กซิม กอร์กี้ ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพและ บทบาทของสตรีในสังคมรัสเซียมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับสถานภาพและบทบาทของตัวละคร หญิงในวรรณกรรมซึ่งสะท้อนให้เห็นความแตกต่างของสตรีทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ ตลอดจนการ เปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทของสตรีในสังคมรัสเซียช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ผ่านตัวละครหญิง อย่างชัดเจน โดยสามารถแบ่งภาพสะท้อนออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นภาพสะท้อน การยกระดับสตรีให้ดีและมีค่ามากขึ้น โดยสตรีเป็นผู้ที่มีความเท่าเทียมกับบุรุษที่มีใช่เป็นเพียงผู้ตาม ภายใต้อำนาจของผู้ชายเท่านั้นและกลายเป็นผู้สนับสนุนความสำเร็จของครอบครัว ลักษณะที่ 2 เป็น ภาพสะท้อนบทบาทของสตรีในงานภาคบริการสังคม เนื่องจากการปฏิรูปโครงสร้างทางสังคมและ เศรษฐกิจในทศวรรษที่ 1860 และแนวคิดทางการเมืองจากตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลในประเทศรัสเซีย เปิดโอกาสให้สตรีได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้เกิดการยกระดับบทบาทของสตรีในด้านการ ประกอบอาชีพนอกบ้านตามวิชาชีพที่ได้เรียนมาผ่านการมีส่วนร่วมในงานภาคบริการสังคมเพื่อสร้าง ความเปลี่ยนแปลงด้านสถานภาพและบทบาทไปในเชิงก้าวหน้าผ่านการแสดงความสามารถ ศักยภาพ และสติปัญญาของสตรี ตลอดจนเป็นการลดความสำคัญเรื่องปัจเจกบุคคลลงโดยการให้ความสำคัญ กับส่วนรวมมากขึ้น ลักษณะที่ 3 เป็นภาพสะท้อนการตื่นตัวด้านสิทธิและบทบาททางการเมืองของ สตรีการที่สตรีตระหนักได้ว่าความเป็นหญิงเป็นสิ่งที่สำคัญเท่า ๆ กับความเป็นชายทำให้ความเท่า เทียมระหว่างเพศสามารถเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กับที่ความเหลื่อมล้ำทางเพศค่อย ๆ ลดลง จนทำให้ทั้ง หญิงและชายสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขทั้งสังคมภายในบ้านและสังคมนอกบ้าน

ศรีศักดิ์ พงษ์พานิช (2561) วิจัยเรื่องจุดกำเนิดและบทบาทของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก ทศวรรษ 1920-1940 กรณีศึกษาผ่านนวนิยายเรื่อง The Godfather ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายเรื่องนี้ได้ใช้ตัวละครและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเรื่องสะท้อนถึงจุดกำเนิดและพัฒนาการของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก โดยแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์กหลายปัจจัยคือ ประการที่ 1 คือ สภาวะทางการเมืองและเศรษฐกิจของทั้ง 2 ประเทศ ประการที่ 2 คือ สภาพสังคมของสหรัฐอเมริกาที่มีปัญหาการเหยียดเชื้อชาติและผู้อพยพชาวอิตาลี ส่วนใหญ่ขาดการศึกษาและว่างงานส่งผลให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องรวมตัวกันเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนในรูปแบบของมาเฟียซึ่งกลุ่มมาเฟียอิตาลีกลายเป็นกลุ่มที่มีบทบาททางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในนิวยอร์กและสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาดังกล่าว

Scarnati (2002) วิจัยเรื่อง “ทฤษฎีเจ้าพ่อแห่งการจัดการ” กรณีศึกษาในเรื่อง การใช้กำลังและการควบคุม ทฤษฎีนี้เป็นรูปแบบภาวะผู้นำในด้านการควบคุมและการใช้อำนาจที่อธิบายถึงกระบวนการที่ผู้นำสามารถที่จะผลักดันองค์กรที่ไม่สมบูรณ์และถูกโค่นล้มให้กลับกลายมาเป็นองค์กรที่มีคุณภาพ แต่กระนั้นใจความหลักของบทความนี้นำมาจากภาพของภาพยนตร์เรื่อง Godfather แต่ทว่าในความเป็นจริงเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการจะเน้นไปที่หลักการของพฤติกรรมองค์กร ผู้เขียนได้เห็นว่า การจัดการแบบเจ้าพ่อเป็นการจัดการแบบปรับเปลี่ยนและตัวมันเองไม่สามารถที่จะรักษาไว้ซึ่งช่วงเวลาได้ การจัดการรูปแบบที่เหมาะสมก็เพื่อที่จะช่วยให้ผู้นำสามารถรักษา คัดเลือกและจัดพนักงานภายในโครงสร้างองค์กรหรือทีมที่เป็นภาวะผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพูดถึงเรื่องกระบวนการที่เป็นระบบสำหรับผู้นำคนใหม่ในการเริ่มประเมินวัฒนธรรมองค์กรเพื่อที่จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความจำเป็นและส่งผลถึงความสำเร็จในระยะยาว

Hamidah (2007) วิจัยเรื่อง “อิทธิพลของ Don Vito Corleone ที่มีต่อทัศนคติของคณงานที่ถูกสะท้อนในภาพยนตร์เรื่อง Godfather ของ Malio Puzso’s (เป็นวิธีการทางด้านจิตวิทยาสังคม) ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นดังต่อไปนี้คือ ประการแรกแรงกระตุ้นของ Don Vito Corleone ในกระบวนการของการมีอิทธิพลต่อทัศนคติของคณงานประกอบไปด้วย 1) ต้องการที่จะได้รับการยอมรับและการเห็นดีเห็นชอบจากผู้อื่นในขณะที่สังคมเพิกเฉยต่อเขา 2) ต้องช่วยให้ครอบครัวหลุดพ้นจากความลำบากยากแค้น 3) ต้องมีสถานะที่สูงขึ้นเพื่อที่จะได้รับการยอมรับและความรักจากลูกน้อง 4) ต้องการอำนาจเพื่อที่เขาจะสามารถควบคุมลูกน้องได้ 5) มีความปรารถนาที่จะช่วยผู้อื่น ประการที่ 2 คือ รูปแบบของอิทธิพลซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย Don Vito Corleone

อันประกอบไปด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมหรือทัศนคติที่เกิดจากความปรารถนาในการทำตามมาตรฐานของ Don Vito Corleone 2) ความพยายามที่จะชักจูงลูกน้องเพื่อที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตามและเห็นด้วย 3) ความพยายามที่จะบังคับผู้อื่นภายใต้อำนาจของเขาให้ทำตามคำขอร้องและข้อเสนอของเขา ประการที่ 3 คือ กระบวนการนี้ถูกสร้างขึ้นโดย Don Vito Corleone เพื่อที่จะสร้างอิทธิพลต่อทัศนคติขิงลูกน้องของเขา ซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) ใช้ความน่าเชื่อถือ ความน่าดึงดูดใจและความตั้งใจที่จะส่งข้อความเชื่อชวน 2) ใช้คำพูดพิเศษที่คัดกรองมาแล้วรวมทั้งข้อความที่จะสร้างความกลัวและทำให้เกิดข้อโต้แย้งจากสองฝั่ง 3) ใช้ประโยชน์จากสภาพหรือบุคลิกลักษณะของคนงานเพื่อที่จะสร้างการสื่อสารที่โน้มน้าวใจ

Balázs & Anetta (2009) วิจัยเรื่อง “การจัดการแบบเจ้าพ่อ (Godfather Management)? บทบาทของผู้ผู้นำในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรในประเทศที่กำลังอยู่ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นกรณีศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างชาวฮังการีและชาวโรมาเนีย งานวิจัยนี้มีเป้าหมายที่จะศึกษาระดับของภาคธุรกิจและองค์กรในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมองค์กรได้มากแค่ไหน นอกจากนี้แล้วงานวิจัยนี้ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดจุดแข็งหรือจุดเด่นของปัจจัยที่มีความแตกต่างระหว่างสองวัฒนธรรมของสองประเทศ นอกจากนี้แล้วสมมติฐานของงานวิจัยนี้ได้ถูกทดสอบกับตัวอย่างที่เป็นชาวฮังการีทางตอนเหนือและองค์กรของโรมาเนียทรานซิลเวเนียเพื่อที่จะพิสูจน์ว่างานวิจัยนี้มีความลำเอียงต่องานวิจัยชิ้นอื่นหรือไม่ ถ้าสมมติฐานถูกต้องจะมีการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในภูมิภาค นอกจากนี้แล้วงานวิจัยชิ้นนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นอย่างแตกต่างในภาคการผลิต การบริการและองค์กรสาธารณะในประเทศที่แตกต่างกันหรือไม่

Gopinath and Titus (2018) วิจัยเรื่อง “The Godfather’s Michael Corleone: เป็นกรณีศึกษาถึงการเติบโตของผู้นำและคุณภาพของภาวะผู้นำของ Don Vito Corleone ในที่นี้พ่อของ Micheal เป็นมาเฟียหรือผู้นำในด้านความรู้สึกของคำพูด เขามีความทะเยอทะยาน กล้าหาญ แข็งแกร่ง มีความรัก แต่มีความโหดเหี้ยมในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ลูกชายคนสุดท้ายของเขาคือชื่อ มิเชล อยู่ด้านตรงข้ามกับพ่อและเป็นสมาชิกของกองทัพอเมริกันและเขาไม่ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของมาเฟีย Corleone แต่แท้จริงแล้ว มิเชล ไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการวางแผนขององค์กร แต่ทว่าดังที่เช็คสเปียร์กล่าวไว้ว่า “คนบางคนเกิดมาด้วยความพรุ่งพร้อม บางคนสามารถบรรลุในความสำเร็จ ในขณะที่คนอื่นมีความสำคัญในการผลักดันตัวเอง” แต่ทว่าสิ่งสุดท้ายคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับมิเชล สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ในชีวิตของมิเชลได้ทำให้เขาเข้า

ไปยังเกี่ยวกับธุรกิจของครอบครัวและท้ายสุดมิเชลก็ได้กลายเป็นผู้นำอย่างแท้จริงในชุดของมาเฟีย และเป็นผู้นำที่มีอำนาจอยู่ในสิทธิของตนเอง ดังนั้นบทความนี้ได้วิเคราะห์ว่า บุคลิกภาพสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร รวมทั้งวิเคราะห์ว่าผู้นำถูกพัฒนาได้อย่างไรและองค์ประกอบประเภทไหนที่เขาเป็นผู้นำ บทความนี้เน้นไปที่ประเด็นการสนทนา มีจุดที่ผู้นำสามารถสร้างขึ้นมาจากพลังที่ได้โดยไม่จำเป็นต้องมีภาวะผู้นำมาตั้งแต่เกิดหรือพูดอีกอย่างคือ การจัดการของการเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จคือ ความน่าจะเป็นที่ถูกออกแบบได้

Hadirojaq & Muslim (2019) วิจัยเรื่อง “การพรรณนาของ Antihero ในภาพยนตร์เรื่อง The Godfather ของ Mario ในปี 1969 งานวิจัยชิ้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาถึงพระเอกที่ขาดบุคลิกลักษณะที่ถูกพรรณนาโดย Michael Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง The Godfather ในปี 1969 ที่ประพันธ์โดย Mario Puzo ข้อมูลอยู่ในรูปแบบของคำพูด วลี ประโยคและบทสนทนา ระหว่างตัวละครในนิยายเรื่องนี้ ซึ่งถูกจำแนกออกเป็น 4 ประเภทตามอุปนิสัยจากคำอ้างของ Rimmon-Kenan (2003), อันประกอบไปด้วยการกระทำ ลักษณะที่ปรากฏ คำพูด และสภาพแวดล้อม นอกจากนี้แล้วข้อมูลในงานวิจัยนี้เกิดจากและกำหนดโดยจุดที่มีความขัดแย้งในขณะที่มีการจำแนกสถานการณ์เฉพาะและการเล่าเรื่องในลักษณะของการพรรณนาถึงพระเอกที่ขาดบุคลิกลักษณะ โดยการใช้ทฤษฎี Antihero ของ Wilson และคณะในปี 2013 จากนั้น ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพแบบพรรณนาเพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจและการบรรยายในเชิงลึก ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านิยายเล่มนี้ได้พรรณนา Michael Corleone ในฐานะที่เป็นพระเอกที่ขาดบุคลิกลักษณะ แต่มีลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่อ้างโดย Wilson และคณะในปี 2013 ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ว่านี้ประกอบไปด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน การตระหนักถึงตนเอง ความยืดหยุ่นและความสามารถในการยอมรับความไม่แน่นอน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าลักษณะของพระเอกที่ขาดบุคลิกภาพจะไม่ถูกครอบงำด้วยคุณสมบัติในเชิงลบตามที่ Pangestu (2017), Jati (2018), and Garcia (2013) ได้อ้างไว้ แต่ทว่าพระเอกที่ขาดบุคลิกภาพอาจมีลักษณะเชิงลบบางอย่างควบคู่ไปกับลักษณะเชิงบวก ผลของงานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่าพระเอกที่ขาดบุคลิกภาพ ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับพระเอก เนื่องจากว่าพระเอกที่ขาดบุคลิกภาพแสดงให้เห็นถึงความเป็นปุถุชนทั่วไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “เดอะ ก๊อตฟาเธอร์” ในภาพรวมของระเบียบวิธีการวิจัยที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบไปด้วยวิธีการหลักคือ วิจัยผ่านสื่อ (Visual Media Research) โดยการวิเคราะห์ภาพยนตร์ (Film Textual Analysis) ร่วมกับวิธีการศึกษาเอกสาร (Documentary Study) และการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) โดยกระบวนการวิจัยมีดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ตามการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบไปด้วยวิธีการหลักคือ วิจัยผ่านสื่อ (Visual Media Research) โดยการวิเคราะห์ภาพยนตร์ (Film Textual Analysis) ร่วมกับวิธีการศึกษาเอกสาร (Documentary Study) และการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) โดยกระบวนการวิจัยมีดังนี้

3.2 การวิเคราะห์ภาพยนตร์

สำหรับการวิจัยโดยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) หรือการวิจัย/การวิเคราะห์ภาพยนตร์ (Film Textual Analysis) โดยขั้นตอนคือ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ตัวบท ข้อมูล เนื้อหา ความหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ผ่านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เท่านั้น รวมถึงเป็นการที่ยกตัวอย่างถึงฉากสำคัญในภาพยนตร์เพื่อนำไปวิเคราะห์ภาวะผู้นำของตัวละครว่าแต่ละฉากนั้นตัวละครนั้นมีมุมมองอย่างไร มีภาวะผู้นำด้านใด เช่น

1) ฉาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซซี่ซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน

2) ฉาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามาของผู้ที่จะตกลงด้วย

3) ฉาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาดาลีเยสและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด

4) ฉาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) วางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก

5) ฉากงานแต่งงานของลูกสาวของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) และมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน)

6) ฉาก Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่นิวเจอร์คในสหรัฐอเมริกา

7) ฉากที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก

8) ฉากที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) กลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

สำหรับเครื่องมือที่มีความเหมาะสมที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ โดยการศึกษาและค้นคว้าจากภาพยนตร์ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือข้อมูลที่ได้มาจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นภาพยนตร์เรื่อง The Godfather ได้แก่

1) The Godfather ภาค 1

2) The Godfather ภาค 2

ทั้งนี้ในการศึกษาหรือวิเคราะห์ภาพยนตร์จะทำให้ผู้วิจัยทราบถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ตลอดจนความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ผ่านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

3.3 การศึกษาเอกสาร

การศึกษาเอกสาร (Documentary Study) ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ บทความวิจัย บทความวิชาการ รวมถึงวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากทางสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

รวมทั้งแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ตเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในระดับทุติยภูมิ (Secondary Data) เพื่อนำมาศึกษาถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ตลอดจนศึกษาถึงสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ. 1945-1955 ผ่านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ (The Godfather) เช่น

- 1) หนังสือเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ ฉบับแปล
- 2) ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ค.ศ.1865-1945: ยุคหลังสงครามกลางเมือง - สงครามโลกครั้งที่ 2
- 3) ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ.1945-ปัจจุบัน
- 4) The Godfather's Michael Corleone: Growth of a Leader and Leadership Qualities

3.4 การสัมภาษณ์เชิงลึก

สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกจะเป็นการศึกษาสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 รวมถึงภาวะผู้นำของตัวละครหลักในบริบทองค์การ อาชญากรรมผ่านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้จะประกอบไปด้วยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

3.4.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การสัมภาษณ์เชิงลึกครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ บุคลากร ในวงการภาพยนตร์ ตลอดจนบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศสหรัฐอเมริการะหว่าง ค.ศ.1945-1955 ทั้งนี้ยังรวมถึงนักวิชาการที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วยดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	จำนวน
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	1
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม	1
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์	1
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ (The Godfather)	1
รวม	4

3.4.2 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposeful Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับนำมาใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกโดยมีหลักเกณฑ์ประการสำคัญในการพิจารณาคัดเลือกดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่าง ค.ศ.1945-1955
- 2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต้องมีประสบการณ์ในการชมภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์
- 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยินยอมและมีความประสงค์ที่จะใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและสามารถนำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์ได้

3.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่มีความเหมาะสมที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่มีความชัดเจนตายตัวหรือกำหนดคำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (ข้อคำถามแบบเปิดกว้าง)

3.4.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับกระบวนการในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการวิจัยนั้นผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินกระบวนการวิจัยอันมีสาระสำคัญโดยสรุปดังต่อไปนี้

- 1) การศึกษาข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดประเด็นคำถาม
- 2) การรับชมภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ ซึ่งออกฉายเมื่อ ค.ศ.1972 กำกับภาพยนตร์โดยฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา เพื่อนำมาข้อมูลมากำหนดประเด็นคำถามเพิ่มเติม
- 3) การสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง นอกจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวมาดำเนิน

กระบวนการตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจนในเชิงเนื้อหาให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการในเบื้องต้นก่อน

4) นำข้อเสนอแนะที่ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ เสนอแนะข้อมูลหรือคำแนะนำที่เป็นประโยชน์และนำมาใช้ในการปรับปรุงข้อความของแบบสัมภาษณ์

5) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการสัมภาษณ์เบื้องต้นกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและนำปัญหาหรือข้อบกพร่องของแบบสัมภาษณ์ไปดำเนินการปรับปรุงอีกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้จริงในการดำเนินการกระบวนการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์อันมีผลต่อการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้ในกระบวนการประมวลผลข้อมูลต่อไป

3.4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึก อย่างไรก็ตามในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้นทางผู้วิจัยได้ดำเนินการบันทึกข้อมูล โดยวิธีการจดบันทึกข้อมูลและการบันทึกเสียงของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์โดยการขออนุญาตจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนทำการบันทึกเสียง หากได้รับอนุญาตเพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบและตรวจทานความถูกต้องย้อนกลับในภายหลังได้

3.4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ภาพยนตร์ (Film Analysis) เพื่อนำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์การวิจัยคือ สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ. 1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ และ ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ. 1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน จากภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์ รวมถึงศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบไปด้วยวิธีการหลักคือ การวิเคราะห์ภาพยนตร์ร่วมกับวิธีการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เจาะลึก ซึ่งปรากฏผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

4.1 สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

4.2 ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

4.1 สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาช่วง ค.ศ.1945-1955 ในประเด็นเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจากการศึกษามีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมดังนี้

“สภาพทางการเมือง” สาระสำคัญของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ. 1948 ซึ่งใน ค.ศ.1946 พรรครีพับลิกันมีความมั่นใจว่าจะหวนกลับเข้ามามีอำนาจเป็นเสียงข้างมากอยู่ในรัฐสภาทั้ง 2 สภาจะทำให้ตนมีชัยในการเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ.1948 หากพรรคเดโมแครตได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีจะมีแนวทางในการบริหารประเทศคือ การให้ความเสมอ

ภาคและเสรีภาพตามหลักสิทธิมนุษยชนแก่ทั้งคนผิวขาวและผิวดำ มีหลักประกันความมั่นคงทางสังคมอย่างกว้างขวาง ปฏิบัติต่อทหารในกองทัพให้เท่าเทียมกันโดยไม่กีดกันชนผิวดำ การสร้างอาคารสงเคราะห์ การศึกษาของชาติ เพิ่มราคาผลผลิตในภาคเกษตรกรรม นโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสหภาพโซเวียตและรวมถึงการยกเลิกรัฐธรรมนูญปี 1952 ส่วนการเลือกตั้งประธานาธิบดี ค.ศ.1952 เช่นเดียวกันในปีที่พรรคเดโมแครตแถลงนโยบายในการเลือกตั้งใน ค.ศ.1952 โดยมีสาระสำคัญคือการสืบทอดอุดมการณ์ของแผนการแฟร์ดีลของประธานาธิบดีทรูแมนที่ส่งเสริมราคาสินค้าทางการเกษตร การตรากฎหมายว่าด้วยสิทธิของพลเมือง (สิทธิมนุษยชน) การยกเลิกรัฐธรรมนูญปี 1952 ซึ่งเหมือนกับนโยบายในสมัยปีก่อน การร่วมมือกับนานาชาติในการสกัดกั้นการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าสภาพการเมืองดังกล่าวขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองของผู้หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐ ซึ่งมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเมืองของสหรัฐโดยมีพรรคที่สำคัญ 2 พรรคที่มีบทบาทเป็นอย่างมากในสหรัฐอเมริกาคือ พรรคริพับลิกันและพรรคเดโมแครต โดยมีฉากในภาพยนตร์ที่สำคัญที่สามารถเชื่อมโยงถึงสภาพการเมืองผ่านการวิเคราะห์ภาพยนตร์คือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ ตัดสินใจฆ่าฟานูซซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน (ภาค 2 นาทีที่ 01.50.00-02.05.00) กล่าวคือ หลังจากนั้นดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ ได้ตามดอนฟานูซซีไปโดยระหว่างทางฟานูซซีได้ไถสินค้าในร้านค้าต่าง ๆ ตามท้องถนน รวมถึงการให้เงินบริจาคในนามตนเองจนมาถึงที่พักของฟานูซซี วิโต้ได้เตรียมปืนโดยพันผ้าไว้ที่ลากล้อ หลังจากนั้นเมื่อด้านนอกจุดพลุเฉลิมฉลองงานตรุษจีน ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ ก็ใช้ปืนยิงไปที่ฟานูซซีซึ่งเสียชีวิตและนำปืนไปถอดและทิ้งลงไปที่ปล่องควันหลังจากนั้นก็กลับบ้านไปหาครอบครัว

ฉากข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของระบบยุติธรรมของสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้น ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่าประชาชนไม่ได้รับความปลอดภัยจากอาชญากรรมได้ อาชญากรรมสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และเทคโนโลยีในสมัยนั้นไม่สามารถตรวจหาพยานหลักฐานเอาผิดแก่ผู้กระทำความผิดได้เต็มที่ และตำรวจยังอยู่ภายใต้การปกครองของผู้มีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัด

ซึ่งในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลได้อธิบายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าระบบการเมืองก็ยังคงอยู่ภายใต้ของผู้มีอิทธิพล ในสมัยนั้นก็ได้เหตุผลว่า จากในตัวภาพยนตร์จะเห็นว่าตำรวจที่เป็นสายทำงานให้ศัตรูต่างๆ ของเจ้าพ่อซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบการเมืองการปกครองนั้นตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มผู้มีอิทธิพลทั้งสิ้น โดยที่กลุ่มตาตาลีเยจะนัดประชุมกันที่ร้านอาหารเล็ก ๆ แสดงว่ามีข่าวรั่วออกไปเนื่องจากเขาได้ออกไปก็มีการทำให้เห็นว่าได้ข่าวจากตำรวจไปทำให้เห็นว่าตำรวจหรือคนในวงราชการหรือแม้กระทั่งการเมืองก็อยู่ภายใต้อิทธิพลของเจ้าพ่อด้วยเหมือนกันเช่นเดียวกับฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ เจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามาของผู้ที่จะตกลงด้วย (ภาค 1 นาทีที่ 00.23.00-00.34.00) กล่าวคือ ฉากที่ชื่อจอนนี่ซึ่งมีอาชีพเป็นนักแสดงฮอลลีวูด

(Hollywood) ได้ไปปรึกษาดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เพื่อขอความช่วยเหลือในเรื่องการให้เขาได้แสดงภาพยนตร์และดอน วิโต้ ได้รับปากที่จะช่วยเหลือ หลังจากนั้นดอนวิโต้ได้ส่งนายความคือ ทอม เฮเกิน ไปเจรจากับทางผู้กำกับภาพยนตร์ โดยในครั้งแรกถูกปฏิเสธกลับมาและผู้กำกับได้ไปสืบถึงเรื่องดังกล่าว พบว่า ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เป็นคนส่งนายความมาจึงได้เชิญทอมเฮเกินไปคุยที่บ้านและทานข้าวและคู่มือราคา 600,000 เหรียญที่บ้านของเขา จากนั้นเมื่อรับประทานอาหาร เย็นผู้กำกับได้ปฏิเสธทอม โดยให้เหตุผลว่าตอนนี้มันทำให้นักแสดงในสังกัดของเขาเสื่อมเสียชื่อเสียงจึงไม่อาจให้เล่นหนังเรื่องนี้ได้ ทอมจึงได้บอกไปว่าดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน หากถูกปฏิเสธแล้วจะไม่พูดซ้ำอีกและกลับไป

นอกจากนี้ยังรวมถึงฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด (ภาค 1 นาทีที่ 00.34.00-00.40.00) กล่าวคือ ทอม เฮเกินได้พบกับดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน หลังการเจรจาและฆ่าม้า โดยได้คุยกันเรื่องมีกลุ่มตาตาเลียส่งคนชื่อโซลอสโซมาเจรจารัฐกิจค้ายาเสพติด ต่อมาโซลอสโซได้เข้าเจรจากับดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน โดยมีหัวหน้าและลูกชายของดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เข้าประชุมเจรจาด้วยโดยทางโซลอสโซนั้นเสนอให้ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ลงทุน 1,000,000 เหรียญและขอให้ผู้พิพากษาและนักการเมืองของ ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน โดยแลกกับส่วนแบ่ง 30% ต่อมาดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ได้ปฏิเสธข้อเสนอพร้อมกับให้เหตุผลว่าธุรกิจยาเสพติดจะทำให้ให้นักการเมืองตำรวจและผู้พิพากษาไม่ช่วยเหลือเขาอีกต่อไป แต่ลูกชายชั้นนี้ได้แสดงความเห็นระหว่างการเจรจาทันองว่าสนใจ แต่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ชัดเพื่อไม่ให้พูดจนการเจรจาลง ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เรียกชั้นนี้มาตำหนิถึงเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบอกว่าอย่าให้คนอื่นเห็นความคิดของเรา

ฉากข้างต้นนี้แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของระบบยุติธรรมของสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจนเนื่องจากแต่ละฉากสะท้อนให้เห็นถึงระบบการจัดการและรักษาความสงบเรียบร้อยของตำรวจ รวมถึงศาลด้วย เห็นได้จากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน นั้นสามารถควบคุมศาลและนักการเมืองได้

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเหตุการณ์สำคัญคือ เหตุการณ์หนึ่งอาจจะพุ่งไปถามว่าตระกูลตาตาเลียหรือตระกูลต่าง ๆ ที่อยู่ในอเมริกาในตอนนั้นมาทำธุรกิจยาเสพติดเพราะมองว่าดอนเป็นคนที่มีคนนับถือมากมายและเป็นคนที่มอิทธิพลมากมายต่อนักการเมืองกลุ่มแก๊งต่าง ๆ ก็เลยพยายามให้ใช้ดอนเป็นบันไดหนังกการเมืองขึ้นไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำงานซึ่งตรงนี้จะเห็นได้ชัดว่าการเมืองก็คงยังเอื้อต่อธุรกิจสีเทา สุดท้ายแล้วไม่ว่าจะคนที่อยู่ในการเมืองหรือรับราชการที่อยู่ในอเมริกาตอนนั้นก็ยังอยู่ภายใต้หรืออาจจะไม่ได้อยู่ภายใต้ อาจจะเป็นการอิงอาศัยมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกันและกันเลยทำให้เป็นเหตุการณ์ที่อยู่ในหนังเรื่องก็อดฟาเธอร์

นอกจากนี้ยังมีฉากที่เชื่อมโยงไปถึงระบบการเมืองคือ ฉากงานแต่งงานของดอน วิโต้ คอร์ลิโอเนและผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน (ภาค 1 นาทีที่ 00.01.00-00.07.00) กล่าวคือ มีบุคคลคนหนึ่งชื่อ โบนาเรสซ่าซึ่งเป็นผู้ที่หากินสุจริตจนร่ำรวยในสหรัฐอเมริกาและยึดมั่นในระบบยุติธรรมของสหรัฐจนต่อมาได้มาขอความช่วยเหลือดอน วิโต้ เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ที่ลูกสาวของเค้าโดนทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัสเป็นอย่างมาก โดยเล่าต่ออีกว่าคนที่ทำนั้นได้ไปขึ้นศาลดำเนินคดีแล้ว ตัดสินว่าจำคุก 3 ปี พร้องรองลงอาญาจนทำให้เขาไม่พอใจจึงเข้ามาขอความยุติธรรมจากดอน วิโต้ โดยให้หาผู้นั้นและเสนอเงินให้เป็นการตอบแทน ต่อมาดอน วิโต้ ได้ปฏิเสธพร้อมให้เหตุผลว่าไม่ได้เข้ามาหาเขาอย่างมิตรภาพจนโบนาเรสซ่ายอมเคารพเรียกเขาว่า “ก๊อตฟาเธอร์” เพื่อแทนความเป็นมิตรภาพ โดยดอน วิโต้ ยังให้เหตุผลอีกว่าเขาจะไม่ทำแบบนั้นเพราะเนื่องจากมาขอความยุติธรรม แต่ลูกสาวเขายังไม่ตายแต่กลับให้เขาไปฝากมันไม่ยุติธรรมจนภายหลังดอน วิโต้ รับปากว่าจะจัดการเรื่องนี้ให้ โดยการจะทำให้เขาทรمانเหมือนลูกสาวตามที่โบนาเรสซ่าขอภายหลัง

ซึ่งจากปรากฏการณ์นี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ความคิดเห็นว่า “ในสมัยนี้ประเทศสหรัฐอเมริกา มีนโยบายที่มีการเปิดให้พลเมืองจากต่างประเทศ (นโยบายรัฐบาลกลาง) ที่เปิดให้คนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะยุโรปเข้ามาใช้ชีวิตอยู่หรืออยู่ในสหรัฐอเมริกาได้ใน ค.ศ.1945 เรื่อยมาจนถึง ค.ศ.1955 ที่นี้เมื่อคิดถึงว่าเป็นศูนย์กลางของการย้ายถิ่นเข้ามาคือ นิวยอร์ก เป็นหลัก หลังจากนิวยอร์กแล้วคนก็จะกระจัดกระจายไปทางตะวันตกมากซึ่งเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมถึงเกิดการเติบโตของชุมชนต่าง ๆ ทั้งในนิวยอร์กและชิคาโกมากยิ่งขึ้นซึ่งก็สามารถเทียบเคียงได้กับภาพยนตร์เรื่องนี้กล่าวคือ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ครอบครัวของ “วิโต้” ที่เดินทางมาในช่วงนี้จริง ๆ ซึ่งมาจากตัวแสดงในละครจริงก็คือช่วงนี้ที่เป็นกระแสที่เข้าที่เอื้อให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาสืบเนื่องจากนโยบายกลางของสหรัฐอเมริกาที่สามารถเอื้อให้คนเข้ามาย้ายถิ่นฐานได้” (ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, สัมภาษณ์ 8 ธันวาคม 2563, กรุงเทพมหานคร)

เนื่องจากกระแสแนวคิดที่ว่าด้วยเสรีนิยมในประเทศอเมริกาขนาดนั้นถ้าหากเป็นรัฐบาล ค.ศ. 1945 เริ่มแรกรัฐบาลแฮร์รีทรูแมนเกิดขึ้นมาก่อนเข้ามาและยังคงนโยบายที่ต้องการช่วยเหลือประชากรเป็นผู้ลี้ภัยเข้ามาจำนวนมากเพราะฉะนั้นผู้ลี้ภัยจำนวนมากที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในนิวยอร์กส่วนใหญ่มาจาก 3 ประเทศหลักคือ ประเทศเยอรมัน อิตาลีเพราะ 2 ประเทศนี้คือ ประเทศคู่สงครามที่แพ้สงครามในเวลานั้น (ประเทศ 2 กลุ่มใหญ่ที่เดินทางเข้ามา) รวมถึงมีโปแลนด์ เมื่อเดินทางเข้ามาและทางเลือกที่จะอยู่ต้องอยู่รอดคือ ต้องอาศัยอยู่ในชนบทและบางส่วนก็อยู่ในเมืองเพราะเคยมี

ร่องรอยการตั้งรกรากถิ่นฐานมาก่อน ปัจจัยที่ 2 คือ ไม่ใช่แค่นโยบายเสรีนิยมเพียงอย่างเดียวเนื่องจาก หลังที่สงครามสิ้นสุดลงสิ่งที่เป็นปัจจัยอีกด้านหนึ่งที่เกิดความแตกต่าง 10 ปีก่อนหน้านั้นเรียกว่า นิวยอร์คกลายเป็นศูนย์กลางของบริษัทต่าง ๆ ขนาดใหญ่เลยเป็นพื้นที่ที่มีโอกาสทำให้คนรู้สึกว่ถ้าหากจะมาอเมริกาจะมีโอกาสที่จะสร้างชีวิตใหม่มันเป็นปัจจัยดึงดูดอย่างหนึ่งนอกจากนโยบายการเปิดของรัฐบาลเป็นกลไกอีกแรงหนึ่งที่ตั้งให้ผู้คนเข้ามาซึ่งฉากในภาพยนตร์ที่ทำให้เห็นว่ามีกรย้ายถิ่นฐานได้ชัดเจนตามนโยบายของรัฐบาลกลางคือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ในวัยเด็กที่อพยพจากชิชิโน อิตาลีสู่นิวยอร์คในสหรัฐอเมริกา (ภาค 2 นาทีที่ 00.01.30-00.11.00) กล่าวคือ ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ในวัย 9 ขวบ ดอน ชิชิโอ ในชิชิโน ได้ฆ่าพ่อ แม่และพี่ชายของเขาโดยดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ยังถูกตามล่าอีกด้วย จนดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ต้องอพยพจากอิตาลีสู่นิวยอร์ค ประเทศสหรัฐอเมริกา โดย ณ ขณะนั้นในฉากจะเห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้เปิดให้ชาวต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศมากมาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนจากยุโรปและแสดงให้เห็นถึงวิธีการตรวจคนเข้าเมืองของสหรัฐต่าง ๆ จนดอน วิโต้ เข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกาได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

จากการศึกษาสภาพการเมืองของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ.1945-1955 เมื่อวิเคราะห์ ร่วมกับการศึกษาจากภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ได้ว่า สภาพการเมืองของสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้นแสดงให้เห็นถึงระบบการเมืองที่อ่อนแอ ผู้มีอิทธิพลมีอำนาจเหนือการเมือง หรือมีอำนาจเหนืออำนาจรัฐ รวมถึงการมีอำนาจเหนือระบบยุติธรรมของประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย และเกิดการทุจริตคอร์รัปชันกันมากมาย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นได้จากการที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน สามารถควบคุมนักการเมือง ตำรวจและรวมถึงผู้พิพากษาในนิวยอร์คได้ โดยประชาชนบางกลุ่มในช่วง นั้นไม่เห็นวาระบบการเมืองและระบบยุติธรรมของสหรัฐอเมริกานั้นไม่สามารถพึ่งพาได้ ประชาชนกลุ่มนี้จึงหวังที่จะพึ่งพาผู้มีอิทธิพลแทนการพึ่งพาจากภาครัฐ แสดงให้เห็นวาระบบการเมืองและระบบยุติธรรมนั้นอ่อนแอประชาชนจึงไม่ได้หวังพึ่งพาจากภาครัฐ และประชาชนนี้รู้สึกว่าการได้รับความคุ้มครองจากผู้มีอิทธิพลหรือเจ้านั่นปลอดภัยกว่าการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้จากการสะท้อนของแต่ละฉากข้างต้นทั้งหมด

สำหรับ “สภาพทางเศรษฐกิจ” ที่มีความเกี่ยวข้องคือ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจในสมัย พรรครีพับลิกันได้สัญญาไว้จะนำสันติภาพความมั่งคั่งและความก้าวหน้าสู่ประเทศชาติ นอกจากนี้ พรรครีพับลิกันยังได้เร่งจัดงบประมาณการเงินของชาติให้สมดุลก่อนที่ภาวะเงินเฟ้อจะถิ่ตัวสูงยิ่งขึ้น โดยสาระสำคัญของพรรครีพับลิกันต่อสภาวะทางเศรษฐกิจคือ การยกเลิกกฎหมายการควบคุมค่าเช่า ค่าจ้างและราคาสินค้า ปรับปรุงแบบแผนการทำงานของรัฐบาลกลางให้ประหยัดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ยกเลิกธุรกิจของรัฐที่ต้องแข่งขันกับเอกชนเกือบ การลดงบประมาณด้านการป้องกันประเทศ

เพื่อช่วยประหยัดเงินของชาติได้อีกมหาศาลและประการที่สำคัญคือ การลดภาษีรายได้ให้ประชาชนได้ส่วนลดมากขึ้น ในปีถัดมาสถานการณ์ทางการเงินของชาติก็กระเตื้องขึ้นเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตทำให้ผลิตได้มากแต่ลงทุนน้อยลง สินค้าของสหรัฐอเมริกาจำหน่ายไปทั่วโลกความนิยมอย่างสูง ภาษีรายได้จากการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมช่วยให้รัฐบาลมีรายได้เกินรายจ่ายถึง 17.5 พันล้านดอลลาร์ นับเป็นปีแรกตั้งแต่ ค.ศ.1948 เรื่อยมาที่งบประมาณของรัฐมีรายรับเกินดุลรัฐบาลได้นำความมั่งคั่งจากรายได้ของชาติใน ค.ศ.1956 นี้ไปใช้ในด้านการป้องกันประเทศและจัดสวัสดิการให้ประชาชนเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็เกิดปัญหาตามมาอีกครั้งคือ งบประมาณของชาติขาดดุลซึ่งทำให้รัฐสภาต้องถกเถียงกันอย่างเผ็ดร้อน ซึ่งต่อมาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา มีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นในยุคอุตสาหกรรม โดยองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมในระยะหลังสงครามรุ่งเรืองในสหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้นอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการคือ 1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี 2) ความใจกล้าของนายทุนในการระดมทุนและกลยุทธ์ในการโฆษณา 3) ระบบการซื้อขายสินค้าด้วยเงินผ่อน 4) จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและ 5) อุตสาหกรรมทางทหาร โดยมีฉากสำคัญที่เชื่อมโยงถึงสภาพเศรษฐกิจในสมัยนั้นโดยผ่านการวิเคราะห์ภาพยนตร์คือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ในวัยเด็กที่อพยพจากชิชีลีในอิตาลีสู่นิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา (ภาค 2 นาทีที่ 00.01.30-00.11.00) กล่าวคือ ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ในวัย 9 ขวบ ดอน ชิชิโอ ในชิชีลี ได้ฆ่าพ่อ แม่และพี่ชายของเขาโดยดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ยังถูกตามล่าอีกด้วย จนดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ต้องอพยพจากอิตาลีสู่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดย ณ ขณะนั้นในฉากจะเห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้เปิดให้ชาวต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศมากมาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนจากยุโรป และแสดงให้เห็นถึงวิธีการตรวจคนเข้าเมืองของสหรัฐต่าง ๆ จนดอน วิโต้เข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกาได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายฉากที่ดอน วิโต้ ต้องอพยพจากอิตาลีสู่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริการวมถึงฉากงานแต่งงานลูกสาวของดอน วิโต้ คอร์ลิโอเนและมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน (ภาค 1 นาทีที่ 00.01.00-00.07.00) และฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเนได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก (ภาค 2 นาทีที่ 02.13.00-02.20.00) กล่าวคือ เมื่อดอน วิโต้ คอร์ลิโอเน ในวัยหนุ่มเริ่มมีคนมาขอความช่วยเหลือจนต่อมาดอน วิโต้ ได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอกจากบ้านเกิดของตนคือ ชิชีลี ประเทศอิตาลี แสดงให้เห็นในประเด็นทรัพยากรในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เอื้อต่อการธุรกิจและมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้นและนอกจากนี้ยังมีฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลิโอเนกลับไปชิชีลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก (ภาค 2 นาทีที่ 02.44.00-02.50.00)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลที่ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

“ระบบเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาช่วงนั้นเจริญเป็นอย่างมาก รวมถึงความต้องการแรงงานเข้าไปทำงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีต้องการแรงงานมากและทำให้มูลค่ามี

ค่ามหาศาลและปัจจัยเหล่านี้ก็เป็นการกระตุ้นให้มีการบริโภค/อุปโภคมากขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาดังกล่าวที่ว่า “สังคมที่มั่งคั่งเหลือกินเหลือใช้ (The Affluent Society)” ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศเดียวที่หลังช่วงสงครามโลกที่ไม่ได้รับผลกระทบจากสงครามเพราะฉะนั้นก็มีเงินมหาศาล ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการที่จะจ้างงานกลับสูงขึ้นจึงทำให้การย้ายถิ่นฐานมีมากขึ้น มีการขยายเพิ่มขึ้นเพราะว่ามีคนกลุ่มใหม่เข้ามาแทนที่คนกลุ่มเดิม พอคนกลุ่มเดิมที่เป็นเจ้าที่เป็นเจ้าของที่ดินไปสร้างที่เพิ่มสร้างบ้านเพิ่มสิ่งที่เกิดขึ้นกลับมาคือ การกระจายตัวออกไปของคนไปสู่บริเวณรายรอบเมืองมากยิ่งขึ้นซึ่งตรงนี้ก็กลับไปสู่จุดเดิมมันมีคนอพยพเข้ามาเพิ่มขึ้นและก็ทำให้ Godfather มีอิทธิพลมากขึ้นอีกตัว เศรษฐกิจที่เจริญมาก ๆ ในช่วงนั้นแน่นอนว่าปัจจัย “สงครามเป็นปัจจัยหลัก” แต่ปัจจัยที่สูงมากกว่านั้นคือ “การที่คนย้ายเข้ามามากกว่า” (ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, สัมภาษณ์ 10 ธันวาคม 2563, กรุงเทพมหานคร)

จากการศึกษาสภาพเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ.1945-1955 เมื่อวิเคราะห์ร่วมกับการศึกษาจากภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ได้ว่า สภาพเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้นเป็นเศรษฐกิจที่ซบเซาเนื่องจากเป็นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลจึงมีมาตรการช่วยเหลือภาคประชาชนหลายมาตรการ อีกทั้งยังมีนโยบายเปิดให้ชาวต่างชาติสามารถย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ซึ่งเป็นนโยบายในการเพิ่มประชากรเพื่อก่อให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจและการเกิดใหม่และรวมถึงการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะสะท้อนได้จากการที่ชาวต่างชาติมากมายรวมถึงดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ที่อพยพมาจากต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาช่วงนั้นเป็นช่วงที่ฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังสงครามโลกและจำเป็นต้องมีมาตรการช่วยเหลือภาคประชาชนควบคู่ไปกับการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการเพิ่มประชากรด้วย

ส่วน “สภาพสังคมและวัฒนธรรม” สืบเนื่องจากมาจากระบบเศรษฐกิจที่ดี ในสมัยนั้นเป็นสังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ “(The Affluent Society)” ตามลักษณะของงานคอนอเมริกันส่วนใหญ่ทุกชั้นวรรณะจึงมีความทัดเทียมกันในการแสวงหาความสุขสบายกายจากความล้นเหลือของสรรพสินค้าในท้องตลาดที่ผลิตออกมาแบบมวลคือ ครั้งละจำนวนมหาศาล เกือบทุกบ้านมีวิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็นและรถยนต์อย่างน้อย 1 คันมีการสร้างสระว่ายน้ำเพียง 9,000 สระ ประชาชนทั่วไป ได้มีโอกาสใช้เวลาว่างชื่นชมศิลปะ ดนตรี ภาพยนตร์ ละครและเป็นสมาชิกของสโมสรและชมรมต่าง ๆ ตามรสนิยมของแต่ละคน มาตรฐานการครองชีพของอเมริกันส่วนใหญ่จึงนับว่าสูงที่สุดในโลกระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่มียุคใดที่คอนอเมริกันส่วนใหญ่จะอยู่ดีกินดีจนเหลือกินเหลือใช้

เท่ากับยุคกึ่งศตวรรษที่ 20 ความมั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้จะเห็นได้จากแรงงานคนนับเป็นล้าน ๆ ชั่วโมงและเงินตรามหาศาลที่ทุ่มเทลงในการผลิตสินค้าที่มีล้นตลาดอยู่แล้วทั้งทางการเกษตรและการอุตสาหกรรมจนความอุดมสมบูรณ์ของสังคมอเมริกันในกึ่งศตวรรษที่ 20 เป็นผลของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วจึงทำให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานประชากร เช่น ชาวเปอร์โตริโกและชาวเม็กซิโกชาวเปอร์โตริโกส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในแหล่งสลัมในนครนิวยอร์ก ชาวเม็กซิโกยึดเอานครลอสแอนเจลิสในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นศูนย์กลางของการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐาน โดยมีฉากที่สำคัญและเชื่อมโยงถึงสังคมและวัฒนธรรมโดยผ่านการวิเคราะห์จากภาพยนตร์คือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ตัดสินใจฆ่าฟานูซซี่ซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน (ภาค 2 นาทีที่ 01.50.00-02.05.00) กล่าวคือ หลังจากนั้นวิโต้ ได้ตามดอนฟานูซซี่ ไปโดยระหว่างทางฟานูซซี่ได้ไถสินค้าในร้านค้าต่าง ๆ ตามท้องถนนรวมถึง การให้เงินบริจาคในนามตนเอง จนมาถึงที่พักของฟานูซซี่ วิโต้ได้เตรียมปืนโดยพันผ้าไว้ที่ลากล้อ หลังจากนั้นเมื่อด้านนอกจุดพลุเฉลิมฉลองงานตรุษจีนวิโต้ก็ใช้ปืนยิงไปที่ฟานูซซี่ จน เสียชีวิตและนำปืนไปถอดและทิ้งลงไปที่ปล่องควัน หลังจากนั้นก็กลับบ้านไปหาครอบครัว

เช่นเดียวกับฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์ซึ่งในช่วงนั้นอุตสาหกรรมภาพยนต์ก็มีความเจริญมากขึ้นและต่อมาได้ฆ่าม้าของผู้ที่จะตกลงด้วย (ภาค 1 นาทีที่ 00.23.00-00.34.00) กล่าวคือ ฉากที่ชื่อจอนนี่ซึ่งมีอาชีพเป็นนักแสดงฮอลลีวู้ดได้ไปปรึกษาดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เพื่อขอความช่วยเหลือในเรื่องการให้เขาได้แสดงภาพยนตร์และดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ได้รับปากที่จะช่วยเหลือ หลังจากนั้นดอน วิโต้ คอร์ลีโอเนได้ส่งนายความคือ ทอม เฮเกิน ไปเจรจากับทางผู้กำกับภาพยนตร์ โดยในครั้งแรกถูกปฏิเสธกลับมาและผู้กำกับได้ไปสืบถึงเรื่องดังกล่าวพบว่า ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เป็นคนส่งนายความมาจึงได้เชิญทอม เฮเกินไปคุยที่บ้านและทานข้าวและดูม้าราคา 600,000 เหรียญที่บ้านของเขา จากนั้นเมื่อรับประทานอาหาร เย็นผู้กำกับได้ปฏิเสธทอมโดยให้เหตุผลว่าจอนนี่นั้นทำให้นักแสดงในสังกัดของเขาเสื่อมเสียชื่อเสียงจึงไม่อาจให้เล่นหนังเรื่องนี้ได้ทอมจึงได้บอกไปว่า ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน หากถูกปฏิเสธแล้วจะไม่พูดซ้ำอีกและกลับไป

ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในวัยเด็กที่อพยพจากชิชิโนอิตาลีสู่นิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา (ภาค 2 นาทีที่ 00.01.30-00.11.00) กล่าวคือ ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในวัย 9 ขวบ ดอน ชิชิโอ ในชิซิลี ได้ฆ่าพ่อ แม่และพี่ชายของเขาโดยดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ยังถูกตามล่าอีกด้วย จนดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ต้องอพยพจากอิตาลีสู่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดย ณ ขณะนั้นในฉากจะเห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้เปิดให้ชาวต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศมากมาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนจากยุโรป

และแสดงให้เห็นถึงวิธีการตรวจคนเข้าเมืองของสหรัฐอเมริกาต่าง ๆ จนดอน วิโต้ เข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกาได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

โดยฉากข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึงสังคมในวัฒนธรรมในช่วงนั้น เนื่องจากในระหว่างทางที่ดอน ฟานูซซี่เดินทางกลับที่พักนั้น สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของสังคมในช่วงนั้นว่าเป็นสังคมที่กำลังมีการฟื้นฟูเศรษฐกิจกัน ประชาชนเริ่มกลับมามีความสุขได้ภายหลังสงคราม และประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่อพยพเข้ามาจะเห็นได้จากฉากอพยพของดอน วิโต้คอร์ลิโอเน และฉากนั้นยังสะท้อนให้เห็นอีกว่าสังคมในสมัยนั้นนิยมการชื่นชมงานภาพยนตร์ และงานศิลปะเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นนักแสดงฮอลลีวูดที่มีบทบาทมากในสังคม

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า

“การย้ายเข้ามาหรือการย้ายถิ่นฐานในช่วงนั้น หลัก ๆ คือ ยุโรป แต่จะเป็นยุโรปที่มาจากยุโรปตอนใต้ รวมถึงยิวและอิตาเลียนที่เข้ามา แต่ที่เห็นได้ชัดเจนคืออิตาเลียน โดยพื้นที่ที่สำคัญที่สุดในสมัยนั้นคือ นิวยอร์กกับชิคาโก ซึ่งเป็น 2 เมืองหลักที่มีการเจริญเติบโตของประชากรกลุ่มเหล่านี้มากขึ้นทำให้วัฒนธรรมและสังคมก็เป็นของชนชาตินั้น ๆ ฝั่งตะวันออกกับฝั่งตอนกลางเป็นประเทศอิตาเลียน สเปน โปรตุเกส ส่วนอังกฤษมาแต่ก่อนแล้วจะไปอยู่แถว New England แต่กลุ่มใหม่จะไปอยู่ตรงนั้นหมดแต่ทั้งหมดนี้เป็นยุคที่น่าสนใจมากนอกจากกลุ่มอิตาเลียนที่ย้ายไปอยู่ตอนกลางและยังมีอีกกลุ่มที่ย้ายไปอยู่ทางตอนใต้ของบราซิล อาร์เจนตินา แล้วก็เป็นตัวของนิวยอร์ก” (ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, สัมภาษณ์ 11 ธันวาคม 2563, กรุงเทพมหานคร)

จากการศึกษาสภาพสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ.1945-1955 เมื่อวิเคราะห์ร่วมกับการศึกษาจากภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ได้ว่า สภาพสังคมในช่วงนั้นเนื่องจากเป็นช่วงฟื้นฟูทางเศรษฐกิจและทางรัฐบาลได้มีนโยบายการเพิ่มประชากรทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยในประเทศสหรัฐอเมริกามากจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้สหรัฐอเมริกาเกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจได้เร็วขึ้นหลังจากนั้น และการที่ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้แรงงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้นตาม จึงทำให้สภาพสังคมในช่วงนั้นอยู่ดีกินดีขึ้นประชาชนพึ่งพาอาศัยกัน โดยที่ชาวต่างชาติมีบทบาทมาก ประชาชนในสังคมมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้นซึ่งสะท้อนเห็นสภาพสังคมสมัยได้อย่างชัดเจน รวมถึงการอพยพเข้าเมืองมากของชาวต่างชาติรวมถึงดอน วิโต้ด้วย ซึ่งเวลาต่อมาดอน วิโต้ได้เริ่มทำธุรกิจส่งออกน้ำมันมะกอก รวมถึงการที่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่เริ่ม

โด่งดังและเป็นที่ยอมรับของประชาชนอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าสังคมในช่วงนั้นขับเคลื่อนโดยชาวต่างชาติ เป็นส่วนใหญ่จึงทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นและทำให้สังคมมีกินมีใช้ขึ้นตามมาด้วย

4.2 ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของตัวละคร Don Vito Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)” ที่มีความเป็นผู้นำโดยภาวะผู้นำที่เกี่ยวกับดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมประกอบด้วยความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ มิตรภาพและครอบครัว กลยุทธ์และวิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษาคำพูด ความมีน้ำใจต่อคนด้อยกว่าเสมอ การข่มขู่ ความใจกว้างในการบริหารคน ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเป็นผู้นำของ Don Vito Corleone ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)” มีภาวะความเป็นผู้นำหลากหลาย แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ภาวะผู้นำของ Don Vito Corleone ผ่านฉากภาพยนตร์ที่สำคัญโดยประกอบด้วย 1) ความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ 2) วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ 3) วิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การรักษาคำพูดและ 5) การบริหารคน โดยฉากที่แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำด้านความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจคือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ตัดสินใจฆ่าพานุซซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน (ภาค 2 นาทีที่ 01.50.00-02.05.00) นอกจากนี้ยังรวมถึงฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด (ภาค 1 นาทีที่ 00.34.00-00.40.00) ซึ่งจะเห็นได้ว่าฉากนี้ในภาพยนตร์ดอน วิโต้ เป็นหัวหน้าองค์กรหรือหัวหน้าแก๊งอาชญากรรมที่มีความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจที่กำจัดศัตรูออกไปโดยฆ่าศัตรูให้ถึงเสียเหมือนเป็นการตัดหัวตั้งแต่ต้นลมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อองค์กรในภายหลัง นอกจากนี้ยังรวมถึงฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติดซึ่งในฉากนี้ก็จะเห็นได้ว่าเขามีความเด็ดขาดในการเจรจาท่องธุรกิจสีเทาคือ “ยาเสพติด” ทั้งนี้เขาก็มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจที่จะพยายามกุมอำนาจของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

ภาวะผู้นำด้านวิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจหรือองค์การอาชญากรรมคือ ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด (ภาค 1 นาทีที่ 00.34.00-00.40.00) นอกจากนี้ยังมีฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน วางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อ

ให้ลูกชายคนเล็ก (ภาค 1 นาทีที่ 01.32.00-01.34.00 / 02.06.00-02.12.00) และฉากที่ตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน กลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก (ภาค 2 นาทีที่ 02.44.00-02.50.00) ซึ่งในทั้ง 3 ฉากของภาพยนตร์นี้แสดงให้เห็นว่าเขามี “วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ” เป็นอย่างสูงโดยเฉพาะ การลงทุนธุรกิจสีเทา ธุรกิจต่าง ๆ เพื่อขยายธุรกิจของเขาให้เป็นที่รู้จักและเฟื่องฟู เช่น เจริญธุรกิจค้า ยาเสพติดซึ่งลงทุน 1,000,000 เหรียญ การทำธุรกิจโรงงานน้ำมันมะกอกซึ่งเห็นได้จากขณะที่เขาไปเยี่ยมโรงงานน้ำมันมะกอก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าเขาเป็นผู้มีหัวการค้า มีวิสัยทัศน์ในการทำธุรกิจเป็นอย่างมากเพื่อควบคุมการค้าในสมัยนั้นด้วยและยังถือว่าเป็นขยายอิทธิพลของแก๊งของเขาไปในตัวอีกด้วย

ภาวะผู้นำด้านวิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพคือ ฉากที่ตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เจริญเพื่อให้อาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามาของผู้ที่จะตกลงด้วย (ภาค 1 นาทีที่ 00.23.00-00.34.00) นอกจากนี้ยังรวมถึงฉากที่ตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน เจริญเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาดาลีเยและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด (ภาค 1 นาทีที่ 00.34.00-00.40.00) ซึ่งในประเด็นนี้คือทักษะในการเจรจาต่อรอง ถึงแม้เขาจะมีทักษะในการเจรจาต่อรองมากน้อยเพียงใดแต่เขาก็ยังให้ทนายเป็นผู้เผชิญหน้าในการต่อรองดังเห็นได้จาก “ตอนวิโต้ได้ส่งทนายความไปเจรจากับทางผู้กำกับภาพยนตร์โดยในครั้งแรกถูกปฏิเสธกลับมาและผู้กำกับได้ไปสืบถึงเรื่องดังกล่าวพบว่าตอน วิโต้เป็นคนส่งทนายความมา” แต่ก็เกิดปัญหาขึ้นคือ เมื่อเขาไม่ไปเจรจาต่อรองด้วยตนเองจึงทำให้การเจรจาต่อรองนั้นล้มเหลว

ภาวะผู้นำด้านการรักษาคำพูดคือ ฉากงานแต่งงานลูกสาวของตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน และมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน (ภาค 1 นาทีที่ 00.01.00-00.07.00) ซึ่งในการรักษาคำพูดของเขานั้นจะเห็นได้ว่าเขาเป็นผู้ที่รักษาคำพูดเป็นอย่างมากโดยการที่ช่วยเหลือใครเขาก็มักที่จะไม่ลืมนสัญญาหรือคำพูดของเขาที่เอ่ยปากออกไปซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของหัวหน้าแก๊งอย่างตอน วิโต้ คอร์ลิโอเน โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “ตัวอย่างของผู้นำที่ดีมาก ๆ คือ พอเราขึ้นหลังเสือแล้วมันลงไม่ได้ถ้าเกิดว่ามันต้องลำบากแล้วครอบครัวและลูกจะเป็นอย่างไร ก็ต้องถูกอำนาจอื่นครองไปแล้วผลประโยชน์ที่ควรจะได้ก็เสียไป ภาวะความเป็นผู้นำของเขามีอะไรมากมาย ซึ่งมองว่าในความเป็นผู้นำเขาเป็นคนที่รักษาคำพูด ยกตัวอย่างฉากแรก ๆ ที่การแต่งงานแล้วมีผู้ชายคนหนึ่งมาบอกว่า ลูกสาวของเขาโดนทำร้ายแล้วเขาบอกว่าจะเอาเท่าไรจะให้ไปแก้แค้นให้ สิ่งที่เห็นในตัวของเขา คือ คอกลืน ไม่ต้องการใครที่เอาเงินให้เขาแค่ต้องการคนที่เคารพเขา อันนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เขาต้องการคนที่เคารพเขาด้วยใจจริง แล้วเขาก็บอกว่าถ้าฉันมีโอกาสที่จะขอตัวช่วยคุณช่วยผมได้ไหมเขาก็บอกว่าโอเคได้แล้วเขาก็ถือสัจจะนั้นและคนที่มาขอเขาก็ต้องถือสัจจะมันก็จะไปตามที่เขาขอ เช่นเดียวกับช่วงสุดท้ายที่ฮันนี่โดนยิงตายก็ให้ผู้ชายคนนั้น

จัดการเรื่องศพให้ให้ดูดีหน่อยนั่นคือ การขอกันเพราะฉะนั้นในภาวะความเป็นผู้นำของเขา คือ เป็นคนพูดจริงทำจริง มีความจริงใจ มีความนิ่ง มีความนุ่มลึก มีความฉลาด มีความเป็นผู้นำ มีวุฒิภาวะความเป็นผู้นำของเขาสูง ถือว่าเก่ง ถือว่าดีมากในฐานะผู้นำ เป็นตัวอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำ

ภาวะผู้นำด้านการบริหารคนคือ ฉากที่ตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน วางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก (ภาค 1 นาทีที่ 01.32.00-01.34.00 / 02.06.00-02.12.00) โดยในประเด็นภาวะผู้นำด้านการบริหารคนแสดงให้เห็นว่าเขาพยายามที่จะสงบศึกกับกลุ่มที่มีความขัดแย้งกันเพื่อให้ลูกชายของเขาขึ้นมาบริหารได้อย่างไม่มีปัญหาจากกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้เมื่อศึกษาทักษะในการบริหารคนของตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน เขามีการบริหารคนให้สามารถที่จะทำงานให้แทนเขาได้โดยปราศจากปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา ซึ่งจากการวิเคราะห์ภาวะผู้นำของตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้ให้ความคิดเห็นว่า “เพราะว่าในยุคนี้กลุ่มแก๊งมาเพียมีหลายแก๊ง แต่ละแก๊งก็คุมถิ่นของตน เขาก็ไปคุมในถิ่นของตัวเอง คราวนี้พอมีหลายแก๊งคืออย่างไร ถ้าสมมติเปิดร้านแล้วทุกแก๊งมาขอค่าคุ้มครองจนเราหมดเลยเราจ่ายไหวหรือไม่ คำตอบคือ ก็ไม่ไหว เราก็ต้องหาหนึ่แก๊งให้ช่วยคุ้มครองเพราะแก๊งที่ต่อ ๆ ไปจะมา ตอนนั้นคอร์ลีโอเนดังที่สุดก็ไปอยู่กับคอร์ลีโอเนเพราะเขาเรียก The Godfather แสดงว่ายิ่งใหญ่ก็ได้เข้าไปอยู่กับคอร์ลีโอเนก็จ่ายเงินให้ เขาก็คุ้มครองให้แก๊งอื่นก็ไม่กล้ามาข่มขู่กันอันนี้เรียกว่าเป็นค่าคุ้มครองดีกว่าไม่ใช่ภาษี ส่วนระบบภาษีของสหรัฐตอนนั้นก็จัดเก็บตามระบบอยู่แล้วทั้งนี้เราจะเห็นได้ว่าคุณสมบัติของวิโต้ที่สำคัญคือ 1) เป็นคนรักศาสดาคำพูด มีจิตใจอ่อนโยน มีความยุติธรรม เลือกรอบครัวเป็นหลัก เป็นนักรู้และรักพวกพ้อง” 2) ข้อเสียคือ รักครอบครัวมากจนเขาไม่มองคนอื่นว่าคนอื่นเขาแบบอึดอัดใจลูกตัวเองไปทำอะไรเขาไว้ซึ่งอาจจะมองเกินเลย ว่า แสดงให้เห็นถึงความไม่ยุติธรรมของคนนอกที่กระทำต่อครอบครัวตนเองแต่ อย่างไรก็ตาม “ภาวะผู้นำของ Godfather” มีคุณสมบัติคือ “ความเชื่อใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ข้อที่ 2 คือ ความเชื่อใจของคนที่เป็นก๊อดฟาเธอร์กับคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันเครือข่ายนี้และส่วนสุดท้ายที่คิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความกล้าได้กล้าเสียและไม่กลัวตายเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของ มาเฟีย แล้วอีกประเด็นคือ การพูดโน้มน้าวให้คนอื่นเชื่อคล้อยตามการเจรจา” (ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม, สัมภาษณ์ 11 ธันวาคม 2563, นครปฐม)

สำหรับในประเด็นองค์การอาชญากรรมซึ่งในฉากแต่ละฉากจะสะท้อนให้เห็นว่าองค์การอาชญากรรมของตอน วิโต้ ซึ่งมีลักษณะแบ่งเขตปกครองคล้าย ๆ ยาภูเขาที่ญี่ปุ่น วิโต้จะเป็นหลักเหมือนเป็น CEO เสร็จแล้วก็จะแบ่งเป็นแขนงเพราะเขามีกิจการหรือธุรกิจเยอะทั่วสหรัฐอเมริกา เช่น ลาสเวกัส นิวยอร์ก เขาก็จำเป็นที่จะต้องส่งลูกน้องคนสนิทไปนั่งเมือง แล้วก็ลูกน้องก็ต้องคอยรายงานให้เขาเป็นอย่างไร ส่วนตัวเขาเองเขาจะสร้างเครือข่ายในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดเพื่อให้ลูกน้องตัวเองนั้นทำงานได้อย่างสบายแล้วเวลามีปัญหาที่มาหาวิโต้ซึ่งเป็นเหมือนลักษณะการบริหารจัดการ

แบ่งงานกันซึ่งนี้แหละคือ “องค์การอาชญากรรม” ของดอน วิโต้ คอริโอเน ซึ่งไม่ใช่เป็นอาชญากรรมแบบธรรมดาเพราะองค์การอาชญากรรมต้องมีลักษณะในการแบ่งงานกันทำ มีสายโยงใย มีลำดับชั้นของการสั่งงาน โดยจุดประสงค์หลักของเขามุ่งเพื่อว่าเพราะตั้งแต่ชีวิตวัยเด็กลำบาก จนแล้วเขาถูกกดขี่จากชาวอเมริกันก็ด้วยชีวิตที่เขาลำบาก เตือนร้อนวัยเด็ก ถูกกดขี่ รังแก อย่างที่เขาเห็นอย่างที่เขาบอกตอนทำงานมาเพียงเดินเข้ามาอยากจะให้คนนี้ออกแล้วเอาคนของเขาเข้าก็เข้าได้เลย เขาก็เลยคิดว่าถ้าเราทำอย่างนี้ได้คงดีซึ่งเหมือนกันสภาพแวดล้อมทำให้ความคิดเขาเปลี่ยนไปพอเขาตกอยู่ในสภาพที่ถูกบีบคั้นรอบด้าน มีเมีย มีลูก แต่ทำไมต้องมานั่งลำบากเขาก็เลยเห็นว่าชีวิตมาเพียตีเพราะฉะนั้นเป็นมาเพียไม่ดีกว่าหรือจะได้ไม่โดนเขารังแก ซึ่งผลพลอยได้คือ เงินและผลประโยชน์และสุดท้ายเขาก็คือ ดอน วิโต้ คอริโอเน

ถึงแม้ดอน วิโต้ คอริโอเนจะมีความเป็นผู้นำในด้านความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ ด้านวิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ ด้านวิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการรักษาคำพูด รวมถึงด้านการบริหารคน แต่ในทางกลับกันดอน วิโต้ คอริโอเนก็มีข้อด้อยหรือจุดเสียเช่นเดียวกันซึ่งพบในภาวะผู้นำทั่วไป กล่าวคือ เขามีข้อด้อย เช่น การเจรจา ซึ่งในจากในภาพยนตร์จะเห็นได้ว่าบางครั้งเขาจะไม่ไปเจรจาในเรื่องที่สำคัญด้วยตนเองโดยเขาได้ส่งตัวแทนไปเพื่อเจรจาในสถานการณ์สำคัญ ๆ แต่ทั้งนี้เมื่อการเจรจาไม่ประสบความสำเร็จเขาถึงจะออกไปเจรจาด้วยตนเองซึ่งในประเด็นนี้เป็นจุดบกพร่องที่พบในตัวละคร “ดอน วิโต้ คอริโอเน” นอกจากนี้แล้วเขายังไม่มีความยุติธรรมเป็นบางครั้งในการปกครององค์การ ความยุติธรรมในครอบครัวและต่อผู้อื่นที่ไม่มีประโยชน์ต่อเขาอีกด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง เดอะก๊อตฟาเธอร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ. 1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์และวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์ จากผลการวิจัยผู้วิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

“สภาพทางการเมือง” สารสำคัญของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ. 1948 ซึ่งใน ค.ศ.1946 พรรครีพับลิกัน (Republican Party) มีความมั่นใจว่าจะหวนกลับเข้ามีอำนาจเป็นเสียงข้างมากอยู่ในรัฐสภาทั้งสองสภาซึ่งจะทำให้ตนมีชัยในการเลือกตั้งประธานาธิบดีใน ค.ศ. 1948 หากพรรคเดโมแครต (Democratic Party) ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีจะมีแนวทางในการบริหารประเทศคือ การให้ความเสมอภาคและเสรีภาพตามหลักสิทธิมนุษยชนแก่ทั้งคนผิวขาวและผิวดำ มีหลักประกันความมั่นคงทางสังคมอย่างกว้างขวาง ปฏิบัติต่อทหารในกองทัพให้เท่าเทียมกันโดยไม่กีดกันชนผิวดำ การสร้างอาคารสงเคราะห์ การศึกษาของชาติ เพิ่มราคาผลผลิตในภาคเกษตรกรรม นโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสหภาพโซเวียตและรวมถึงการยกเลิกรัฐธรรมนูญตีตราส่วนการเลือกตั้งประธานาธิบดี ค.ศ.1952 เช่นเดียวกันในปีนี้ พรรคเดโมแครต (Democratic Party)

แถลงนโยบายในการเลือกตั้งใน ค.ศ.1952 โดยมีสาระสำคัญคือ การสืบทอดอุดมการณ์ของแผนการแฟร์ดีลของประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) ที่ส่งเสริมราคาสินค้าทางการเกษตร การตรากฎหมายว่าด้วยสิทธิของพลเมือง (สิทธิมนุษยชน) การยกเลิกรัฐธรรมนูญที่แรงงานซึ่งเหมือนกับนโยบายในสมัยปีก่อน การร่วมมือกับนานาชาติในการสกัดกั้นการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าสภาพการเมืองดังกล่าวขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองของผู้หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐ ซึ่งมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเมืองของสหรัฐโดยมีพรรคที่สำคัญ 2 พรรคที่มีบทบาทเป็นอย่างมากในสหรัฐอเมริกาคือ พรรครีพับลิกัน (Republican Party) และพรรคเดโมแครต (Democratic Party) สำหรับ “สภาพทางเศรษฐกิจ” ที่มีความเกี่ยวข้องคือ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจในสมัยพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ได้สัญญาไว้จะนำสันติภาพ ความมั่งคั่งและความก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติ นอกจากนี้พรรครีพับลิกัน (Republican Party) ยังได้เร่งจัดงบประมาณการเงินของชาติให้สมดุลก่อนที่ภาวะเงินเฟ้อจะถีบตัวสูงยิ่งขึ้น โดยสาระสำคัญของพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ต่อสภาวะทางเศรษฐกิจคือ การยกเลิกกฎหมายการควบคุมค่าเช่า ค่าจ้างและราคาสินค้า ปรับปรุงแบบแผนการทำงานของรัฐบาลกลางให้ประหยัดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ยกเลิกธุรกิจของรัฐที่ต้องแข่งขันกับเอกชนเกือบทั้งหมด การลดงบประมาณด้านการป้องกันประเทศเพื่อช่วยประหยัดเงินของชาติได้อีกมหาศาลและประการที่สำคัญคือ การลดภาษีรายได้ให้ประชาชนได้ส่วนลดมากขึ้น ในปีถัดมาสถานการณ์ทางการเงินของชาติก็กระเตื้องขึ้นเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตทำให้ผลิตได้มากแต่ลงทุนน้อยลง สินค้าของสหรัฐอเมริกาจำหน่ายไปทั่วทุกมุมโลกความนิยมอย่างสูง ภาษีรายได้จากการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมช่วยให้รัฐบาลมีรายได้เกินรายจ่ายถึง 17.5 พันล้านดอลลาร์ นับเป็นปีแรกตั้งแต่ ค.ศ. 1948 เรื่อยมาทั้งงบประมาณของรัฐมีรายรับเกินดุล รัฐบาลได้นำความมั่งคั่งจากรายได้ของชาติใน ค.ศ. 1956 นี้ไปใช้ในด้านการป้องกันประเทศและจัดสวัสดิการให้ประชาชนเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็เกิดปัญหาตามมาอีกครั้งคือ งบประมาณของชาติขาดดุลซึ่งทำให้รัฐสภาต้องถกเถียงกันอย่างดุเดือดเผด็จร้อนซึ่งต่อมาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกามีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นในยุคอุตสาหกรรม โดยองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมในระยะหลังสงครามรุ่งเรืองในสหรัฐอเมริการะยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้นอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการคือ 1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี 2) ความใจกล้าของนายทุนในการระดมทุนและกลยุทธ์ในการโฆษณา 3) ระบบการซื้อขายสินค้าด้วยเงินผ่อน 4) จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและ 5) อุตสาหกรรมทางทหาร ส่วน “สภาพสังคมและวัฒนธรรม” สืบเนื่องมาจากจากระบบเศรษฐกิจที่ดี ในสมัยนั้นเป็นสังคมที่มั่งคั่งจนเหลือกินเหลือใช้ “(The Affluent Society)” ตามลักษณะของงานคนอเมริกันส่วนใหญ่ทุกชั้นวรรณะจึงมีความทัดเทียมกันในการแสวงหาความสุขสบายกายจากความล้นเหลือ

5.1.2 ความเป็นผู้นำของดอน วิโต้ คอร์ลีโอนในบริบทขององค์การอาชญากรรมผ่านตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอน ในช่วง ค.ศ.1945-1955 ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์

ความเป็นผู้นำของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อตฟาเธอร์ (Godfather)” มีภาวะความเป็นผู้นำหลากหลาย ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ภาวะผู้นำของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ผ่านฉากภาพยนตร์ที่สำคัญโดยประกอบด้วย 1) ความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ 2) วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ 3) วิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การรักษาคำพูดและ 5) การบริหารคน จึงสรุปความสำคัญของภาวะผู้นำได้ดังนี้คือ

1) ความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) เป็นหัวหน้าองค์กรหรือหัวหน้าแก๊งอาชญากรรมที่มีความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจที่กำจัดการออกไปโดยฆ่าศัตรูให้ถึงเสียเหมือนเป็นการตัดหัวตั้งแต่ต้นลมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อองค์กรในภายหลัง นอกจากนี้ยังรวมถึงฉากที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) เจรจาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติดซึ่งในฉากนี้ก็จะเห็นได้ว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) มีความเด็ดขาดในการเจรจาต่อรองธุรกิจสีเทาคือ “ยาเสพติด” ทั้งนี้ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ก็มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจที่จะพยายามกุมอำนาจของบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา

2) วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ แสดงให้เห็นว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) มี “วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ” เป็นอย่างสูงโดยเฉพาะการลงทุนธุรกิจสีเทา ธุรกิจต่าง ๆ เพื่อขยายธุรกิจของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ให้เป็นที่รู้จักและเฟื่องฟู เช่น เจรจาธุรกิจค้ายาเสพติดซึ่งลงทุน 1,000,000 เหรียญสหรัฐฯ การทำธุรกิจโรงงานน้ำมันมะกอกซึ่งเห็นได้จากขณะที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ไปเยี่ยมโรงงานน้ำมันมะกอก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) เป็นผู้มีความกล้าหาญ มีวิสัยทัศน์ในการทำธุรกิจเป็นอย่างมากเพื่อควบคุมการค้าในสมัยนั้นด้วยและยังถือว่าเป็นขยายอิทธิพลของแก๊งของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ไปในตัวอีกด้วย

3) วิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะในการเจรจาต่อรอง ถึงแม้ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) จะมีทักษะในการเจรจาต่อรองมากน้อยเพียงใดแต่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ก็ยังให้ทนายเป็นผู้เผชิญหน้าในการต่อรองดังเห็นได้จาก “Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอน) ได้ส่งทนายความไปเจรจากับทางผู้กำกับภาพยนตร์โดยในครั้ง

แรกถูกปฏิเสธกลับมาและผู้กำกับได้ไปสืบถึงเรื่องดังกล่าว พบว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เป็นคนส่งนายความมา” แต่ก็เกิดปัญหาขึ้นคือ เมื่อ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ไม่ไปเจรจาต่อรองด้วยตนเองจึงทำให้การเจรจาต่อรองนั้นล้มเหลว

4) การรักษาคำพูดซึ่งในการรักษาคำพูดของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) นั้นจะเห็นได้ว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เป็นผู้ที่รักษาคำพูดเป็นอย่างมาก โดยคนที่ช่วยเหลือใคร Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ก็มักที่จะไม่ลืมสัญญาหรือ คำพูดของเขาที่เอ่ยปากออกไปซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของหัวหน้าแก๊งอย่าง Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน)

5) การบริหารคน Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) พยายามที่จะสงบศึกกับ กลุ่มที่มีความขัดแย้งกันเพื่อให้ลูกชายของเขาขึ้นมาบริหารได้อย่างไม่มีปัญหาจากกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้เมื่อศึกษาทักษะในการบริหารคนของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เขามี การบริหารคนให้สามารถที่จะทำงานให้แทน Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ได้โดย ปราศจากปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา

5.1.3 องค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน)

Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เป็นกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก (New York City: NYC) นับว่าองค์การอาชญากรรมแก๊งหนึ่งที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ ช่วงทศวรรษ 1920 เป็นต้นมา โดยจุดกำเนิดของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) คือ การที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลต่าง ๆ และพยายาม ประนีประนอมกับกลุ่มมาเฟียอื่น ๆ เพื่อรักษาอำนาจของตน ทั้งนี้ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) พยายามดำรงช่วงชิงอำนาจเพื่อดำเนินธุรกิจมืดของแก๊งเจ้าพ่อจนนำไปสู่ความขัดแย้ง ซึ่งแก๊งองค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ส่วนใหญ่จะทำธุรกิจสี เทาหรือธุรกิจที่ผิดกฎหมาย เช่น การค้ายาเสพติด การพนัน ซึ่งนำไปสู่ผลประโยชน์และผลกำไรที่เขา สามารถเรียกเก็บได้และ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) มีบทบาทเป็นอย่างมากในการ ควบคุมกระบวนการยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา ถึงแม้้องค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) จะเข้ากับนิยามขององค์การอาชญากรรมแต่ยังไม่สามารถระบุถึงโครงสร้าง ขององค์การอาชญากรรมของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ได้อย่างชัดเจนแต่จาก ภาพยนตร์จะเห็นได้ว่า เขา (Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน)) เป็นผู้บังคับบัญชาของ องค์การ โดยมีลูกน้องเป็นผู้ปฏิบัติงานแทนและรายงานความก้าวหน้าของงานให้เขาทราบเป็นระยะ

ๆ และมีผู้ร่วมองค์การอาชญากรรมหลายคน มีการแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างชัดเจนและแน่นอน ตามที่ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เป็นผู้สั่งการ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลการวิจัยโดยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกา ในสมัยนั้นมีความเชื่อมโยงกับภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ เพราะการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้นเอื้ออำนวยให้ผู้มีอิทธิพลสามารถครอบครองหรือมีอำนาจเหนือการเมือง สามารถควบคุมการค้าและเศรษฐกิจที่สำคัญได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายหรือถูกกฎหมายก็ได้และประการที่สำคัญที่ทำให้ผู้มีอิทธิพลในสังคมอเมริกันคือ การเปิดโอกาสหรือนโยบายที่ให้คนต่างถิ่น (Stranger) ย้ายถิ่นฐาน (Migrate) เข้ามาในสหรัฐอเมริกาจึงเป็นเหตุทำให้สังคมอเมริกันในสมัยนั้นมีกลุ่มที่มีอิทธิพลมากมายโดยเฉพาะแก๊งของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ที่สามารถควบคุมหรืออยู่เหนือการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อดฟาเธอร์ (The Godfather) คือ กลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก (New York City) นับว่าเป็นหนึ่งในองค์การอาชญากรรมที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดกลุ่มหนึ่งในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1920 ซึ่งสอดคล้องกับการอพยพของชาวอิตาลีจำนวนมากที่มีการย้ายถิ่นฐานมายังสหรัฐอเมริกาในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยจุดกำเนิดและพัฒนาการของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์กนวนิยายเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับหัวหน้ากลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก (New York City) ที่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลต่าง ๆ และพยายามประนีประนอมกับกลุ่มมาเฟีย (Mafia) อื่น ๆ เพื่อรักษาอำนาจของตน ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยเรื่องเจ้าพ่อกับการเมือง: การเชื่อมโยงของชายเฒ่าอำนาจในระบบการเมืองไทย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าระบบเจ้าพ่อยังคงมีอำนาจมากกว่าหรือมีความเกี่ยวข้องกับภาคการเมืองต่อไปนี้หากยังมีผลประโยชน์ร่วมกัน (Conflict of Interest) (เชาวนะ ไตรมาศ, 2537) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีศักดิ์ พงษ์พานิช (2561) พบว่า นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนถึงจุดกำเนิดและพัฒนาการของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก โดยแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของมาเฟีย (Mafia) อิตาลีในนครนิวยอร์กหลายปัจจัย ประการที่ 1 คือ สภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของทั้ง 2 ประเทศ ประการที่ 2 คือ สภาพสังคมของสหรัฐอเมริกาที่มีปัญหาการเหยียดเชื้อชาติและผู้อพยพชาวอิตาลีส่วนใหญ่ขาดการศึกษาและว่างงานส่งผลให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องรวมตัวกันเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนในรูปแบบของมาเฟีย (Mafia) ซึ่งกลุ่มมาเฟีย (Mafia) อิตาลี

กลายเป็นกลุ่มที่มีบทบาททางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาดังกล่าว

นอกจากนี้แล้วความเป็นผู้นำของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในภาพยนตร์เรื่อง “ก๊อดฟาเธอร์ (Godfather)” มีภาวะความเป็นผู้นำหลากหลายประกอบด้วยความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ วิสัยทัศน์ในเชิงธุรกิจ วิธีการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษาคำพูดและการบริหารคนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ซึ่งทฤษฎีนี้อธิบายว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตัวเองทั้งสิ้น มีความต้องการตลอดเวลา หลากหลายและมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งต้องได้รับความต้องการพื้นฐานอยู่ข้างล่างก่อนถึงจึงจะผ่านไปยังความพึงพอใจขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับความสมบูรณ์ของชีวิตจะอยู่บนสุดประกอบไปด้วยความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social Needs) ความต้องการการยอมรับนับถือและความต้องการบรรลุในสิ่งที่หวังและตั้งใจ (Self-actualization Needs) เช่นเดียวกับทฤษฎีการจูงใจ ERG ความต้องการของมนุษย์เป็น 3 กลุ่มคือ ความต้องการดำรงอยู่ (Existence Needs: E) ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs: R) ความต้องการด้านความก้าวหน้า (Growth Needs: G) และนอกจากนี้ยังสอดคล้องบทบาทหน้าที่ของผู้นำกล่าวคือ ผู้นำมีบทบาทในการวางแผนงาน การสั่งการ การตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย การควบคุมดูแลงาน สนับสนุนให้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการผลักดันงานให้สำเร็จลุล่วงและเป็นไปตามจุดหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเซวานะ ไตรมาศ พบว่า 1) เจ้าพ่อเป็นกลุ่มอิทธิพลที่มีบทบาทเด่นในฐานะ ผู้แสวงโอกาสในการเก็บเกี่ยวประโยชน์ทั้งจากอำนาจรัฐ การเมือง กระแสหลักมากกว่าบทบาทในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีอำนาจหลักในการแข่งขัน-ช่วงชิงเพื่อให้ได้มาเข้าครอบครองหรือดำรงไว้ซึ่งอำนาจรัฐ การเมืองหรือเศรษฐกิจในระบบและระบอบการเมืองที่มุ่งหวังเพียงอย่างเดียวอย่างใด 2) เจ้าพ่อแสวงประโยชน์และอำนาจโดยเครือข่ายของวิธีการแลกเปลี่ยนความร่วมมือที่ร่วมแลกเปลี่ยนระหว่างพันธมิตร 3 ภาคคือ ภาคการเมือง ราชการและเศรษฐกิจ 3) เจ้าพ่อมีพลังขับเคลื่อนจากแรงจูงใจที่มุ่งเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้จากระบบการเมืองซึ่งอยู่ในฐานะฝ่ายตั้งรับ (ผู้สนับสนุน ผู้แสวงประโยชน์และผู้ใช้หรือบริโศค) และปรับตัวให้เข้าภาวะการแตกตัว-ประสานตัวระหว่างอำนาจรัฐ-อำนาจการเมืองมากกว่าบทบาทในฐานะผู้กระตุ้นปฏิกิริยา (นักการเมืองหรือรัฐบุรุษ) โดยตรง สถานภาพทางการเมืองของเจ้าพ่อจึงดำรงอยู่ในฐานะกลุ่มอิทธิพลซึ่งเทียบได้กับผู้บริโศคคนสุดท้ายในปฏิกิริยาห่วงโซ่อาหารไม่มีบทบาทในฐานะผู้สร้างสรรค์ ทำลายหรือสร้างผลกระทบโดยตรงต่อทิศทางการเปลี่ยนผ่านของระบบการเมือง การก่อเกิด ดำรงอยู่และการอยู่รอด

ของเจ้าพ่อจึงขึ้นกับภาวะเกื้อกูลของระบอบการเมืองกระแสหลักเป็นสำคัญ (เชาวนะ ไตรมาศ, 2537) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Scarnati พบว่า รูปแบบการจัดการจะเน้นไปที่หลักการของพฤติกรรมองค์กร ผู้เขียนได้เน้นว่า การจัดการแบบเจ้าพ่อเป็นการจัดการแบบปรับเปลี่ยนและตัวมันเองไม่สามารถที่จะรักษาไว้ซึ่งช่วงเวลาได้ การจัดหารูปแบบที่เหมาะสมก็เพื่อที่จะช่วยให้ผู้นำสามารถรักษาคัดเลือกและจัดพนักงานภายในโครงสร้างองค์การหรือทีมที่เป็นภาวะผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกล่าวถึงเรื่องกระบวนการที่เป็นระบบสำหรับผู้นำคนใหม่ในการเริ่มประเมินวัฒนธรรมองค์การเพื่อที่จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความจำเป็นและส่งผลถึงความสำเร็จในระยะยาว (Scarnati, 2002) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Hamidah พบว่า ประการที่ 1 คือ แรงกระตุ้นของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในกระบวนการของการมีอิทธิพลต่อทัศนคติของคณงานประกอบไปด้วย 1) ต้องการที่จะได้รับการยอมรับและการเห็นดีเห็นชอบจากผู้อื่นในขณะที่สังคมเพิกเฉยต่อเขา 2) ต้องช่วยให้ครอบครัวหลุดพ้นจากความลำบากยากแค้น 3) ต้องมีสถานะที่สูงขึ้นเพื่อที่จะได้รับการยอมรับและความรักจากลูกน้อง 4) ต้องการอำนาจเพื่อที่เขาจะสามารถควบคุมลูกน้องได้ 5) มีความปรารถนาที่จะช่วยผู้อื่น ประการที่ 2 คือ รูปแบบของอิทธิพลซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) อันประกอบไปด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมหรือทัศนคติที่เกิดจากความปรารถนาในการทำตามมาตรฐานของ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) 2) ความพยายามที่จะชักจูงลูกน้องเพื่อที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตามและเห็นด้วย 3) ความพยายามที่จะบังคับผู้อื่นภายใต้อำนาจของเขา ให้ทำตามคำขอร้องและข้อเสนอของเขา ประการที่ 3 คือ กระบวนการนี้ถูกสร้างขึ้นโดย Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) เพื่อที่จะสร้างอิทธิพลต่อทัศนคติของลูกน้องของเขาซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) ใช้ความน่าเชื่อถือ ความน่าดึงดูดใจและความตั้งใจที่จะส่งข้อความเชื่อชวน 2) ใช้คำพูดพิเศษที่คัดกรองมาแล้วรวมทั้งข้อความที่จะสร้างความกลัวและทำให้เกิดข้อโต้แย้งจากสองฝั่ง 3) ใช้ประโยชน์จากสภาพหรือบุคลิกลักษณะของคณงานเพื่อที่จะสร้างการสื่อสารที่โน้มน้าวใจ (Hamidah, 2007) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gopinath and Ray Titus พบว่า Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ในที่นี้พ่อของ Micheal เป็นมาเฟียหรือผู้นำในด้านความรู้สึกของคำพูด เขามีความทะเยอทะยาน กล้าหาญ แข็งแกร่ง มีความรัก แต่มีความโหดเหี้ยมในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่ยากลำบาก (Titus, 2018)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นผู้นำของตัวละครดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน ในบริบทขององค์การอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1945-1955) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง เดอะก๊อตฟาเธอร์” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ

1) ผู้นำองค์กรที่ดีต้องมีความกล้าหาญ ความเด็ดขาดและความรอบคอบในการตัดสินใจ เพื่อให้องค์กรของตนเองนั้นอยู่รอดไม่ว่าจะเป็นองค์กรในภาคธุรกิจหรือภาครัฐ ผู้นำจะต้องมีความกล้าหาญ เด็ดขาดในการตัดสินใจ

2) ด้านวิสัยทัศน์ ผู้นำองค์กรต้องมีวิสัยทัศน์ในการบริหารองค์การให้ไปสู่จุดเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน กำหนดนโยบายที่สำคัญต่อการพัฒนา ถึงแม้จะเป็นองค์กรที่มีความแตกต่างกันกับภาพยนตร์คือ สีดำและสีขาว ซึ่งผู้นำองค์กรที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรไปสู่เป้าหมายเช่นเดียวกับ Don Vito Corleone (ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน) ซึ่งถือเป็นต้นแบบที่สามารถไปประยุกต์ใช้ได้

3) การเจรจา เป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารเพราะการเจรจาคือ การสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่จะทำให้องค์กรไปสู่จุดเป้าหมายได้ ทั้งนี้การเจรจาที่ดีต้องสามารถโน้มน้าวบุคคลอื่น ๆ ให้คล้อยตามไม่ว่าจะเป็นการเจรจากับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ลูกน้อง ลูกค้าหรือคนอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมีการสื่อสารกัน

4) การบริหารคน เป็นสิ่งที่ผู้นำองค์กรต้องเผชิญในองค์กรของตนเองซึ่งการบริหารคนเป็นสิ่งที่ท้าทายเป็นอย่างมากในการบริหารเพราะคนคือ ทรัพยากรหรือกลไกขององค์กรที่จะนำไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้ทรัพยากรมนุษย์มีหลากหลายรูปแบบ มีหลากหลาย Generation ฉะนั้นในฐานะผู้นำองค์กรต้องมีทักษะในการบริหารคนให้อยู่ภายใต้อำนาจเพื่อที่จะสามารถควบคุม ดูแลให้บุคคลเหล่านี้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อองค์การให้มากที่สุด

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก
สำหรับนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญที่เคยมีประสบการณ์ในการรับชมภาพยนตร์

- 1) ข้อที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
 - 1.1) รหัสผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่
 - 1.2) อายุ
 - 1.3) ตำแหน่ง
 - 1.4) อาชีพ
 - 1.5) ประสบการณ์ในการทำงาน

- 2) ข้อที่ 2 สภาพการเมืองของรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่าง ค.ศ.1945-1955 เป็นอย่างไรโดยสะท้อนในประเด็นระบบการบริหารจัดการ นโยบายทางการเมือง การบัญญัติกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมของรัฐนิวยอร์ก ซึ่งปรากฏในฉากดังต่อไปนี้
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์ตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์เจรจากับเพื่อนำคดีของดอนฟานูซซีมาแสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามาของผู้ที่จะตกลงด้วย
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์เจรจากับเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาเลียและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์วางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก
 - ฉากงานแต่งงานลูกสาวของดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์และมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์ในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่รัฐนิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา
 - ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์ได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก
 - ฉากที่ดอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์กลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

- 3) ข้อที่ 3 สภาพเศรษฐกิจของรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่าง ค.ศ.1945-1955 เป็นอย่างไรโดยสะท้อนในประเด็นสะท้อนระบบทุนนิยม (ทรัพยากร/ปัจจัยการผลิต, บทบาทของรัฐ) ระบบอุตสาหกรรมของรัฐนิวยอร์ก (การตลาด, กระบวนการผลิต, ขนาดของอุตสาหกรรม, จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม) ซึ่งปรากฏในฉากดังต่อไปนี้
 - ฉากตอน วิโต้ คอร์ลีโอเน่ต์ตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนเจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามา
ของผู้ที่จะตกลงด้วย

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนเจรจารื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาลีเยและตัดสินใจไม่ร่วม
กลุ่มค้ายาเสพติด

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนวางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก

- ฉากงานแต่งงานของดอน วิโต้ คอรัลีโอเนและมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอคำ
ช่วยเหลือจากดอน วิโต้ คอรัลีโอเน

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่นิวเจอร์คในสหรัฐอเมริกา

- ฉากที่ดอน วิโต้ คอรัลีโอเนได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก

- ฉากที่ดอน วิโต้ คอรัลีโอเนกลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

4) ข้อที่ 4 สภาพสังคมของของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ระหว่าง ค.ศ.1945-1955 เป็น
อย่างไร โดยสะท้อนในประเด็นวัฒนธรรมของคนในสังคมและเชื้อชาติ ซึ่งปรากฏในฉากดังต่อไปนี้

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้ง
ในปล่องควัน

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนเจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามา
ของผู้ที่จะตกลงด้วย

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนเจรจารื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาตาลีเยและตัดสินใจไม่ร่วม
กลุ่มค้ายาเสพติด

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนวางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก

- ฉากงานแต่งงานของดอน วิโต้ คอรัลีโอเนและมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอคำ
ช่วยเหลือจากดอน วิโต้ คอรัลีโอเน

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่นิวเจอร์คในสหรัฐอเมริกา

- ฉากที่ดอน วิโต้ คอรัลีโอเนได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก

- ฉากที่ดอน วิโต้ คอรัลีโอเนกลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

5) ข้อที่ 5 ความเป็นผู้นำ/ภาวะผู้นำของดอน วิโต้ คอรัลีโอเนในภาพยนตร์เรื่องเดอะก๊อตฟาเธอร์ โดย
สะท้อนในประเด็นความเป็นผู้นำ คุณสมบัติที่ดีของผู้นำและพฤติกรรมในการเป็นผู้นำ ซึ่งปรากฏใน
ฉากดังต่อไปนี้

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซีซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้ง
ในปล่องควัน

- ฉากตอน วิโต้ คอรัลีโอเนเจรจาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้เข้ามา
ของผู้ที่จะตกลงด้วย

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนเจอร์จาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาดาลีและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนวางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก

- ฉากงานแต่งงานลูกสาวของดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนและมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากดอน วิโด้ คอร์ลีโอเน

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่นิวเจอร์คในสหรัฐอเมริกา

- ฉากที่ดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก

- ฉากที่ดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนกลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

6) ข้อที่ 6 ลักษณะขององค์การอาชญากรรมของดอน วิโด้ คอร์ลีโอเน (Don Vito Corleone) ในภาพยนตร์เรื่องเดอะ ก๊อตฟาเธอร์ (The Godfather) โดยสะท้อนในประเด็นลักษณะการรวมกลุ่ม/แก๊งค์องค์การอาชญากรรม การวางแผนหรือแผนขององค์การ สมาชิกขององค์การ คุณสมบัติหรือภาวะผู้นำ ซึ่งปรากฏในฉากดังนี้

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนตัดสินใจฆ่าดอนฟานูซซี่ซึ่งเป็นมาเฟียที่รีดไถเงินและเอาปืนไปทิ้งในปล่องควัน

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนเจอร์จาเพื่อให้ญาติของตนได้แสดงภาพยนตร์และต่อมาได้ฆ่าม้าของผู้ที่จะตกลงด้วย

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนเจอร์จาเรื่องการค้ายาเสพติดกับกลุ่มตาดาลีและตัดสินใจไม่ร่วมกลุ่มค้ายาเสพติด

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนวางแผนเกษียณและส่งมอบงานต่อให้ลูกชายคนเล็ก

- ฉากงานแต่งงานลูกสาวของดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนและมีผู้ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาขอความช่วยเหลือจากดอน วิโด้ คอร์ลีโอเน

- ฉากตอน วิโด้ คอร์ลีโอเนในวัยเด็กที่อพยพจากซิซิลีในอิตาลีสู่นิวเจอร์คในสหรัฐอเมริกา

- ฉากที่ดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนได้เริ่มทำธุรกิจนำเข้าน้ำมันมะกอก

- ฉากที่ดอน วิโด้ คอร์ลีโอเนกลับไปซิซิลีเพื่อไปฆ่าคนที่ตามล่าตัวเขาในวัยเด็ก

บรรณานุกรม

- กิติ ตย์คานนท์. (2543). *เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ: เพลวอักษร.
- จีรพรรณ กาญจนะจิตรา. (2528). *คู่มือพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ฉลอง มาปรีดา. (2537). *คุณธรรมสำหรับผู้บริหาร*. ฉะเชิงเทรา: สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา.
- โหมสุตา ธรรมจิตต์. *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต
- เขาวนะ ไตรมาศ. (2537). *เจ้าพ่อกับการเมือง: การเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจในระบบการเมืองไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติกา ระโส. (2555). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2541). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮาส์.
- ถวิล ธาราโกชน. (2532). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทวี ทิมขำ. (2528). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ธรรมรส โชติกุญชร. (2519). *มนุษย์สัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธนิต ธรรมสุคติ. (2529). *เดอะก๊อดฟาเธอร์ (The Godfather) ส่วนวน ธนิต ธรรมสุคติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สีเกลอ.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2534). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ปรีชา สาคร. (2560). *เดอะ ก๊อดฟาเธอร์ กับ ระบบเจ้าโคตร: ผู้ระงับความขัดแย้งในสังคม*. โครงการจัดประชุมวิชาการระดับชาติภาพยนตร์อาเซียน ครั้งที่ 2 ปี 2560 หัวข้ออุตสาหกรรมภาพยนตร์ สื่อมวลชนและสื่อสังคมในภูมิภาคอาเซียน.
- ปรียาพร วงศ์บุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ปยุตโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2544). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พิศมัย สารการ. (2559) *การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจต่อค่าตอบแทนในการพยากรณ์แรงจูงใจในการทำงานของแรงงานต่างด้าวชาวพม่าในกรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัย

- เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ
- ภิญโญ สาธร. (2526). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ครุสภา.
- ยงยุทธ เกษมสาคร. (2541). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- ยลดา สุพร. (2559). *แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท ส.เฮง เฮง จำกัด. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.*
- รังสิมันต์ สงสมพันธุ์. (2560). *ภาพสะท้อนสตรีในสังคมรัสเซียช่วงปี ค.ศ. 1902-1917 กรณีศึกษาวรรณกรรมเรื่องแม่ (Mother) ของแม็กซิม กอร์กี้. ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัสเซียศึกษา, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,*
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2538). *คัมภีร์ความปลอดภัย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วัลย์พรรณ พรไพสาร์. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับประสิทธิภาพ การทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มอะไหล่รถยนต์ จังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, นครราชสีมา*
- ศรีศักดิ์ พจน์พานิช. (2561). *จุดกำเนิดและบทบาทของกลุ่มมาเฟียอิตาลีในนครนิวยอร์ก ทศวรรษ 1920-1940 กรณีศึกษาผ่านนวนิยายเรื่อง The Godfather. Paper presented at the การประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 8, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.*
- ศรารุช วงวิวัฒน์. (2559). *การเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมในการเรียนปฏิบัติการชีววิทยาและเจตคติต่อการเรียนชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเพศต่างกัน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม*
- ศิริพร จันทศรี. (2550). *การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติดีดีงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนแตกต่างกัน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.*
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สมร นิติทัศน์ประกาศ. (2553). *ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ. 1945 ถึงปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรศักดิ์ ม่วงทอง. (2543). *พุทธธรรมกับภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ศึกษาเฉพาะกรณีกำนันและผู้ใหญ่บ้านจังหวัดนครศรีธรรมราช*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวิน สุขสมกิจ. (2523). *พุทธปรัชญากับการสร้างเสริมภาวะผู้นำ: กรณีศึกษากำนันผู้ใหญ่บ้านจังหวัดกาญจนบุรี. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย., กรุงเทพฯ.*
- สุมนทิพย์ จิตสว่างและนันทิ จิตสว่าง. (2559). *แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้*

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2530). *ทักษะและการปฏิบัติ=Management: skills and practices*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- Bossard, A. (1998). Mafias, Triads, Yakuza and Cartels: A Comparative Study of Organized Crime. *Crime and Justice International*, 14(23), 5-32.
- Hamidah, R. (2007). *The influence of Don Vito Corleone toward the attitude of his men as reflected in Malio Puzso's The Godfather (A social psychological approach)*. Palestine: Sebelas Maret University.
- Balázs, H., & Anetta M. A. (2009). Godfather Management? The Role of Leaders in Changing Organizational Culture in Transition Economies: A Hungarian-Romanian Comparison. *Management*, 4(4), 309-327.
- Lippitt, R., & White, R. K. (1943). *The "social climate" of children's groups*. In R. G. Barker, J. S. Kounin, & H. F. Wright (Eds.), *Child behavior and development: A course of representative studies* (p.485-508). Newyork: McGraw-Hill.
- McClelland, D. (1940). *Motivation: Theory and Research*. New York: Willey
- McGregor, D. (1960). *The Human Side of Enterprise*. New York: McGraw-Hill Book Company, Inc
- Mohamad Sidiq Femy Hadirojaq, A. B. M. (2019). *The Portrayal of Antihero in Mario Puzo's The Godfather (1969)*. Indonesia: English Language and Literature Universitas Pendidikan Indonesia.
- Scarnati, J. T. (2002). The Godfather theory of management: an exercise in power and control. *Management Decision*, 40(9), 834-841.
- Titus, M. G. a. R. (2018). *The Godfather's Michael Corleone: Growth of a Leader and Leadership Qualities*. Bangalore: Alliance University.
- Walker, K. S. a. A. (1992). *Making Management Work*. Singapore: Simon& Schuster Ltd.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เดชาพล อ้วนภักดี
วัน เดือน ปี เกิด	18 เมษายน 2538
สถานที่เกิด	ขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต (นิติศาสตร์), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	250/1-2 หมู่บ้านกลางเมืองโชคชัย4 ถนนโชคชัย4 ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY